

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1468, 21 Απρίλη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΑΠΕΡΓΙΑ 22 ΑΠΡΙΛΗ

- Προσλήψεις, μονιμοποιήσεις στα δημόσια Νοσοκομεία
- Επίταξη των ιδιωτικών κλινικών

Γυρίστε στις
σελίδες 3, 4, 5

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

30/3, Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2021

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ
6 ΜΑΗ

Συγκέντρωση 11ημ Πλ. Κλουθρώνος
Προσυγκέντρωση 10.30ημ Υπ. Εργασίας (Σταδίου)

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Κάτω τα χέρια από το θωρο και τα συνδικάτα μας
Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις
Προσλήψεις-μονιμοποιήσεις συμβασιούχων
Επίταξη ιδιωτικής Υγείας

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Γυρίστε στις σελίδες 2, 3

Ο κυβερνητικός
ρατσισμός σκοτώνει

σελ. 12, 13

Συντονιζόμαστε πανεργατικά

Και οι πρόσφυγες και οι μετανάστες στις 6 Μάη

Κοινό κάλεσμα για την απεργία της εργατικής Πρωτομαγιάς έβγαλε η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με τις κοινότητες Πακιστάν, Μπανγκλαντές, Καμερούν και Γουινέας, καθώς και μετανάστες από το Κονγκό και το Τόγκο, Ιρακινούς πρόσφυγες και Κούρδους πολιτικούς πρόσφυγες. Μετά από σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 18 Απρίλη η ΚΕΕΡΦΑ έβγαλε πρόγραμμα εξορμήσεων στις γειτονιές μαζί με τις μεταναστευτικές κοινότητες καθώς και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μαζί με ομάδες από πρόσφυγες/ισσες. Κυκλοφορεί γι' αυτό τον σκοπό προκήρυξη-κάλεσμα σε 6 γλώσσες, αγγλικά, γαλλικά, αραβικά, περσικά, ουρντού και μπάνγκλα.

Στην ανακοίνωσή της για την Πρωτομαγιά, ανάμεσα στα άλλα αναφέρει: "Απεργούμε και διαδηλώνουμε απαιτώντας να κλείσουν τα στρατόπεδα του θανάτου - κλειστά και «ανοιχτά» - και να ανοίξουν τα σύνορα. Να καταργηθεί η ρατσιστική συμφωνία ΕΕ - Ελλάδας και Τουρκίας που οδηγεί σε πνιγμούς και παράνομες «επαναπροωθήσεις» στο Αιγαίο και τον φράχτη στον Έβρο.

Απεργούμε και διαδηλώνουμε στις 6 Μάη, για άσυλο, στέγη, χαρτιά, για όλους. Για να ζουν πρόσφυγες και μετανάστες με αξιοπρέπεια μέσα στις πόλεις μας, για να έχουν ΑΜΚΑ και πρόσβαση στην Υγεία και τα εμβόλια τώρα, για να μπουν τα προσφυγόπουλα και πάλι στα σχολεία. Για να μην γίνονται οι μετανάστες εργάτες θύματα άγριας εκμετάλλευσης από τα αφεντικά που δημιουργούν Μανωλάδες. Η κυβέρνηση της ΝΔ με το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη επιδιώκει να τσακίσει τις εργατικές κατακτήσεις αιώνων, όπως το 8ωρο και τον συνδικαλισμό, να επιβάλει συνθήκες Μανωλάδας σε όλους τους εργάτες και τις εργάτριες".

Με απόφαση της ΑΔΕΔΥ, του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, του Εργατικού Κέντρου Πειραιά και άλλων πόλεων, η απεργία της Εργατικής Πρωτομαγιάς θα γίνει την Πέμπτη, 6 Μάη, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Μέσα σε συνθήκες βαθιάς κρίσης και πανδημίας, με την κυβέρνηση να ετοιμάζει σκληρές επιθέσεις στα εργασιακά, στην Παιδεία, στις γυναίκες, στους πρόσφυγες και μετανάστες, η φετινή Εργατική Πρωτομαγιά είναι ένας κρίσιμος σταθμός στη μάχη για να τσακίσουμε τα σχέδιά της. Η κυβέρνηση έχασε κάθε έλεγχο στο πεδίο της πανδημίας και πλέον όλο και περισσότεροι κόσμος βλέπει ότι η μόνη "λύση" που έχει να προτείνει είναι η καταστολή.

Στην Πρωτομαγιά θα συναντηθούν όλοι οι αγώνες που έχουν στριμώξει τη Νέα Δημοκρατία και θα δώσουν τη δυναμική συνέχεια που χρειάζεται. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, που κυκλοφορεί ήδη αφίσα και προκήρυξη για την απεργία της 6 Μάη, τονίζει στο κείμενο της προκήρυξης ότι οι αγώνες δεν έχουν σταματήσει στιγμή: "Οι εργαζόμενοι όλους τους τελευταίους μήνες δείξαμε τη δύναμη μας, τη διάθεσή μας να παλέψουμε και να νικήσουμε, παρά τις απαγορεύσεις και την πανδημία. Οι εργαζόμενοι στα νο-

σοκομεία βρέθηκαν δεκάδες στιγμές στην πρώτη γραμμή, στις πύλες των νοσοκομείων και στους δρόμους, διεκδικώντας ουσιαστικά μέτρα για την προστασία από την πανδημία. Οι εκπαιδευτικοί και οι φοιτητές ενάντια στις αντιδραστικές ρυθμίσεις της Κεραμέως για τα σχολεία και τα Πανεπιστήμια", σημειώνει στην προκήρυξη.

Νίκες

Και συνεχίζει: "Οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό και οι εργάτες της Τέχνης με μεγάλες κινητοποιήσεις κέρδισαν επιδόματα για πολλούς περισσότερους από όσους θα ήθελε η κυβέρνηση να δώσει. Οι εργαζόμενοι του Αγίου Σάββα έδειξαν το πώς παλεύουμε ενάντια στην προσπάθεια της κυβέρνησης να χτυπήσει τον συνδικαλισμό, απολύοντας τον πρόεδρο του σωματείου. Σε κάθε εργατικό χώρο μικρό ή μεγάλο οι εργαζόμενοι αντέδρασαν, συγκρούστηκαν με την εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης.

Κουρελιάσαμε δεκάδες φορές τις απαγορεύσεις του Χρυσοχοϊδη, βγήκαμε χιλιάδες απεργοί στις 8 Μάρτη διαδηλώνοντας ενάντια στην κυβέρνηση και τους πλούσιους (εκ)βιαστές φίλους της, στο ελληνικό #metoo. Διαδηλώσαμε μαζί στις 20 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό της ΝΔ για αλληλεγγύη σε

πρόσφυγες και μετανάστες. Δείξαμε μαζί τη δύναμη του αντιφασιστικού κινήματος στις 7 Οκτώβρη στο εφετείο στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Από όλες αυτές τις μάχες, εργαζόμενοι και νεολαίοι θα βρεθούμε μαζί στο δρόμο στις 6 Μάη, στην απεργία για την πρωτομαγιά που μας καλούν η ΑΔΕΔΥ, δεκάδες ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα και συνδικάτα. Προσπερνάμε την κυβέρνηση που ορίζει την αργία της Πρωτομαγιάς στις 4 Μάη και την ηγεσία της ΓΣΕΕ που της κάνει τις πλάτες και απεργούμε μαζί στις 6 Μάη. Να ενώσουμε όλοι μαζί τα ρυακία της αντίστασης σε ένα μαζικό ορμητικό ποτάμι που δεν θα τους αφήσει καν τα περιθώρια να καταθέσουν το νόμο έκτρωμα που ετοιμάζει ο Χατζηδάκης, αλλά πολύ περισσότερο, θα παρασύρει την κυβέρνηση του Μητσοτάκη και θα την στείλει εκεί που έχουμε στείλει όλες τις κυβερνήσεις της δεξιάς τις τελευταίες δεκαετίες. Στα σκουπίδια", κλείνει η ανακοίνωση.

• Για την οργάνωση της Εργατικής Πρωτομαγιάς, ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης οργανώνει ανοιχτή διαδικτυακή συνέλευση με τη συμμετοχή σωματείων, την Πέμπτη 22 Απρίλη, στις 6:30μμ, μέσω zoom. ID: 834 4752 6233, Pass: 263428.

Το σφαγείο Χατζηδάκη δεν θα περάσει

Η φετινή εργατική Πρωτομαγιά είναι προανάκρουσμα της μάχης ενάντια στο νέο αντεργατικό και αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Η κυβέρνηση έχει προαναγγείλει αρκετές φορές το νομοσχέδιο -αρχίζοντας ήδη από τον περασμένο Οκτώβρη και δηλώνοντας μάλιστα μια στο τόσο ότι είναι έτοιμο να βγει σε διαβούλευση. Το νομοσχέδιο αποτελεί μια κατά μέτωπο επίθεση στην εργατική τάξη και τις κατακτήσεις της και δεν είναι δύσκολο να μαντέψει κανείς γιατί έχει καθυστερήσει η δημοσιοποίησή του για διαβούλευση. Όλο το 2021 έχει σηματοδοτηθεί από σκληρές μάχες του εργατικού και φοιτητικού κινήματος.

Με βάση τα όσα έχουν μέχρι σήμερα βγει στη δημοσιότητα, το νομοσχέδιο προβλέπει αύξηση των νόμιμων υπερωριών από 96 σε 150 τον χρόνο. Δίνει τη δυνατότητα επέκτασης του 8ώρου στην εργάσιμη ημέρα σε μέχρι 10 ώρες για έως έξι μήνες, με αντιστάθμισμα την αντίστοιχη μείωση του ωραρίου, περισσότερες άδειες ή ρεπό το επόμενο διάστημα ώστε κατά μέσο όρο να μην ξεπεραστεί το οκτάωρο πενήνήμερο. Εισάγει την ατομική σύμβαση, αφού τη "συμφωνία" για τον καταμερισμό των υπερωριών την κάνει κατευθείαν ο εργοδότης με τον εργαζόμενο. Προσθέτει και άλλους κλάδους στη λίστα όσων μπορούν να ανοίξουν και τις Κυριακές.

Επιτίθεται επίσης στο δικαίωμα στην απεργία: Εισάγει την ηλεκτρονική ψηφοφορία στις συνελεύσεις των σωματείων, μητρώο μελών, μεγαλύτερο ποσοστό εργαζόμενων ως προσωπικό ασφαλείας και μίνιμουμ παρεχόμενης υπηρεσίας στις απεργίες. Επιπλέον απαγορεύει τις καταλήψεις και τις "βιαιοπραγίες", δηλαδή την απεργιακή φρουρά, δίνοντας το δικαίωμα στο αφεντικό να σύρει στα δικαστήρια τους απεργούς. Μειώνει τις προστασίες των εκλεγμένων

συνδικαλιστών από την απόλυση καθώς και τις συνδικαλιστικές άδειες.

Ο Χατζηδάκης βάλθηκε να πλασάρει το νομοσχέδιο σαν "φιλεργατικό", τονίζοντας ότι μπορεί να οδηγήσει στην ...τετραήμερη εργασία! Έχει το θράσος μάλιστα να διερωτάται ποιος θέλει να στερηθεί από τους εργαζόμενους τη δυνατότητα του τετραήμερου. Είναι αστέιο να προσπαθεί να πείσει ο Χατζηδάκης ότι αν ισχύσει αυτό θα είναι "ελευθερία επιλογής" των εργαζόμενων -πόσο μάλλον ότι το κομμάτι αυτό του νομοσχεδίου ανταποκρίνεται σε κάποιο ...αίτημα!

Η σκληρή εργασιακή πραγματικότητα όμως είναι ότι ήδη σε μεγάλο κομμάτι της αγοράς εργασίας η απλήρωτη υπερωρία είναι ο κανόνας και αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να τη θεσμοθετήσει και να την μονιμοποιήσει. Με καθαρά μισθολογικούς όρους, ο εργοδότης γλιτώνει τα χρήματα που θα έδινε για να έχει τις υπερωρίες των υπαλλήλων τους όταν τις χρειάζεται. Όσο για το "ξεπλήρωμα", η εμπειρία των κλάδων στους οποίους ισχύει ήδη μια τέτοιου τύπου ρύθμιση είναι ότι γίνεται πάντα με τους όρους των αφεντικών (όπως και η ίδια η εφαρμογή του ελαστικού ωραρίου άλλωστε): κατακερματισμένα, χωρίς οι εργαζόμενοι να έχουν τη δυνατότητα να προγραμματίσουν τις χρωστούμενες άδειες ή τα ρεπό κλπ. Ή και καθόλου, όπως στην περίπτωση που έχουν λήξει οι συμβάσεις.

Το ίδιο το νόημα του 8ώρου είναι ότι οι εργάτες και οι εργάτριες έχουν ανάγκη από μια ποιοτική ζωή. Η ξεκούραση, η αναψυχή, ο ύπνος, δεν γίνονται σε βάθος εξαμήνου ή "κατά μέσο όρο". Για το 8ωρο πάλεψαν οι εργάτες και οι εργάτριες των οποίων τους αγώνες τιμούμε και συνεχίζουμε κάθε Πρωτομαγιά.

Αφροδίτη Φράγκου

30/3, Επίθεση των ΜΑΤ σε υγειονομικούς στο υπ. Υγείας.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Μπορούμε να νικάμε μια κυβέρνηση στριμωγμένη

Η κυβέρνηση, στριμωγμένη πολιτικά από την μαζική οργή του κόσμου αλλά και χρονικά καθώς το κύμα της πανδημίας φουντώνει αντί να υποχωρεί την ώρα που πλησιάζει το άνοιγμα της τουριστικής σεζόν, ψάχνει απεγνωσμένα τρόπους να αλλάξει την ατζέντα.

Το πόσο στριμωγμένοι είναι ο Μητσοτάκης πολιτικά το ομολογούν πια ακόμη και οι αγαπημένες του εταιρείες δημοσκοπήσεων. Το ποσοστό της Νέας Δημοκρατίας πέφτει και οι δημοσκόποι σχολιάζουν ότι οι απώλειες διαχέονται σε ένα αγανακτισμένο τμήμα «αναποφάσιστων».

Παράλληλα, οι τραγικοί αριθμοί των διασωληνωμένων στις ΜΕΘ και των θανάτων από

τον κορονοϊό συνεχίζουν την ανοδική πορεία τους στερώνοντας από την κυβέρνηση τη δυνατότητα να πανηγυρίσει ότι «ανοίγει την οικονομία με ασφάλεια».

Μπροστά σε αυτά τα αδιέξοδα, η κυβερνητική προπαγάνδα ξαναγυρνάει σε γνωστά μοτίβα αποπροσανατολισμού. Ξαφνικά, η απειλή προέρχεται ξανά από την «ανεύθυνη νεολαία». Την ώρα που η κυβέρνηση ανοίγει τα σχολεία προτρέποντας τους μαθητές να κάνουν μόνοι τους τεστ για τον κορονοϊό, τα δουλικά της ΜΜΕ καταγγέλλουν τους νεολαίους που βγαίνουν στις πλατείες το Σαββατόβραδο.

Κλιμάκωση των αγώνων

Εξίσου φτηνές είναι οι πατριωτικές κορώνες μετά το ταξίδι του Δένδια στην Τουρκία. Ο Δένδιας συναντήθηκε όχι μόνο με τον Τσαβούσογλου αλλά και με τον Ερντογάν και συμφώνησαν για διάλογο στα πλαίσια της επιστροφής της Τουρκίας στην «ευρωπαϊκή πορεία» της. Αυτό το παζάρι προχωράει, αλλά στην κυβερνητική προπαγάνδα κυριαρχούν οι κραυγές για τουρκικές προκλήσεις και μητσοτακικούς ηρωισμούς.

Τίποτε απ' όλα αυτά δεν πρέπει να γίνει

αφορμή για χαλάρωση των αγώνων. Η κυβέρνηση βρίσκεται σε κατάσταση αδυναμίας και αυτό σημαίνει κλιμάκωση και όχι αναστολή κινητοποιήσεων. Η πολιτική αδυναμία της κυβέρνησης φάνηκε και με την απόφασή της να μεταθέσει για τον Σεπτέμβρη την είσοδο της «πανεπιστημιακής» αστυνομίας στις σχολές.

Έπαιξαν ρόλο για αυτήν την απόφαση και οι κινητοποιήσεις των φοιτητών αλλά και η γελοιοποίηση της πολιτικής του Χρυσοχοϊδη από τις κινητοποιήσεις των Νοσοκομειακών. Η εικόνα με τα ΜΑΤ να ξεπροβάλουν από μέσα από το υπουργείο Υγείας για να χτυπήσουν τους απεργούς που διεκδικούσαν να μην απολυθεί ο Κώστας Καταραχιάς έκανε συντρίμια το παραμύθι ότι οι μπάτσοι κυνηγούν «μπαχαλάκηδες».

Πλέον, η κυβέρνηση κάνει αγώνα δρόμου για να βρει παράθυρο ευκαιρίας για εκλογές πριν κατρακυλήσει ακόμα περισσότερο. Αυτό την κάνει ακόμη πιο ευάλωτη και με αυτόν τον αέρα πρέπει να πάμε στις επόμενες μάχες: στην απεργία των Νοσοκομείων αυτή την Πέμπτη 22 Απρίλη, στις κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στον Επισιτισμό-Τουρισμό, των εργαζομένων της Τέχνης, των καθαριστριών που κέρδισαν την πρώτη μάχη στα δικαστήρια για να γυρίσουν στη δουλειά τους, των προσφύγων και των μεταναστών που αντιστέκονται στις ρατσιστικές βαραβαρότητες του Μηταράκη. Και βέβαια όλοι και όλες μαζί στην πανεργατική απεργία της Πρωτομαγιάς στις 6 Μάη.

Πάμε δυνατά, δυναμώνοντας την επαναστατική Αριστερά που δεν δίνει κανένα συναινετικό περιθώριο στην κυβέρνηση του θανάτου να πάρει ανάσα.

Όχι στη λογοκρισία

Λογοκρισία από την ΕΡΤ καταγγέλλει με Λανάρτησή της στις 19/4 η δημοσιογράφος και μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, Μάχη Νικολάρα. Όπως τονίζει: «Ήμουν στο μοντάζ όταν έμαθα ότι το ρεπορτάζ μου κόβεται και ετοιμάζεται εσπευσμένα άλλο θέμα για να αντικαταστήσει το δικό μου. Ακολουθώντας ενημερώθηκα και επισήμως ότι το ρεπορτάζ μου δεν θα παίξει αν και ήταν πλέον έτοιμο και προγραμματισμένο για το επεισόδιο της εκπομπής «Ειδικές Αποστολές» που προβλήθηκε τη Δευτέρα 12/4. Γιατί κόπηκε ένα θέμα για τη λογοκρισία στα social media; Εξήγηση σοβαρή και τεκμηριωμένη δεν έλαβα αν και το ζήτησα πολλές φορές και γραπτώς και προφορικά».

Ανάμεσα στις δηλώσεις της εκπομπής περιλαμβάνονται και ανθρώπων που οι αναρτήσεις τους στα κοινωνικά δίκτυα κατέβηκαν -η Τατιάνα Μπόλαρη για τις κινητοποιήσεις στήριξης στην απεργία πείνας του Δ. Κουφοντίνα, ο Νέγρος του Μοριά που δέχτηκε αναφορές, είναι ανάμεσα στους ανθρώπους που μίλησαν. Η Μ. Νικολάρα καταγγέλλει επίσης ότι έχει κοπεί ρεπορτάζ σχετικό με την αστυνομική βία στις 29 Μάρτη. Αναφέρει επίσης δυο ακόμα θέματα που θάφτηκαν στην ίδια εκπομπή, καθώς και δυο άλλα που θάφτηκαν σε άλλη εκπομπή της ΕΡΤ -τα οποία αφορούν το προσφυγικό και τις θεραπευτικές προσεγγίσεις στην τοξικοεξάρτηση.

Ανακοίνωση ΠΟΣΠΕΡΤ

Ανακοίνωση έβγαλε άμεσα η ΠΟΣΠΕΡΤ: «Για μια ακόμα φορά βγήκε στον "αφρό", η επιβολή στυγνής λογοκρισίας στη δουλειά των συναδέλφων δημοσιογράφων της ΕΡΤ, αυτό δηλαδή που εδώ και ενάμισο χρόνο καταγγέλλει διαρκώς η ΠΟΣΠΕΡΤ...

Μακάρι αυτή τη φορά η ΕΣΗΕΑ, στο Δ.Σ της οποίας η συναδέλφισσα Νικολάρα μετέχει ως ειδική γραμματέας, να δείξει καλύτερα συνδικαλιστικά αντανακλαστικά, από εκείνα που συνηθώς δείχνει».

Λίγες μέρες πριν, οι βουλευτές της ΝΔ Θ. Πλεύρης και Δ.Μαρκόπουλος κατέθεσαν ερώτηση στη Βουλή ζητώντας τα...ρέστα για το γνωστό τραγούδι «Μαμά, μπαμπά είμαι κουκουλοφόρος» που τραγούδησε σε μεσημεριανή εκπομπή ο Σπύρος Γραμμένος κι αιτούμενοι τη μελλοντική λογοκρισία αντίστοιχων μεταδόσεων. Στοχοποιούν μάλιστα τους συντελεστές της εκπομπής και κυρίως την αρχισυντάκτρια, Γιώτα Παπά. «Η τελική ερώτηση στον υπουργό κ. Λιβάνιο αν "θα υπάρξει έλεγχος για το περιεχόμενο της εκπομπής προκειμένου να απόσχει στο μέλλον από παρόμοιες ενέργειες που προκαλούν την κοινή γνώμη" είναι μία ευθεία επίθεση στην ελευθεροτυπία και την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση... Αφού τους πληροφορήσουμε ότι η δημόσια τηλεόραση ανήκει σε όλο τον λαό, να τους προειδοποιήσουμε ότι δεν θα ανεχθούμε την προσπάθεια περιορισμού της καλλιτεχνικής ελευθερίας» σημειώνει μεταξύ άλλων η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος.

Αφροδίτη Φράγκου

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΓΑΥΔΟΣ

Υγειονομικά ανοχύρωτη

Την τραγική κατάσταση των νησιών, τόσο από άποψη διάσωσης όσο και υγειονομικής περίθαλψης, ανέδειξε ο θάνατος της 28χρονης Κορίνας στη Γαύδο, ύστερα από την πτώση του αυτοκινήτου στο οποίο επέβαινε σε γκρεμό. Υγειονομικά ανοχύρωτο χαρακτήρισε το νησί, όπως και όλα τα νησιά ειδικά τα μικρά, ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ, Μιχάλης Γιαννάκος, ενώ στην πολύωρη καθυστέρηση των σωστικών συνεργειών που κόστισε πολύτιμο χρόνο στην κοπέλα (που ήταν εν ζωή για τουλάχιστον δύο με δυόμισι ώρες μετά το συμβάν) απέδωσε την κατάληξή της ο ιατροδικαστής Κρήτης, Σταμάτης Μπελιβάνης, που την εξέτασε.

«Στη Γαύδο λειτουργεί ένα περιφερειακό ιατρείο που καλύπτεται από έναν και μόνο αγροτικό ιατρό», κατήγγειλε ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ. «Οι μόνιμοι κάτοικοι είναι 100 περίπου. Είναι δύο οι αγροτικοί ιατροί που καλύπτουν εναλλάξ το ιατρείο της Γαύδου. Δεν υπάρχει κανένας άλλος από προσωπικό. Κάνουν τα πάντα. Δεν υπάρχει ΕΚΑΒ στο νησί. Εάν χρειασθούν διακομιδές τις κάνει ένα βανάκι του Δήμου. Το ιατρείο είναι και σπίτι του γιατρού». Ο ίδιος περιέγραψε αναλυτικά τα γεγονότα όπως του τα μετέφερε ο γιατρός του νησιού, από τη στιγμή που ενημερώθηκε, στις 6.30 το πρωί, από το ΕΚΑΒ για το ατύχημα και έτρεξε στο σημείο μέχρι τον τελικό απεγκλωβισμό της κοπέλας επτά ώρες μετά (!).

«Υγειονομικά ανοχύρωτο το νησί με έναν μόνο αγροτικό γιατρό, χωρίς ΕΚΑΒ», κατέληξε. «Εάν υπήρχε ΕΚΑΒ και δεύτερος γιατρός θα μπορούσε ο ένας να παραμείνει στο σημείο. Ο γιατρός με ηρωισμό και κίνδυνο της ζωής του κατέβηκε να βοηθήσει το κορίτσι. Κάτω εκεί όμως δεν μπορεί να παράσχει σημαντική βοήθεια όπως διασωλήνωση. Τα νησιά ειδικά τα μικρά είναι υγειονομικά ανοχύρωτα. Είναι πέρα για πέρα άδικο από ένα γιατρό που δεν έχει φωνή και ξεκινάει τώρα τη καριέρα του να αναζητούνται ευθύνες που τις έχουν άλλοι που καθυστέρησαν 7 ώρες. Ο γιατρός είναι ήρωας».

«Θα ήταν ζωντανή»

«Οι κακώσεις της δεν ήταν καθόλου τρομακτικές», είπε με τη σειρά του ο ιατροδικαστής μιλώντας στον ΑΝΤ1. «Η τραυματίας έζησε δύο με δυόμισι ώρες με ρήξη στον πνεύμονα. Αν το κορίτσι έφτανε εγκαίρως σε κάποιο νοσοκομείο, τώρα σίγουρα θα ζούσε. Αρχικά, τα τραύματά της θα μπορούσαν να είχαν αντιμετωπιστεί χωρίς καν επέμβαση! Με μια απλή τοποθέτηση συσκευασίας αποσυμφορισμού αιμοπνευμοθώρακα, η οποία τοποθετείται στο ΤΕΠ κάθε νοσοκομείου, η φοιτήτρια σήμερα θα ήταν ζωντανή».

Τα περισσότερα ΜΜΕ επιλέγουν πλέον να εστιάζουν μόνο ή κυρίως στο αν η πτώση του αυτοκινήτου ήταν ή όχι εγκληματική ενέργεια. Όμως αυτή η διερεύνηση είναι άσχετη με το ότι τελικά η κοπέλα θα μπορούσε να είχε σωθεί αν υπήρχαν μόνιμα σωστικά συνεργεία και ένα πλήρως εξοπλισμένο και στελεχωμένο σύστημα υγείας στο νησί. Και δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να επισκιάζει αυτή την πλευρά, την κυβερνητική και κρατική εγκατάλειψη δηλαδή των νησιών όπως η Γαύδος που κάθε καλοκαίρι έχει χιλιάδες επισκέπτες. Εκεί πρέπει να αναζητηθούν οι ευθύνες για το θάνατο της Κορίνας.

Μαζική στήριξη της απεργίας

Σε τοπικές εκδηλώσεις, συγκεντρώσεις, εξορμήσεις και άλλες δράσεις προχώρησε η Πρωτοβουλία Support Health Workers ενόψει της απεργίας στην Υγεία στις 22 Απρίλη. Η Πρωτοβουλία μπήκε μπροστά για να ξεσηκώσει τις γειτονίες στο πλευρό των υγειονομικών και να ενισχύσει τον αγώνα ενάντια στη δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης.

Η μαζική εκδήλωση που έγινε την Κυριακή 18 Απρίλη στο πάρκο Βουτιέ στα Πετράλωνα, με δεκάδες εργαζόμενους, συνταξιούχους, νεολαίους, αγωνιστές και αγωνίστριες της Αριστεράς, επιβεβαίωσε το μεγάλο ρεύμα αλληλεγγύης που υπάρχει παντού προς τους υγειονομικούς. Η καμπάνια ενάντια στην απόλυση του Κώστα Καταραχιά, που ήταν και ομιλητής στην εκδήλωση, είχε βρει μεγάλη ανταπόκριση στην περιοχή, γεγονός που εκφράστηκε στη συμμετοχή.

«Η επιστροφή μου στο ΕΣΥ, αλλά και η επαναπρόσληψη των καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών, ενθουσιάζει όλο τον κόσμο και ενισχύει την αυτοπεποίθηση ότι μπορούμε να τσακίσουμε αυτή την κυβέρνηση», είπε ο Κ. Καταραχιάς, περιγράφοντας λεπτομερώς τα τραγικά αποτελέσματα που έχει η κυβερνητική πολιτική στα νοσοκομεία και καλώντας όλους και όλες στην απεργία στις 22 Απρίλη. «Θέλουμε να είναι μια απεργία που θα μετατραπεί σε υπόθεση όλου του εργατικού κινήματος», συμπλήρωσε η Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο ΓΝΑ Γεννηματάς, περιγράφοντας επίσης τις δραματικές ώρες που περνά το προσωπικό του νοσοκομείου εξαιτίας της υποστελέχωσης, της υποχρηματοδότησης και όλης της εγκληματικής κυβερνητικής πολιτικής.

Ακολούθησε συζήτηση με πολλούς κατοίκους της περιοχής και εργαζόμενους από διάφορους χώρους να παίρνουν τον λόγο. Ανάμεσά τους ο Μαναντού Αμπασιά, πρόσφυγας από το Κονγκό, που ζήτησε άμεση πρόσβαση όλων των μεταναστών και των προσφύγων στην Υγεία και τον εμπολιασμό, για να μην χάνουν τη ζωή τους.

Στις γειτονίες

Είχαν προηγηθεί συγκεντρώσεις, παρεμβάσεις και εκδηλώσεις σε μια σειρά ακόμα γειτονίες. Όπως μας μετέφερε η Τιάνα Ανδρέου από τον Πειραιά: «Οι αγώνες μας μπορούν να νικάνε. Αυτό ήταν το μήνυμα που μεταφέραμε το μεσημέρι της Κυριακής 18 Απρίλη στη συγκέντρωση συμπάραστασης στον αγώνα των υγειονομικών, που διοργάνωσαν στο Πάρκο Λιπασμάτων της Δραπετσώνας οι δημοτικές κινήσεις Ανταρσία στην Κοκκινιά και Ανταρσία στο Λιμάνι μαζί με την Πρωτοβουλία Support Health Workers. Ομιλητές ήταν ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα και η Κατερίνα Θωίδου, συμβασιούχος ΟΑΕΔ στην Υγεία και δημοτική σύμβουλος Νίκαιας - Ρέντη. Πριν από την συγκέντρωση σύντροφοι και συντρόφισσες από τις περιοχές του Πειραιά κάναμε μεγάλη εξόρμηση, ξεσηκώνοντας τον κόσμο για την απεργία στην Υγεία στις 22 Απρίλη».

Αντίστοιχη συγκέντρωση έγινε το Σάββατο 17 Απρίλη το μεσημέρι στον Πεζόδρομο στο Περιστερί. «Πάνω από τριάντα άτομα συμμετείχαν, εργαζόμενοι, νεολαίοι, κόσμος από την Αριστερή Κίνηση Περιστερίου και την υπόλοιπη αριστερά της γειτονιάς», μας είπε η Λίλιαν Μπουρίτη. «Χαιρετισμό έκαναν ο Κώστας Καταραχιάς και ο Κώστας Πολύδωρος από το Σωμα-

τείο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας. Το ενδιαφέρον για την απεργία στις 22 Απρίλη και όλες τις μάχες των υγειονομικών ήταν φανερό γιατί και το Περιστερί, όπως όλες οι εργατογειτονίες των δυτικών, έχουν χτυπηθεί έντονα από τον κορονοϊό. Στην εξόρμησή μας συγκεντρώθηκαν πολλές υπογραφές στην καμπάνια για την επιστροφή του Κ. Καταραχιά στον Άγιο Σάββα που συνεχίζεται, ενώ αρκετοί προμηθεύτηκαν την Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω».

Παρέμβαση έγινε λίγο αργότερα την ίδια μέρα και στην ανοιχτή συνέλευση για το Λόφο του Στρέφη. Ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα χαιρέτισε και καταχειροκροτήθηκε, όταν ανέδειξε την καταστροφική πολιτική της κυβέρνησης τόσο στο περιβάλλον όσο και στην Υγεία, μια πολιτική που σε κάθε επίπεδο βάζει τα κέρδη των ιδιωτών πάνω από τις ζωές των ανθρώπων. Δίπλα του βρίσκονταν συνάδελφοί του από το νοσοκομείο που κρατούσαν το πανό του Συλλόγου ενάντια στο ξεπούλημα του Λόφου, με το οποίο είχαν συμμετέχει πριν λίγο καιρό σε κινητοποίηση των κατοίκων έξω από το Δημαρχείο της Αθήνας.

Οι περισσότεροι που παρευρίσκονταν στη συνέλευση γνώριζαν για τη δίωξη και την απόλυση του Κ. Καταραχιά και, στην ενημέρωση που έγινε με μοίρασμα της προκήρυξης για την απεργία στις 22 Απρίλη, έκφραζαν την αλληλεγγύη τους στη μάχη για την επιστροφή του στον Άγιο Σάββα. Η αποδοχή ήταν μεγάλη, με πολλούς να υπογράφουν στην καμπάνια επαναπρόσληψής του με σταθμό την εκδίκαση των ασφαλιστικών του μέτρων στις 25 Μάη.

Λένα Βερδέ

ΙΤΑΛΙΑ «Solidarieta con il medico K. Katarachias»

Στην Ιταλία έφτασε ο αγώνας ενάντια στην απόλυση του Κώστα Καταραχιά. Το πανό της φωτογραφίας είναι από κινητοποίηση στο Μιλάνο στις 10 Απρίλη, στο πλαίσιο ημέρας δράσης για την Υγεία που οργάνωσαν συνδικάτα, φορείς και συλλογικότητες έξω από νοσοκομεία και γηροκομεία σε όλη τη χώρα.

Τις προηγούμενες μέρες είχε κυκλοφορήσει βίντεο που έφτιαξε ο ανεξάρτητος κινηματογραφιστής Claudio Feliziani με Ιταλικούς υπότιτλους από τις τελευταίες κινητοποιήσεις συμπάραστασης

στον Κώστα Καταραχιά -την πανυγειονομική απεργία στις 30 Μάρτη που δέχτηκε την αστυνομική επίθεση έξω το υπουργείο Υγείας καθώς και τη συγκέντρωση στα δικαστήρια την επόμενη μέρα (δείτε το εδώ <https://tinyurl.com/4b73chzk>). Η πρωτοβουλία του, για να γίνει γνωστή και εκτός Ελλάδας η επίθεση στον πρόεδρο του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, είχε αποτέλεσμα, κερδίζοντας την αλληλεγγύη του κόσμου της γειτονικής μας χώρας.

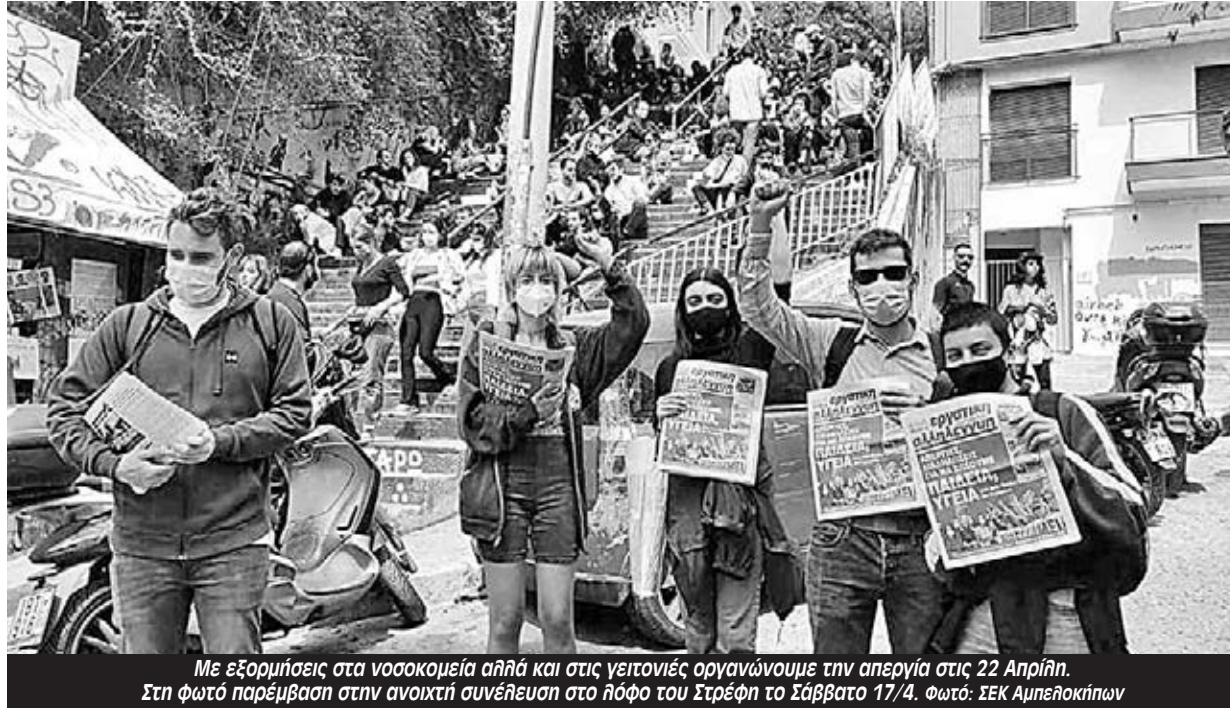
Πανεξόρμηση για να πετύχει

Με πανελλαδική απεργία, την Πέμπτη 22 Απρίλη, κλιμακώνεται ο αγώνας των υγειονομικών για την ενίσχυση του ΕΣΥ, ενάντια στη δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης. Η ΠΟΕΔΗΝ έχει κηρύξει 7ωρη στάση εργασίας (8πμ-3μμ), την οποία πρωτοβάθμια σωματεία νοσοκομείων επεκτείνουν σε όλο το ωράριο. Η απεργιακή διαδήλωση στην Αθήνα θα ξεκινήσει στις 9πμ από την πλατεία Μαβίλη και θα βαδίσει στο υπουργείο Υγείας, ενώ την ίδια ώρα συγκεντρώσεις θα γίνουν έξω από νοσοκομεία και τις ΥΠΕ όλης της χώρας.

Με βασικά αιτήματα τις μαζικές προσλήψεις προσωπικού, τις μονιμοποιήσεις όλων των συμβασιούχων, την ένταξη στα ΒΑΕ, την αύξηση της χρηματοδότησης του ΕΣΥ για υποδομές και εξοπλισμό που να καλύπτουν όλες τις ανάγκες, τον χαρακτηρισμό των θανάτων των υγειονομικών ως εργατικό ατύχημα, την επίταξη τώρα των ιδιωτικών κλινικών και την ένταξή τους στο δημόσιο σύστημα Υγείας, οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία συνεχίζουν τη σκληρή μάχη που δίνουν ένα χρόνο τώρα για να σωθούν ζωές. Η εικόνα του τρίτου κύματος της πανδημίας -με τον καθημερινά αμείωτο αριθμό κρουσμάτων και εισαγωγών, την δραματική αύξηση νεκρών και διασωληνωμένων εντός και εκτός ΜΕΘ, και την οριακή πλέον λειτουργία των νοσοκομείων- δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για τη σημασία των διεκδικήσεών τους.

Οι δυνάμεις του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** έχουν ριχτεί στη μάχη για την επιτυχία της απεργίας. Οι αγωνιστές και αγωνίστριες του "χτενίζουν" όλα τα νοσοκομεία με εξορμήσεις, περιοδείες, αφισοκολλησεις, συννελεύσεις, επιτροπές αγώνα. Όλες οι προσπάθειές τους γίνονται με την αυτοπεποίθηση που δίνει το νέο της επιστροφής του προέδρου του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, **Κώστα Καταραχιά**, στο ΕΣΥ το επόμενο διάστημα. Είναι μια μεγάλη νίκη του κινήματος που ξεσηκώθηκε ενάντια στην απόλυσή του και μια τρανταχτή απόδειξη ότι όλες οι επιθέσεις της κυβέρνησης μπορούν να ανατραπούν με τη δύναμη των αγώνων. Η παρουσία του ίδιου σε όλες τις δράσεις στα νοσοκομεία της Αθήνας ενισχύει αυτό το μήνυμα.

Πρώτος σταθμός ήταν στις 14/4 το νοσοκομείο **Έλενα Βενιζέλου**, όπου ο απολυμένος γιατρός κέρδισε τη μόνιμη θέση εργασίας του, ενώ ακολούθησαν περιοδείες στο **Σπηλιωπούλειο** και το **Αλεξάνδρας**. Παντού μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό

Με εξορμήσεις στα νοσοκομεία αθήνα και στις γειτονιές οργανώνουμε την απεργία στις 22 Απρίλη. Στη φωτο παρέμβαση στην ανοιχτή συνέλευση στο λόφο του Στρέφη το Σάββατο 17/4. Φωτό: ΣΕΚ Αμπελοκήπων

στις πύλες και τα τμήματα, μπήκαν οι αφίσες της απεργίας κι έγιναν συζητήσεις με τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες για τη σημασία της. Σειρά είχε την επόμενη μέρα ο **Ερυθρός**, που έχει γίνει αποκλειστικά covid νοσοκομείο με τραγικές συνέπειες όπως έδειξε τρανταχτά ο θάνατος ενός 76χρονου διασωληνωμένου εκτός ΜΕΘ πριν μερικές μέρες.

Την ίδια μέρα ο Σύλλογος Εργαζόμενων στον **Άγιο Σάββα** προχώρησε σε ανοιχτό ΔΣ στο προαύλιο, αποφασίζοντας την επέκταση της στάσης εργασίας της ΠΟΕΔΗΝ στις 22 Απρίλη από την έναρξη του ωραρίου. Ο Σύλλογος οργανώνει προσυγκέντρωση στις 8πμ στην πύλη του νοσοκομείου και πορεία μέχρι την πλατεία Μαβίλη, όπου θα ενωθεί με όλους τους νοσοκομειακούς. Οι εργαζόμενοι είναι αγανακτισμένοι με τις επιλογές του υπουργείου και της διοίκησης που ανάμεσα σε άλλα έχουν μετατατρέψει τον έκτο όροφο του ογκολογικού νοσοκομείου σε covid.

Μπορούμε να νικάμε

Σε κάθε χώρο η υποδοχή και το κλίμα ήταν εντυπωσιακά. «Από την πύλη του **Αττικόν** και γραφείο το γραφείο σήμερα το πρωί (16/4) με τον Κώστα Καταραχιά, ένας μεγάλος ξεσηκωμός στο νοσοκομείο», έγραψε ο **Κώστας Πολυδώρος**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας. «Να ακούς μία εργαζόμενη να λέει ενθουσιασμένη "Άμα μπορούσα θα σε σήκωνα ψηλά", άλλη εργαζόμενη "Έχω υπογράψει για εσένα", "Παλεύουμε και εμείς για την μονιμοποίηση". Η πλειοψηφία γνώριζε με λεπτομέρειες την ιστορία της συνδικαλιστικής

δίωξης. Ήταν συγκινημένοι και παρόλο που γνώριζαν την εξέλιξη ζητούσαν να ακούσουν ξανά την ιστορία. "Γιατί εσένα;", "Τι θα γίνει με τους επικουρικούς;", "Τι θα γίνει με τους ΟΑΕΔ;". Η συζήτηση περιστρεφόταν γύρω από την απεργία στα νοσοκομεία στις 22 Απρίλη, την μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στην Υγεία και την επίταξη των ιδιωτικών κλινικών. Και στο κέντρο αυτής της κουβέντας βρισκόταν ένα σύμβολο για την εργατική τάξη και την μάχη της για την ανατροπή της Νέας Δημοκρατίας».

Με την αισιοδοξία ότι οι αγώνες μπορούν να πετυχαίνουν νίκες έγινε στις 19/4, παρουσία του Κ. Καταραχιά, και η περιοδεία στο **Κρατικό Νίκαιας**. Τόσο στις επισκέψεις στους χώρους όσο και στην ανοιχτή συζήτηση στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου που ακολούθησε, εκφράστηκε η οργή των εργαζόμενων για τις ελλείψεις και όλη την κατάσταση, αλλά και η διάθεση για συμμετοχή στην απεργία. Το Σωματείο Εργαζόμενων έχει επίσης επεκτείνει τη στάση εργασίας της ΠΟΕΔΗΝ από τις 7πμ. Η ημέρα συνεχίστηκε στο **Άγιο Όλγα** όπου δεκάδες εργαζόμενοι συμμετείχαν στο κάλεσμα για τη συγκρότηση επιτροπής αγώνα, ενώ μέχρι και την απεργία είχαν προγραμματιστεί επισκέψεις στα Παίδων, τον Ευαγγελισμό, το Σωτηρία, το Ανδρέας Συγγρός.

Συγκέντρωση έξω από το κτίριο των ΥΠΕ στις 12μ και πορεία στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης οργανώνεται στις 22 Απρίλη στη Θεσσαλονίκη. «Στο **Ιπποκράτειο** σήμερα (15/4) έγινε συνέλευση γιατρών, κυρίως ειδικευόμενων, με αφορμή τις μετακινήσεις ξανά και ξανά άσχετων

ειδικοτήτων στα τμήματα κόβιντ», ήταν η ενημέρωση που έκανε ο **Γιάννης Κούτρας**, αντιπρόεδρος ΕΝΙΘ και μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκη, στη συνέλευση του Συντονιστικού την περασμένη Πέμπτη. «Ήταν πετυχημένη με περίπου 30 άτομα, η πρώτη στο νοσοκομείο την περίοδο της πανδημίας. Η συζήτηση κινήθηκε σε αγωνιστική κατεύθυνση με αποφάσεις για ανακοίνωση με τα αιτήματά μας, για κινητοποίηση στο νοσοκομείο και συνάντηση με τη διοίκηση που τόσο καιρό απαξίζει να μιλήσει μαζί μας, καθώς και για συμμετοχή με πανό στην απεργία».

Στην ίδια διαδικτυακή συνέλευση συμμετείχε η **Βασιλική Τσακτοώρα**, η γιατρός που, όπως ο Κ. Καταραχιάς, απολύθηκε πρόσφατα από το νοσοκομείο **Χατζηκώστα** επειδή διεκδίκησε τα δικαιώματά της σαν μητέρα μονογονεϊκής οικογένειας με ανήλικο τέκνο. «Είμαι κι εγώ πλέον απολυμένη, λόγω των αντιδράσεών μου για τη μη χορήγηση των αδειών που δικαιούμουν και για τον τρόπο λειτουργίας του τμήματός μου», είπε. «Η στάση μου ξεμπρόστιαζε τον διοικητή, για αυτό μπήκα στο στόχαστρό του. Τα προβλήματα στα νοσοκομεία των Ιωαννίνων είναι πολλά και είναι μάχη να κινητοποιηθούν οι συνάδελφοι απέναντι σε διοικήσεις που νομίζουν ότι μπορούν να αποφασίζουν και να διατάσσουν». Το Συντονιστικό Νοσοκομείων θα οργανώσει καμπάνια στα τοπικά συνδικάτα, στους φοιτητικούς συλλόγους, στους φορείς και τις συλλογικότητες της πόλης, με αίτημα την άμεση επαναπρόσληψη της γιατρού, ενάντια στην εκδικητική και σεξιστική αυτή απόφαση.

Την κατάσταση στο **Περιφερειακό Ιατρείο Σίφνου** περιέγραψε με τη σειρά της η **Βασιλική**, επικουρική νοσηλεύτρια. «Έχω τρεις μήνες να πληρωθώ όπως και άλλοι συνάδελφοι», είπε. «Οι περισσότεροι είμαστε επικουρικοί εδώ, ενώ μέχρι πρόσφατα δεν είχαμε καθαρίστρια. Το ιατρείο έχει καταλήξει να λειτουργεί με χορηγίες από ιδρύματα και κάποιους συλλόγους. Υπάρχει ένας γιατρός, άλλος ένας είναι αγροτικός, γενικά αν σου συμβεί κάτι δεν βρίσκεις περίθαλψη. Δεν υπάρχουν υδροπλάνα για διακομιδές και τώρα έχουμε και την ιστορία των covid free νησιών όπου εμβολιάζονται όλοι για να ανοίξει ο τουρισμός, μόνο γι' αυτό γίνεται».

Νοσοκομεία υπό διάλυση

«Στο νοσοκομείο του Ρίο τα πράγματα δεν είναι διαφορετικά από όλων των μεγάλων νοσοκομείων της χώρας», είπε η **Δημήτρης Μπελλιάς**, επικουρικός τραυματιοφορέας. «Έχουμε επτά κλινικές που έχουν γίνει κόβιντ, σχεδόν οι μισές και παραπάνω δηλαδή ενεργές, με αποτέλεσμα ο κόσμος να έχει πεταχτεί έξω από το νοσοκομείο ή να έχει στριμωχτεί στις υπόλοιπες κλινικές, όλες οι άλλες νοσηρότητες μαζί. Παράλληλα για πολύ καιρό παρέμεναν κλειστά τα τακτικά ιατρεία και άλλα τμήματα ή εργαστήρια, ακόμα και το κυλικείο και η τραπεζαρία που τρώνε οι εφημερεύοντες γιατροί λόγω καραντίνας του προσωπικού. Μιλάμε δηλαδή για ένα διαλυμένο νοσοκομείο από άποψη λειτουργίας, με προσωπικό που νοσεύει ή είναι σε καραντίνα. Ίδια εικόνα επικρατεί στις ΜΕΘ, υπάρχουν ασθενείς που καταλήγουν να νοσηλεύονται ακόμα και στο χώρο ανάνηψης των χειρουργείων. Οι νέες μονάδες που εγκαινιάζονταν πριν δυο μήνες και προβάλλονταν ως νέες, πλήρως εξοπλισμένες κλπ, πολύ απλά δεν λειτουργούν».

Απέναντι σε όλα αυτά υπάρχει η εικόνα της συμμετοχής στις κινητοποιήσεις. Στις 7 Απρίλη, παρόλο που το Σωματείο δεν κάλεσε στάση εργασίας και μιλούσε μόνο για παρουσία συνδικαλιστικών στελεχών, κατέβηκε κόσμος στην πύλη και ενώθηκε με τους αλληλεγγυούς από την πόλη που συμπαραστέκονται πλέον πάντα στις κινητοποιήσεις μας. Βόηθησε σε αυτό το μοίρασμα του ενημερωτικού υλικού του Συντονιστικού που κάναμε και η καμπάνια ενάντια στην απόλυση του Κώστα Καταραχιά. Με τον ίδιο τρόπο έχουμε ξεκινήσει την οργάνωση της 22 Απρίλη και υπάρχει ανταπόκριση και συζήτηση για συγκρότηση επιτροπής αγώνα για την απεργία και τη συνέχεια».

ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

ΣΤΟΠ στις απολύσεις

Απολύσεις σε εταιρίες κούριερ αυτή την εποχή; Κι όμως η απάντηση είναι καταφατική. Και πιο συγκεκριμένα απολύσεις κατ' εξακολούθηση. Αυτή είναι η εικόνα στη Γενική Ταχυδρομική. Η πιο πρόσφατη απόλυση αφορά τον Θανάση Αυγερινό, εργαζόμενο στη Γ.Τ. Τα 16 τελευταία χρόνια και σύμφωνα με το σωματείο εργαζομένων δεν είχε προηγηθεί παρατήρηση ή ζήτημα για την απόδοσή του. Τα χαρακτηριστικά που είχε ο συγκεκριμένος, όπως και οι προηγούμενοι που απολύθηκαν, είναι ότι είχε χρόνια στην επιχείρηση, σχέσεις με το σωματείο και διεκδικούσε τα δικαιώματά του. Ακόμα και το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας αποψάνθηκε ότι αυτές οι απολύσεις αποτελούν συνδικαλιστικές διώξεις.

«Εκφοβισμός, εργοδοτική τρομοκρατία, θράσος, αλητεία, κυβερνητική κάλυψη». Έτσι περιγράφει την κατάσταση στη Γ.Τ. η ομάδα διανομέων και κούριερ «Μείναμε στο δρόμο». Όπως αναφέρει: «Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο η Γενική Ταχυδρομική έχει προχωρήσει σε δεκάδες απολύσεις με σκοπό τον εκφοβισμό και την απομάκρυνση των εργαζομένων από οποιαδήποτε συλλογική διεκδίκηση».

Την τελευταία εβδομάδα προχώρησε σε 5 νέες απολύσεις. Οι δικαιολογίες από γελοίες έως εξοργιστικές. Για παράδειγμα συνάδελφο 16 χρόνια εργαζόμενο με έντονη συνδικαλιστική δραστηριότητα των απέλυσαν γιατί δήθεν δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει στους νέους ρυθμούς εργασίας (βραδινό τμήμα). Τρεις νέες απολύσεις έγιναν σε υποκατάστημα της Κηφισιάς και ο λόγος είναι ότι δεν απάντησαν στο τηλεφωνικό κέντρο εγκαίρως σε τηλεφωνική κλήση από τα κεντρικά. Στα Πετράλωνα ενημερώθηκαν οι συνάδελφοι οδηγόι με αμάξι πως όταν πάνε να παραδώσουν ταμείο τους περιμένουν νέες συμβάσεις με αλλαγή ειδικότητας σε οδηγούς δίκυκλου. Όποιος δεν δεχτεί κινδυνεύει με απόλυση!

Η Γ.Τ. έχει εξελιχθεί στον χειρότερο εργοδότη στον κλάδο των ταχυμεταφορών. Όσο δεν υπάρχει αντίδραση ουσιαστική με μαζικές απεργίες, θα έχουν διώξει όλους τους εργαζόμενους που τολμάνε και ζητάνε τα αυτονόητα εργασιακά τους δικαιώματα. Είναι εξοργιστικό το θράσος τους, τη στιγμή που ο κλάδος των ταχυμεταφορών είναι από τους πιο κερδοφόρους εν μέσω πανδημίας. Έβαλαν πλάτη οι εργαζόμενοι όλους αυτούς τους μήνες και τώρα τους στέλνουν σαν ευχαριστώ στο ταμείο ανεργίας».

Εγκληματικά “ατυχήματα”

Μεγαλώνει ο κατάλογος των εργατικών “ατυχημάτων” και των νεκρών από αυτά. Είναι η τραγική απόδειξη ότι δεν πρόκειται για την «κακιά στιγμή» ή κάποια απροσεξία, αλλά για συνεχές εργοδοτικό έγκλημα των εργολαβικών εταιριών, που δεν υπολογίζουν τις ανθρώπινες ζωές μπροστά στη μείωση του κόστους.

Την προηγούμενη βδομάδα, δύο τεχνίτες, που δούλευαν σε υπερεργολαβική γερμανική εταιρία, έχασαν τη ζωή τους στον Ατμοηλεκτρικό Σταθμό Αγ. Δημητρίου της ΔΕΗ στην Κοζάνη. Η ΓΕΝΟΠ, ενώ μιλάει για τη θλιβερή στατιστική των εργατικών ατυχημάτων και τον κρίσιμο ρόλο των ελεγκτικών μηχανισμών, ώστε να ελέγχονται αποτελεσματικά τα μέτρα προστασίας και να σταματήσει η ασυδοσία στους χώρους εργασίας, ουσιαστικά δεν κάνει τίποτα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις της ΔΕΗ και στον τομέα της ενέργειας.

Αντίστοιχα, στη ΛΑΡΚΟ, στο εργοστάσιο στη Λάρυμνα σύμφωνα με την καταγγελία του τοπικού Συνδικάτου Μετάλλου «συνάδελφος που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες της ΛΑΡΚΟ μέσω του σκλαβοπάζαρου των εργολαβιών και συγκεκριμένα του δουλεμπορικού γραφείου της ΤΕΧΝΟΣΤΥΛ ΑΕ, σασκατεύτηκε... έπεσε από ύψος 4 μέτρων. Τα κατάγματα σε χέρια και πόδια ήταν συντριπτικά. Η ΛΑΡΚΟ έχει εγκαταλειφθεί για να απαξιωθεί ενόψει των διαγωνισμών εκποίησης και όποιον πάρει ο χάρος. Δεν υπάρχουν τα κατάλληλα εργαλεία και ανταλλακτικά για να πραγματοποιούνται με ασφάλεια οι εργασίες». Συγκέντρωση διαμαρτυρίας οργανώθηκε στις 16/4, την επόμενη του ατυχήματος, έξω από τα γραφεία της διεύθυνσης της εταιρίας.

15/4, Παν-καλλιτεχνική κινητοποίηση στην Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

“Παιδεία-Υγεία-Πολιτισμός -πάμε ενωμένοι”

Παν-καλλιτεχνική κινητοποίηση πραγματοποιήσαν στις 15/4 εργάτες και σπουδαστές της Τέχνης, που διεκδικούν το άνοιγμα των χώρων του Πολιτισμού και των σχολών, καθώς και επιδόματα στήριξης για όσο διαρκούν οι επιπτώσεις της πανδημίας. Η πορεία ξεκίνησε από το Υπουργείο Πολιτισμού, έκανε στάση στο Υπουργείο Υγείας, όπου δόθηκε ψήφισμα με αίτημα την άμεση ανακοίνωση των προϋποθέσεων ανοίγματος του Πολιτισμού και κατέληξε στο Υπουργείο Εργασίας.

Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών κατέβηκε με το πανό της και μοίρασε μαζικά προκήρυξη με τα επόμενα βήματα που χρειάζεται να γίνουν μετά τη μαζική συνέλευση του ΣΕΗ, προτείνοντας να μπουν μπροστά τα σωματεία ώστε να ανοίξουν από τα κάτω οι χώροι του Πολιτισμού με καταλήψεις ουσιαστικές και όχι συμβολικές.

«Να μιλήσουμε, να φωνάξουμε, να ακουστούμε. Έχουμε αυτόν τον διάολο τον κορονοϊό, αλλά μπορούμε με προσοχή να ανοίξουμε εμείς με τα σωματεία μας τα θέατρα και τους χώρους του Πολιτισμού και αν αυτό γίνει, θα είμαι εκεί να παίξω και μουσική», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γιάννης Γιοκαρίνης. «Θα βοηθήσει να ξεφύγει ο κόσμος από τον φόβο που του έχουν δημιουργήσει η κυβέρνηση και το σύστημα αυτό. Αυτό είναι ο σκοπός τους, να φοβίσουν. Είναι θετικό που γίνονται πολλές κινητοποιήσεις από διάφορους εργατικούς κλάδους που σπάνε αυτόν τον φόβο. Είμαι 65 χρονών και από μικρό παιδί νιώθω εργάτης μουσικός. Εργάτης γεννήθηκα, εργάτης θα πεθάνω».

«Παρά τη μεγάλη μαζικότητα της συνέλευσης του ΣΕΗ -κοντά στα 400 άτομα συμμετοχή, με απαρτία 160-, δεν καταλήξαμε σε αποφάσεις και δράσεις για τις συλλογικές συμβάσεις λόγω καθυστέρησης της διαδικασίας», μας είπε ο Βασίλης Κουκαλάκι, ηθο-

ποιός, μέλος της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών. «Εγώ πιστεύω ότι αυτό που πάνε να κάνουν στον Πολιτισμό είναι ότι το καλοκαίρι θα πουν ότι τελειώνει η αναστολή και τα επιδόματα, βγείτε έξω, φτιάξτε ένα προϊόν και πουλήστε το, ανταγωνιστείτε μεταξύ σας με όρους αγοράς και κόψτε το λαιμό σας. Δεν θα επιτρέψουμε μια τέτοια εξέλιξη. Γι' αυτό θα χρειαστεί να κάνουμε λειτουργικές καταλήψεις με τα σωματεία μας στους χώρους Πολιτισμού και να τους βάλουμε μπρος, με συλλογικές αποφάσεις από τα κάτω. Να μπούμε στους χώρους του Φεστιβάλ Αθηνών που ξεκινάει, όπως και του Εθνικού που αρχίζει πρόβες για την Επίδαυρο. Να είμαστε μαζί με τους φοιτητές που κάνουν και αυτοί μαθήματα στα Πανεπιστήμια κόντρα στην Κεραμέως. Παιδεία-Υγεία-Πολιτισμός, τρία δημόσια αγαθά που θέλουν να τσακίσουν. Θα τους σταματήσουμε με την ενότητά μας».

Άνοιγμα από τα κάτω

«Η αναλησία της κυβέρνησης μεγαλώνει, αντί να μετριάζεται», επισήμανε ο Κωνσταντίνος Αλευράς, χορευτής, μέλος του ΣΕΧΩΧΟ. «Βλέπε τα νέα εργατικά μέτρα του Χατζηδάκη με την κατάργηση του θωρου και όχι μόνο. Πρέπει να πάμε για πιο ριζοσπαστικές δράσεις, όπως καταλήψεις. Συζητάμε να ανοίξουμε εμείς τους χώρους του Πολιτισμού, αλλά με μεγάλη προσοχή με τα μέτρα ασφαλείας. Θα προσπαθήσουν ξανά να στρέψουν την κοινωνία εναντίον μας. Τον πρώτο καιρό μπορεί να το πέτυχαν, αλλά αμέσως μετά ο κόσμος κατάλαβε πολύ καλά τι γίνεται. Δεν τους φοβόμαστε, ο φόβος έχει περάσει προ πολλού».

«Είναι τουλάχιστον απαράδεκτη η αντιμετώπιση της κυβέρνησης και του

Υπουργείου Πολιτισμού. Οι αρμόδιοι πετάνε το μπαλάκι στην εξέδρα για το άνοιγμα ή το μη άνοιγμα των σχολών, διαιωνίζουν το πρόβλημα και φαίνεται ότι δεν τους νοιάζει να δώσουν λύση», τόνισε ο Γιώργος, πρωτοετής δραματικής σχολής. «Μαθήματα υποκριτικής μέσω μιας διαδικτυακής πλατφόρμας δεν είναι δυνατόν να θεωρούνται κανονικά. Υπάρχει τρόπος για να γίνονται τα μαθήματα δια ζώσης και με μέτρα προστασίας για την ασφάλειά μας. Να χορηγούνται δωρεάν τεστ και να παραχωρηθούν ανοιχτοί χώροι για να γίνονται μαθήματα έξω ή μεγάλοι κλειστοί χώροι. Να προχωρήσουν πιο γρήγορα τα εμβόλια για να φτάσουν και στις μικρές ηλικίες».

Ταυτόχρονα τα δίδατρα τρέχουν σχεδόν κανονικά, υπάρχει μόνο μια μικρή προσπάθεια από κάποιες σχολές για ελάφρυνση του κόστους. Χρειάζεται να υπάρξει οικονομική στήριξη για τα δίδατρα και τα ενοίκια στους σπουδαστές. Πολλοί είναι αυτοί που δεν θα μπορούν να φύγουν για να δουλέψουν σεζόν γιατί θα αναγκαστούν μέσα στο καλοκαίρι να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Ούτως ή άλλως πολλά παιδιά που θα δούλευαν σε μια καφετέρια ή πωλητές σε μαγαζιά, τώρα δεν μπορούν να το κάνουν και επιδόματα οι περισσότεροι δεν παίρνουν. Έτσι, δεν μπορούν να στηρίξουν τις σπουδές τους που είναι πανάκριβες, μιλάμε για χιλιάδικα τον χρόνο».

Η λύση βρίσκεται στις κινητοποιήσεις μας στον δρόμο. Τώρα διαδηλώνουμε μαζί με τα σωματεία των καλλιτεχνών, αμέσως μετά θα πάμε στη φοιτητική πορεία και το απόγευμα θα κάνουμε μια πομπή, ένα καλλιτεχνικό δρώμενο για να ενημερώσουμε τον κόσμο για τον αγώνα μας».

Μάνος Νικολάου

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ ΥΠ.ΟΙΚ.

Πρώτη νίκη!

Μια πρώτη νίκη σημείωσαν οι καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών ενάντια στον Σταϊκούρα και την κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Νόμιζαν ότι είχαν να κάνουν με ένα αδύναμο εργατικό κομμάτι που θα τα παραιτούσε, αλλά τελικά...τα βρήκαν σκούρα. Κέρδισαν δικαστικά τα προσωρινά ασφαλιστικά μέτρα και επιστρέφουν στη δουλειά τους για τους επόμενους δυο μήνες. Έτσι τους δίνεται χρόνος για να οργανώσουν καλύτερα τη συμπαρατάση μπροστά στη μεγαλύτερη μάχη που βρίσκεται μπροστά, που είναι η δίκη για την οριστική λύση δηλαδή τη μονιμοποίηση.

Ανακοίνωση δημοσίευσε στις 16/4 η Συντονιστική Επιτροπή Συμβασιούχων Καθαριστριών/των στο ΥΠΟΙΚ που αναφέρει ότι: «Η χθεσινή και σημερινή μέρα για μας, τις καθαρίστριες και καθαριστές του υπουργείου Οικονομικών, είναι ιδιαίτερα σημαντικές και ελπιδοφόρες, καθώς οι δικαστές που έκριναν τις αιτήσεις χορήγησης προσωρινής διαταγής για επαναπρόσληψή μας... αποφάνθηκαν θετικά και υπέρ της επιστροφής μας ως τις 30/6/2021.

Εμείς, οι καθαρίστριες και καθαριστές, που καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες του Υπουργείου Οικονομικών και της ΑΑΔΕ, εργαζόμαστε ακόμα με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ενώ είναι σε όλους γνωστό πως οι ανάγκες καθαριότητας του Υπουργείου Οικονομικών είναι αν μη τι άλλο, μόνιμες και διαρκείς.

Βρισκόμαστε επί σειρά ετών σε καθεστώς ομηρίας, ενώ προσφέρουμε με ζήλο και ευσυνειδησία τις υπηρεσίες μας, φροντίζοντας για τη δημόσια υγιεινή των χώρων που οι πολίτες καθημερινά επισκέπτονται».

Οι κινητοποιήσεις τους δεν σταματούν. Κάθε Δευτέρα και Πέμπτη θα συνεχίσουν να βρίσκονται με παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Οικονομικών. Τη Μεγάλη Δευτέρα μαζί με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης οργανώνουν εκδήλωση συμπαρατάσης στον αγώνα τους με τη συμμετοχή εργαζομένων από άλλους κλάδους.

ΕΜΠΟΡΟΪΠΑΛΛΗΛΟΙ

Απεργία 22/4

Σε απεργιακή κινητοποίηση προχωρούν οι εμποροϋπάλληλοι, εργαζόμενοι στο εμπόριο και τα σουπερμάρκετ, την Πέμπτη 22 Απρίλη. Ο Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας καλεί σε στάση εργασίας 12μ – 4μμ και συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας στη 1μμ.

«Τα κέρδη τους – οι νεκροί μας, η ζωή μας» είναι ο τίτλος της ανακοίνωσης του Συλλόγου για την απεργία τους. Από τη μία μεριά οι εργαζόμενοι του κλάδου βρίσκονται αντιμέτωποι με την τραγική διαχείριση της πανδημίας, ενώ βρίσκονται στην πρώτη γραμμή. Πολλές είναι οι καταγγελίες για απόκρυψη ή κακή διαχείριση των κρουσμάτων εις βάρος της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων για να γλιτώσουν τα αφεντικά ενδεχόμενο κλείσιμο ή απώλεια εργαζομένων λόγω καραντίνας.

Από την άλλη, η εντατικοποίηση, οι άθλιοι όροι και ωράρια εργασίας, τα εργατικά ατυχήματα και οι απολύσεις έρχονται να επαυξηθούν και με το νέο εργασιακό νόμο του Χατζηδάκη. Όπως υπογραμμίζει ο Σύλλογος: «135 χρόνια μετά τον αιματοβαμμένο Μάη στο Σικάγο που καθιέρωσε το 8ωρο και έναν αιώνα από την πρώτη εφαρμογή του στη χώρα μας, η κυβέρνηση επιδιώκει να το καταργήσει και να τον δώσει τη χαρακτηριστική βολή, να νομιμοποιήσει τη 10ωρη υπερωριακή εργασία. Δε θα δεχτούμε τον νέο εργασιακό μεσαίωνα! Δε θα ανεχτούμε σε έναν ήδη επιβαρυσμένο κλάδο από τις ελαστικές μορφές να γίνει το 8ωρο μας 10ωρο και η Κυριακάτικη Αργία παρελθόν».

15/4, Συγκέντρωση των καθαριστριών ΥΠ.ΟΙΚ. στην Ευελέιδων. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Στον δρόμο κατέβηκαν οι εργαζόμενοι του Επισιτισμού-Τουρισμού την Τρίτη 20 Απρίλη στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις μετά από κάλεσμα της Ομοσπονδίας Εργαζομένων του κλάδου (ΠΟΕΕΤ). Μπροστά στο άνοιγμα του τουρισμού και του επισιτισμού, που αναμένεται μέσα στον Μάη, η κυβέρνηση προσπαθεί να εξασφαλίσει ότι η «οικονομία», δηλαδή τα κέρδη των καπιταλιστών, θα σωθεί. Αυτό που θα τη σώσει είναι η ακόμα πιο άγρια εκμετάλλευση των εργαζομένων. Γι' αυτό κεντρικά αιτήματα στις κινητοποιήσεις ήταν η διασφάλιση των θέσεων εργασίας, η εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων, εργασία με αξιοπρεπείς συνθήκες και υγειονομικά μέτρα προστασίας, καθώς και η εναντίωση με τα νέα εργασιακά μέτρα του Χατζηδάκη.

Στην Αθήνα, η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Κλαυθμώνος με ομιλίες από συνδικαλιστές του κλάδου, του προέδρου του ΕΚΑ και του προέδρου της ΠΟΘΑ και στη συνέχεια βάδισε με πορεία στο Υπουργείο Εργασίας. Συμμετείχαν κλαδικά σωματεία από ξενοδοχεία, η αντικαπιταλιστική κίνηση "Καμαριέρα" και η Αγωνιστική Συσπείρωση.

«Οι εργοδότες πάνε να κάνουν τσάτρα πάτρα το άνοιγμα του επισιτισμού χωρίς δικλίδες ασφαλείας για τους εργαζόμενους, κυρίως σε ότι αφορά τις θέσεις εργασίας και την επαναπρόσληψη όλων», τόνισε ο Μιχάλης, εργαζόμενος στον επισιτισμό. «Εμείς σαν δίκτυο Καμαριέρα παίρνουμε πρωτοβουλίες για να μπορέσουμε να δυναμώσουμε τα συνδικάτα μας και να συσπειρώσουμε τα διάφορα κομμάτια του κλάδου, όπως είναι οι διανομείς, εργαζόμενοι στο κέτερινγκ, σε βιομηχανίες τροφίμων κτλ. Γι' αυτό τον λόγο έχουμε ξεκινήσει εξορμήσεις με το έντυπο της Καμαριέρας και προκηρύξεις, όπως στο Κρουονέρι στα κεντρικά της Γευσίνους, μιας επιχείρησης που έχει πάνω από χίλιους εργαζόμενους και 60 μαγαζιά, αλλά και σε μαγαζιά στις γειτονιές, με θετική ανταπόκριση. Ο κόσμος δείχνει ενδιαφέρον για τις δράσεις των εργαζομένων του κλάδου, αλλά επειδή λείπει ο συνδικαλισμός, τους είναι δύσκολο να απεργήσουν. Είναι κεντρικό στη δουλειά μας αυτό να αλλάξει. Μπροστά στο άνοιγμα

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Κλιμακώνουμε μπροστά στο άνοιγμα

μα που λένε ότι μάλλον θα πάει για 14 Μάη, εμείς κλιμακώνουμε τη μάχη, συνεχίζουμε τις εξορμήσεις με τα υλικά μας με επόμενο σταθμό την απεργία της Πρωτομαγιάς στις 6 Μάη».

«Μαζί με τα 534 το μήνα και τον ένα χρόνο από το κλείσιμο του επισιτισμού με όλα τα προβλήματα που αυτό έχει δημιουργήσει, έχουμε να αντιμετωπίσουμε και μια πιο συνολική επίθεση της κυβέρνησης για την ενίσχυση των εργοδοτών», δήλωσε ο Παναγιώτης Πραβητιανός, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Καζίνου και Τελεφερίκ Πάρνηδας και μέλος της διοίκησης του ΕΚΑ. «Ο κόσμος που τόσο καιρό κάνει υπομονή, βλέπει να χάνει τα δικαιώματά του. Πάει να καταργήσει το 8ωρο, το πιο θεμελιώδες δικαίωμα που αντιλαμβάνεται κάθε εργαζόμενος. Ο κόσμος έχει αντιληφθεί την αλήθεια ότι η κυβέρνηση δεν έχει προτεραιότητα να σταματήσει την πανδημία, αλλά να περάσει αντεργατικά μέτρα. Γι' αυτό αντιδρά με κινητοποιήσεις και η κυβέρνηση απαντάει με καταστολή. Οι αγώνες που βγήκαν μέσα στην πανδημία πήγαν πίσω το πρόγραμμα επιθέσεων της ΝΔ. Και πρέπει να συνεχίσουμε για να τους σταματήσουμε. Είναι μια ευκαιρία για τα συνδικάτα να ακούσουν τον κόσμο και να τον οργανώσουν».

Διανομείς

Το Σάββατο 24/4, στάση εργασίας 2μμ-6μμ και συγκέντρωση-μοτοπορεία στις 2μμ στο Πεδίον του Άρεως καλεί η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου. Διανομείς σε κούριερ, delivery και εξωτερικές εργασίες παλεύουν για την ένταξή τους στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα.

Στη Θεσσαλονίκη πολλές δεκάδες εργαζόμενων στον τουρισμό και στον επισιτισμό συμμετείχαν στη συγκέντρωση στο ΥΜΑΘ που καλούσε το ΣΕΤΕΠΕ, στο πλαίσιο της πανελλαδικής κινητοποίησης στον κλάδο. Με τα πανό τους συμμετείχαν και το Σωματείο Ξενοδοχοϋπαλλήλων Νομών Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής, το Σωματείο Εργαζομένων Σίτισης στην Πανεπιστημιακή Φοιτητική Λέσχη Θεσσαλονίκης, η ΛΑΝΤΖΑ στον Τουρισμό-επισιτισμό.

Πετυχημένο ήταν το συλλαλητήριο που κάλεσαν τα σωματεία επισιτισμού-τουρισμού στα Χανιά. Συμμετείχαν με πανό επίσης τα σωματεία ιδιωτικών υπαλλήλων, διανομικών, τροφίμων-ποτών και ο Σύλλογος Δασκάλων. Η πορεία ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο Χανίων και κατέληξε στην Επιθεώρηση εργασίας.

Στην Πάτρα την κινητοποίηση καλούσαν τα σωματεία των Σερβιτόρων, των Μαγειρών και των Ξενοδοχοϋπαλλήλων. Η συγκέντρωση ήταν στην πλατεία Γεωργίου και ακολούθησε πορεία στην πόλη. "Λιτότητα, ανεργία, τρομοκρατία. Κάτω τα χέρια από τα σωματεία", ήταν ένα από τα συνθήματα που ακούστηκαν.

20/4, Διαδήλωση εργαζομένων στον επισιτισμό-τουρισμό. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Μάνος Νικολάου

Πάμε για πανεκπαιδευτική κλιμάκωση

Χιλιάδες φοιτητές/τριες, εκπαιδευτικοί και μαθητές/τριες διαδήλωσαν

ΦΟΙΤΗΤΕΣ

στο κέντρο της Αθήνας την Πέμπτη 15/4. Μαζικές διαδηλώσεις έγιναν την ίδια μέρα στη Θεσσαλονίκη, στο Βόλο, στην Πάτρα, στα Χανιά, στο Ηράκλειο, στην Ξάνθη κ.α.

Η μέρα είχε οριστεί από τον ίδιο τον Χρυσοχοϊδή ως αυτή που για πρώτη φορά θα έκανε την εμφάνισή της η πανεπιστημιακή αστυνομία στις σχολές. Αντ' αυτού ήταν ημέρα νίκης για το φοιτητικό κίνημα. Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να ανακοινώσει, δια στόματος του υφυπουργού Παιδείας **Α. Συρίγου**, το πάγωμα της εφαρμογής του νόμου -τουλάχιστον- μέχρι το Σεπτέμβριο. Οι μεγάλες διαδηλώσεις του τελευταίου τετραμήνου και πολύ περισσότερο το ζωντάνεμα των -ακόμα κλειστών- σχολών, με τις εκδηλώσεις, τα αντιμαθήματα, τις καταλήψεις και τις πολύμορφες δράσεις των συλλόγων φοιτητών, διδασκόντων κι εργαζομένων στα ΑΕΙ, έφεραν αυτή την πρώτη σημαντική υποχώρηση. Μπορεί η κυβέρνηση να κάνει βήμα πίσω μήπως κι εκτονωθεί το εκρηκτικό κλίμα στις σχολές. Αντί για εκτόνωση όμως μπορεί να σημάνει κλιμάκωση με όλη την αυτοπεποίθηση που δημιουργεί η αίσθηση ότι οι αγώνες φέρνουν αποτέλεσμα.

Μέχρι την ανατροπή

«Το πανεκπαιδευτικό κίνημα συνεχίζει μέχρι την ανατροπή των νόμων Κεραμέως - Χρυσοχοϊδή» υπογραμμίζει το **ΣΕΚ στις σχολές** σε ανακοίνωσή του μετά τα συλλαλητήρια: «Διεκδικούμε να ανοίξουν άμεσα όλες οι σχολές, λεφτά για την Παιδεία και για την Υγεία, δεν θα αφήσουμε ποτέ στις σχολές μας να μπει η αστυνομία. Είναι σωστά τα βήματα της τελευταίας εβδομάδας που τα αντιμαθήματα γενικεύτηκαν, που οι σχολές γέμισαν ξανά με φοιτητές και φοιτήτριες στην κατεύθυνση του να ζωντανέψουμε ξανά τις σχολές μας και να τις πάρουμε κάτω από τον έλεγχό μας. Μπορούμε να τα συνεχίσουμε και να τα γενικεύσουμε».

Συγκροτούμε ξανά την συλλογικότητα μας σε κάθε σχολή, δίνουμε συνέχεια στην οργάνωση γενικών συνελεύσεων. Συντονισμός με τις υπόλοιπες βαθμίδες της εκπαίδευσης και όχι μόνο, μαζικές γενικές συνελεύσεις και καταλήψεις μέχρι τη νίκη».

Πράγματι οι κινητοποιήσεις μέσα στις σχολές συνεχίστηκαν όλες τις επόμενες ημέρες. Την Παρασκευή 16/4 έγινε συγκέντρωση κι εκδήλωση στο **Πολυτεχνείο** στην Πατησίων με τη συμμετοχή δεκάδων φοιτητών/τριών κι εργαζομένων. Οι 18 και 19 Απρίλη ήταν ημέρες δράσης για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες των καλλιτεχνικών σχολών των ΑΕΙ. Την Κυριακή 18/4 έγινε μεγάλη εκδήλωση από φοιτητικούς συλλόγους του **ΑΠΘ** ενάντια στην καταστολή. Και τα αντιμαθήματα συνεχίστηκαν σε πολλές σχολές σε όλη τη χώρα.

«Στη σχολή μου συνεχίζονται οι εκδηλώσεις και οι δράσεις μέσα στο πανεπιστήμιο. Δεν θα σταματήσουμε τώρα. Χρειάζεται να συνεχίσουμε ακόμα πιο δυναμικά. Είναι σημαντικό να συνδεθούμε με τους αγώνες των εργαζομένων» μας λέει η **Σήλια** φοιτήτρια στη Φιλοσοφική της Αθήνας.

15/4, Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Σε διήμερο κινητοποιήσεων κατέβηκαν οι εκπαιδευτικοί γυμνασίων, λυκείων και δημοτικών σχολείων. Την Τετάρτη 14/4 στη διαδήλωση που κάλεσε η **ΟΛΜΕ** και την επόμενη μέρα μαζί με τους φοιτητικούς συλλόγους στα πανεκπαιδευτικά. **Κεντρική αιχμή για τους εκπαιδευτικούς είναι το αίτημα για ασφαλές άνοιγμα των σχολείων, σε αντίθεση με τους όρους με τους οποίους προχωράει σε επαναλειτουργία των Λυκείων η κυβέρνηση.**

«Ανοίξανε τώρα τα λύκεια όπως ακριβώς τα κλείσανε. Δεν άλλαξαν τίποτα. Τα σελφ τεστ είναι μια κοροϊδία. Παίζουν για άλλη μια φορά το χαρτί της ατομικής ευθύνης παίζοντας με τις ζωές μαθητών, γονιών κι εκπαιδευτικών, αφού την ίδια στιγμή οι τάξεις συνεχίζουν να έχουν μέσα 20 - 25 παιδιά» τονίζει στην Εργατική

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Αλληλεγγύη ο **Μάνος Καρτέρης**, αναπληρωτής εκπαιδευτικός και μέλος του **Δικτύου Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας»**.

«Μετά από μια χρονιά χωρίς ουσιαστικά μαθήματα, καθώς η τηλεκπαίδευση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αναπληρώσει τα δια ζώσης μαθήματα, λένε τώρα στα παιδιά να πάνε να δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις. Δεν γίνεται αυτό. Η ίδια η κατάσταση που δημιούργησε η πανδημία και η άθλια διαχείρισή της από την κυβέρνηση, κάνει ακόμα πιο ρεαλιστική την πάγια διεκδίκησή μας: Την ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και σε όλες τις άλλες βαθμίδες.

Όσον αφορά την πρωτοβάθμια εκ-

παίδευση, πρέπει να ανοίξουν τα σχολεία, αλλά με τους όρους που βάζει το κίνημα. Μαζικές προσλήψεις, δηλαδή, μόνιμων εκπαιδευτικών για να μικρύνουν τα τμήματα, προσλήψεις καθαριστριών, συχνές εξετάσεις από τον ΕΟΔΥ, εμβολιασμό για όλους, χρηματοδότηση για νέες σχολικές υποδομές κλπ.

Ξέρουμε ότι αυτά δεν θα μας τα χαρίσει κανείς. Πρέπει να συγκρουστούμε απεργιακά με την κυβέρνηση. Άμεσα να γίνουν συνελεύσεις των ΣΕΠΕ και των ΕΛΜΕ, να πάρουμε απεργιακές αποφάσεις και σε κοινό μέτωπο με το φοιτητικό κίνημα, αλλά και τους εργαζόμενους στην Υγεία, την Τέχνη, τον επισιτισμό και όλους τους κλάδους που αγωνίζονται, να τσακίσουμε την κυβέρνηση και να σώσουμε ζωές».

Το άνοιγμα των λυκείων την περασμένη εβδομάδα έγινε χωρίς να έχει καλυφθεί κανένα από τα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος για ασφαλή επαναλειτουργία. Μόνο σελφ τεστ και ατομική ευθύνη, που πλέον εγκαθίσταται πλήρως και στα σχολεία. Για μια ακόμα φορά αναδεικνύεται το φιάσκο της φετινής χρονιάς που οφείλεται στις πολιτικές επιλογές κυβέρνησης και υπουργείου Παιδείας.

Τα 4/5 της χρονιάς καλύφθηκαν με εξ' αποστάσεως διδασκαλία. Το υπουργείο στην αρχή διατυμπάνιζε ότι η τηλεκπαίδευση είναι ισότιμη διαδικασία εκπαίδευσης με τη δια ζώσης διδασκαλία και μάλιστα προσπαθεί με διάφορες εγκυκλίους να τη μονιμοποιήσει ως διαδικασία σε διάφορες περιπτώσεις. Τώρα που η χρονιά τελειώνει και θέλει να ανοίξει τα σχολεία με κάθε κόστος, παραδέχεται ότι δεν είναι ισότιμη με τη δια ζώσης, κι ότι η αφομοίωση της ύλης από τους μαθητές δεν έχει

Ελεύθερη πρόσβαση στα ΑΕΙ

επιτευχθεί στο βαθμό που θα έπρεπε. Γι' αυτό αναγκάζεται να κάνει προσαρμογές στην ύλη, να μη γίνουν προαγωγικές εξετάσεις κλπ. Παρ' όλα αυτά εμμένει στη διαδικασία των πανελληνίων εξετάσεων για τους μαθητές και τις μαθήτριες της Γ' Λυκείου.

Απαράδεκτες εξετάσεις

Αν ίσχυε μια φορά πέρυσι το αίτημα για ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, φέτος ισχύει εκατό φορές. Για τον απλούστατο λόγο ότι αυτή τη σχολική χρονιά τα παιδιά δεν είχαν σχεδόν καθόλου επαφή με τη δια ζώσης διδασκαλία. Συν τοις άλλοις θα κληθούμε εμείς οι εκπαιδευτικοί, μέσα στο κατακαλόκαιρο που θα έχει ανοίξει ο τουρισμός αλλά ταυτό-

χρονα δεν θα έχουμε εμβολιαστεί οι περισσότεροι, να στοιβαχτούμε σε βαθμολογικά κέντρα για να διορθώσουμε τα γραπτά. Και τώρα μια εβδομάδα μετά το άνοιγμα της Γ' Λυκείου βλέπουμε τμήματα να ξανακλείνουν γιατί υπάρχουν κρούσματα. Πως θα πάνε τα παιδιά να δώσουν πανελλήνιες εξετάσεις με τέτοιες διαδικασίες;

Είναι εγκληματικά αδιάφοροι και γι' αυτό νομίζω ότι σαν εκπαιδευτικό κίνημα θα πρέπει να προτάξουμε το αίτημα της ελεύθερης πρόσβασης φέτος περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Αυτό άνοιξε σαν συζήτηση και στην πρόσφατη συνέλευση της ΕΛΜΕ Χανίων.

Θα πρέπει αυτή τη στιγμή η ΟΛΜΕ, πέρα από τις αναλύσεις, να μπει μπροστά.

Δεν μπορεί να αφήνει έκθετο το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας. Θα πρέπει να καλέσει γύρο γενικών συνελεύσεων και συνέλευση προέδρων και να μπει πλέον ανοιχτά η προοπτική της απεργίας. Δεν αντιμετωπίζονται διαφορετικά αυτά τα ζητήματα. Δεν θα κατακτήσουμε τα αιτήματά μας με τα λόγια ή με συναντήσεις του ΔΣ της ΟΛΜΕ με τις πολιτικές ηγεσίες, αλλά με απεργιακή σύγκρουση.

Πρώτο απεργιακό βήμα είναι στις 22/4 όπου συμμετέχουμε ως ΕΛΜΕ Χανίων στην απεργία των υγειονομικών. Συνεχίζουμε στις 6 Μάη στην απεργία της Πρωτομαγιάς και το επόμενο βήμα θα πρέπει να είναι μια απεργία με διάρκεια.

Δώρα Κιντή
Εκπαιδευτικός ΕΛΜΕ Χανίων

ΑΣΚΤ

Στην ΑΣΚΤ κάναμε συνέλευση την Τετάρτη 14/4 κι αποφασίσαμε μια ολόκληρη εβδομάδα αγωνιστικών δράσεων επανοικειοποίησης της σχολής που θα φτάσει μέχρι την Παρασκευή 23/4, όπου θα γίνει νέα γενική συνέλευση και θα συζητήσουμε και την προοπτική της κλιμάκωσης με κατάληψη.

Αποφασίσαμε επίσης της συμμετοχή μας στην απεργία των εργαζόμενων στην Υγεία, στις 22 Απρίλη. Μόνο σήμερα Δευτέρα 19/4, έχουν γίνει τρία μαθήματα με συμμετοχή καθηγητών μας που έχουν μεγάλη ανταπόκριση από τον κόσμο της σχολής. Και είμαστε μόλις στην αρχή της εβδομάδας.

Επίσης ανοίγουμε τα εργαστήρια για τους συμφοιτητές/τριες που θέλουν να δουλέψουν για το πτυχίο τους. Το πάγωμα του νόμου Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη δεν δημιουργεί κανένα εφησυχασμό. Αντίθετα, τώρα που αποτρέψαμε την εισβολή των μπάτσων σε πρώτο χρόνο, συνεχίζουμε με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και γιατί οι επιθέσεις δεν σταματούν, αλλά και γιατί γίνεται ξεκάθαρο ότι μπορούμε να νικάμε.

Γιάννης Μαλινάκης
Φοιτητής ΑΣΚΤ

Βρείτε χώρους για τα παιδιά

ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Συγκέντρωση έξω από το Δημαρχείο της Αθήνας πραγματοποιήσαν το απόγευμα της Δευτέρας 19/4, σωματεία εκπαιδευτικών, ενώσεις γονέων και δημοτικές κινήσεις της αριστεράς, ενάντια στα μέτρα του δήμου που αφορούν την προσχολική αγωγή. Σύμφωνα με αυτά προβλέπεται μεταξύ άλλων η στέγαση των νηπιαγωγείων ακόμα και σε κοντέινερ στα προαύλια άλλων σχολείων.

«Θεωρούμε απαράδεκτη μια τέτοια ενέργεια» μας λέει ο Μπάμπης Κόκλας, πρόεδρος της Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. «Δημιουργεί τεράστια προβλήματα στην εύρυθμη λειτουργία της σχολικής μονάδας. Εμείς λέμε να βρει λύσεις προσωρινά ενοικιάζοντας κτήρια και να προχωρήσει στο σχεδιασμό ενός προγράμματος ανέγερσης σχολικών μονάδων, προκειμένου τα παιδιά του προνηπίου να στεγαστούν σε σχολεία κι όχι σε κοντέινερ».

Η Αθανασία Κατσούλη εκπαιδευτικός και κοινοτική σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας συνεχίζει: «Είμαστε εδώ γιατί αιφνιδιαστικά ο δήμος Αθήνας αποφάσισε να στεγάσει την προσχολική αγωγή μέσα σε κοντέινερ που θα τα τοποθετήσει σε αυλές σχολείων. Είμαστε αντίθετοι από όλες τις απόψεις: Γιατί τα κοντέινερ είναι ακατάλληλα για μικρά παιδιά, γιατί οι αυλές των σχολείων είναι λειτουργικά κομμάτια της εκπαιδευτικής διαδικασίας αλλά και γιατί δεν είναι

19/4, Συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το δημαρχείο της Αθήνας. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

δυνατόν να τοποθετηθούν νηπιαγωγεία σε προαύλια λυκείων και να συγχρωτίζονται παιδιά τόσο διαφορετικών ηλικιών. Ο δήμος και το κράτος θα πρέπει να βρουν χώρους ειδικούς, να χρηματοδοτήσουν τις υποδομές για να στεγαστεί η προσχολική αγωγή».

Αίθουσες

Την ίδια ώρα ήταν σε εξέλιξη η συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου. Ο Πέτρος Κωνσταντίνου δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας μεταφέρει: «Στο δημοτικό συμβούλιο η δημοτική αρχή παρουσίασε ένα καινούργιο ακόμα χειρότερο σχέδιο το οποίο πάει να στεγάσει έναν ακόμα μικρότερο αριθμό παιδιών σε 57 αίθουσες αντί 84 που έλεγε αρχικά. Οι εκπαιδευτικοί μιλάνε για ανάγκη 110 αιθουσών. Ο δήμος από την αρχή έκανε έκπτωση

σε αυτό και τώρα κόβει ακόμα περισσότερο. Η πρόβλεψη για κοντέινερ στις αυλές των σχολείων παραμένει. Θα κλείσουν ολόκληρα προαύλια σχολείων για να τα βάλουν. Τα θεωρούν άχρηστους χώρους παρότι είναι απόλυτα λειτουργικοί κι απαραίτητοι χώροι. Είναι χώροι που γίνεται το μάθημα της γυμναστικής, που βγαίνουν τα παιδιά στα διαλείμματα, που ειδικά σε περίοδο πανδημίας είναι απαραίτητο για να αερίζονται οι τάξεις, είναι χώροι διαφυγής σε περίπτωση κινδύνου κλπ. Σε διάφορες περιπτώσεις όπως αυτή του 8ου λυκείου, το προαύλιο είναι ο μόνος ελεύθερος χώρος στη γειτονιά. Εκτός από τα προαύλια και οι αίθουσες που αρπάζονται είναι επίσης λειτουργικές. Αλλάζει όλο το πρόγραμμα του σχολείου. Κόβονται λειτουργίες όπως οι τάξεις υποδοχής, πετώντας απ' έξω τα προσφυγό-

πουλα.

Στη συνεδρίαση του δημ. συμβουλίου πήραν το λόγο σχεδόν όλες οι ΕΛΜΕ και πολλοί σύλλογοι δασκάλων κι ενώσεις γονέων και για σχεδόν 4 ώρες κατακεραύνωσαν το σχέδιο Μπακογιάννη.

Αυτό που λέμε είναι να κόψουν το λαϊμό τους να βρουν άλλους χώρους για να στεγαστεί η προσχολική αγωγή. Με τα δεκάδες εκατομμύρια που έδωσαν για τους Μεγάλους Περιπάτους ή με αυτά που σπαταλάει η κυβέρνηση για Ραφάλ θα είχαν χτίσει πολλά νηπιαγωγεία. Θα συνεχίσουμε με παρεμβάσεις στα κοινοτικά συμβούλια που συνεδριάζουν αυτή την εβδομάδα και με κινητοποιήσεις που θα βάλουν τα σωματεία των εκπαιδευτικών και οι ενώσεις γονέων».

Σ.Μ.

Οι Ναζί προσπαθούν να ξαναβγούν από τον υπόνομο, με τον μόνο τρόπο που ξέρουν και μπορούν, με ψέματα και συκοφαντίες κατά της Αριστεράς.

Σήμερα 19-4-2021 στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αθηναίων, η Ουρανία Μιχαλολιάκου, δημοτική σύμβουλος με την καταδικασμένη ως εγκληματική οργάνωση, ναζιστική Χρυσή Αυγή, εξέμесе όσο ναζιστικό δηλητήριο είχε κατά του Πέτρου Κωσταντίνου, Δημοτικού συμβούλου με την παράταξη « Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας».

Ζήτησε το λόγο πριν από την ημερήσια διάταξη, επικαλούμενη προσχηματικά, το θέμα του εμπρησμού της ΜΑΡΦΙΝ, μόνο και μόνο για να πει εν γνώσει της ψέματα και συκοφαντίες ότι δήθεν ο σύμβουλος της Ανταρσία «ήταν παρών στις δολοφονίες». Η αισχροή συκοφαντία, ευτυχώς συνάντησε την αντίδραση όλων των δημοκρατικών παρατάξεων του δήμου Αθηναίων, εκτός βέβαια, από τους ομογάλακτους της Χρυσής Αυγής.

Είναι αδιανόητο να παρουσιάζονται τα σύμβολα της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης Χρυσής Αυγής στα δημοτικά συμβού-

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΘΗΝΑΣ Φασιστική πρόκληση

λια προσβάλλοντας την μνήμη των δολοφονημένων από τα τάγματα εφόδου, του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν.

Εκτός από την αυτονόητη προσφυγή στη δικαιοσύνη για όσα αισχροά ψέματα και συκοφαντίες κατά του Πέτρου Κωσταντίνου εκστόμισε η ναζίστρια Ουρανία Μιχαλολιάκου, χρειάζεται, άμεσα να φροντίσουμε να παρθούν όλα τα μέτρα για να μπει τέλος στις νέες προκλήσεις των ναζί.

Καταδίκη

Να εφαρμοστεί, με όλα τα αναγκαία πρακτικά μέτρα, η απόφαση του Α τριμελούς Εφετείου της Αθήνας της 7 Οκτωβρίου 2020 με την οποία καταδικάστηκαν η ηγεσία και τα βασικά στελέχη της ΧΑ για διεύθυνση και ένταξη στην εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή.

Να κλείσουν ΤΩΡΑ όλα τα γραφεία-ορμητήρια εγκληματικών δράσεων της εγκληματι-

κής οργάνωσης ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ.

Να παυθεί η Ουρανία Μιχαλολιάκου και οι περιφερειακοί και δημοτικοί σύμβουλοι της καταδικασμένης ως εγκληματικής οργάνωσης «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», με εφαρμογή του άρθρου 237 ΔΚΚ, σύμφωνα με το οποίο «...δημοτικοί και περιφερειακοί σύμβουλοι ...επιτρέπεται να παυθούν για σοβαρούς λόγους δημόσιου συμφέροντος, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών...» και είναι προφανώς προς το δημόσιο συμφέρον, να μην υπάρχουν ορισμένα μέλη και στελέχη, καταδικασμένης ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια.

Ο Δήμαρχος Μπακογιάννης και οι περιφερειάρχες να εκκινήσουν τις διαδικασίες παύσης τους και να σταματήσουν κάθε διευκόλυνση στους δημοτικούς και περιφερειακούς συμβούλους της εγκληματικής οργάνωσης.

Ο Χρυσοχοϊδης να συλλάβει τον φυγόδικο,

καταδικασμένο ναζί Χ. Παππά, αντί να κυνηγά τη νεολαία από τις πλατείες.

Ο υπουργός δικαιοσύνης Τσιάρας να φροντίσει για την άμεση ψήφιση της άρσης της ασυλίας του καταδικασμένου για διεύθυνση της εγκληματικής οργάνωσης Ι. Λαγού, αντί να καθυστερεί τη διαδικασία άρσης της ασυλίας, στέλνοντας αμετάφραστες χιλιάδες σελίδες στη αρμόδια επιτροπή της Ευρωβουλής.

Να πούμε όχι στη συνεχιζόμενη ανοχή και συγκάλυψη της κυβέρνησης Μητσοτάκη σε όλα τα απομεινάρια της Χρυσής Αυγής και του φασιστικού συρφετού και να απαιτήσουμε την άμεση εφαρμογή της καταδικαστικής απόφασης του Α' τριμελούς Εφετείου της Αθήνας της 7 Οκτωβρίου 2020.

Ζητάμε την άμεση και απόλυτη καταδίκη των φασιστικών κραυγών του Βελόπουλου, που τόλμησε να ζητήσει, μέσα στη Βουλή την αναβίωση των τόπων εξορίας για τους αγωνιστές της Αριστεράς.

Ποτέ ξανά φασισμός!

Πέτρος Κωνσταντίνου,
δημοτικός σύμβουλος Αθήνας

Χούντα των Συνταγματαρχών και του κεφάλαιου

Στις 21 Απρίλη του 1967 μια ομάδα ανώτερων αξιωματούχων του στρατού με επικεφαλής τον συνταγματάρχη Παπαδόπουλο οργάνωσε πραξικόπημα: κατήργησε την κυβέρνηση, ανέστειλε την ισχύ των περισσότερων άρθρων του Συντάγματος και ανέλαβε την εξουσία.

Η χούντα κατήργησε όλες τις δημοκρατικές ελευθερίες. Τα συνδικάτα, οι φοιτητικοί σύλλογοι ή διαλύθηκαν ή μπήκαν κάτω από την «διοίκηση» της Ασφάλειας και των χαφιέδων. Απαγορεύτηκαν οι απεργίες, οι διαδηλώσεις και όλες οι συναθροίσεις. Το μόνο που επιτρεπόταν ήταν οι φέστες που οργάνωνε η ίδια η χούντα, οι παρελάσεις, οι «Γιορτές της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων» και το «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» που αποτυπώνονται εξαιρετικά και στο ομώνυμο ντοκιμαντέρ του **Κώστα Χρονόπουλου**.

Η χούντα έστειλε χιλιάδες αριστερούς και συνδικαλιστές στα ξερονήσια και τις φυλακές. Χιλιάδες εργαζόμενοι και νέοι, μέλη αριστερών κομμάτων και οργανώσεων, συνδικαλιστές, αγωνιστές του φοιτητικού κινήματος πιάστηκαν, οδηγήθηκαν σε γήπεδα και στρατόπεδα και μετά πήραν τον δρόμο της φυλακής και της εξορίας. Στα μπουντρούμια της Ασφάλειας και της ΕΣΑ τα βασανιστήρια ήταν στην ημερήσια διάταξη. Επιβλήθηκε αυστηρή λογοκρισία παντού, στις εφημερίδες και σε κάθε μορφή έκφρασης.

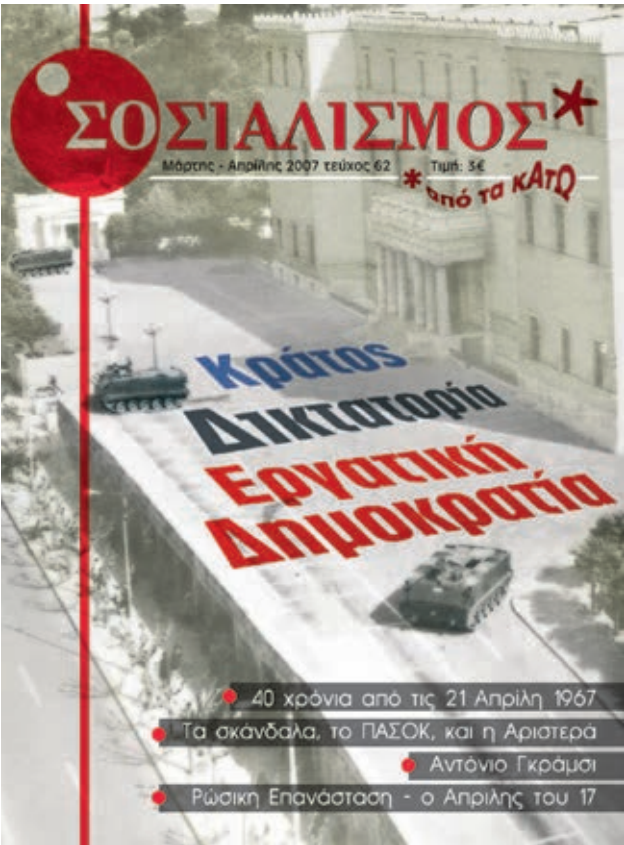
Πώς φτάσαμε όμως στο πραξικόπημα των συνταγματάρχων και την επιβολή της επτάχρονης δικτατορίας; Το πραξικόπημα λίγες εβδομάδες πριν τις εκλογές που είχαν προκηρυχθεί για τον Μάιο της ίδιας χρονιάς, ήταν η απάντηση της ελληνικής άρχουσας τάξης στη χρόνια και βαθιά πολιτική της κρίση, στο επίκεντρο της οποίας βρισκόταν ένα δυνατό και ογκώδες εργατικό κίνημα. «Η κοινωνία έπρεπε να μπει στο γύψο για να εξυγιανθεί» όπως το περιέγραφε χαρακτηριστικά ο ίδιος ο δικτάτορας Παπαδόπουλος σε μια από τις ακατάληπτες, κατά τα άλλα, ομιλίες του.

Ταξική πόλωση

Δεν μπορούμε να καταλάβουμε το πραξικόπημα και την επταετία που ακολούθησε χωρίς να καταλάβουμε τι ήταν αυτό που ήθελαν να βάλουν στον γύψο οι πραξικοπηματίες, αυτό που πολλοί ιστορικοί περιγράφουν σαν ένα πρώιμο ελληνικό «Μάη του '68» και είχε σαν κορύφωση τα **Ιουλιανά** το 1965.

Όταν ο βασιλιάς Κωνσταντίνος απέλυσε στις 15 Ιούλη του 1965 τον πρωθυπουργό Γεώργιο Παπανδρέου, πυροδότησε την οργή ενός τεράστιου κινήματος που αναπτυσσόταν ήδη γοργά όλη την προηγούμενη δεκαετία. Για δύο μήνες όλη η χώρα συγκλονίστηκε από αναρίθμητες διαδηλώσεις, συγκρούσεις με την αστυνομία και μια τεράστια γενική πολιτική απεργία στις 27 Ιούλη. Το κίνημα ανέτρεψε δύο κυβερνήσεις «αποστατών» που είχε προσπαθήσει να στήσει το παλάτι βάζοντας στο στόχαστρο όχι μόνο τους αποστάτες αλλά και την βασιλεία και το σύστημα που λειτουργούσε πίσω από αυτούς. Τον Σεπτέμβριο του 1965 η τελευταία απόπειρα σχηματισμού κυβέρνησης πέτυχε και το κίνημα οπισθοχώρησε χωρίς όμως να φέρει την πολυπόθητη «σταθερότητα» για την άρχουσα τάξη. Τον Δεκέμβριο του 1966 ο ΣΕΒ προειδοποίησε: «Η απεργία γενικώς είναι ανωμαλία...Η έκτασις των απεργιών και προπάντως η επανάληψις των τόσον σύντομα θα πρέπει να επιστήσουν την προσοχή των υπευθύνων πριν να γίνουν νοσηρόν κλίμα. Νομιζόμεν».

Η ταξική πόλωση και η πολιτική κρίση έμπαινε εμπόδιο στις απόπειρες της ελληνικής άρχουσας τάξης να κυριάρχησει όχι μόνο στο εσωτερικό της χώρας αλλά και στο εξωτερικό. Την δεκαετία του '60 και του '70, το ελληνικό κεφάλαιο, οι κατασκευαστικές εταιρείες, οι εφοπλιστές, αναπτύσσονταν ραγδαία στη Μέση Ανατολή και

Διαβάστε επίσης

Τα άρθρα στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: **«40 χρόνια από τις 21 Απρίλη του 1967»** στο τεύχος Νο 62, (<https://tinyurl.com/65vke2b3>) και **«Η κληρονομιά της αντίστασης στην χούντα»** στο τεύχος 122, (<https://tinyurl.com/kz42cnjy>)

Τη **συνέντευξη της Μαρίας Στύλλου** στην Εργατική Αλληλεγγύη στα 50 χρόνια από την Χούντα, στο τεύχος 1270. (<https://tinyurl.com/5btcssek>)

Συνέντευξη με τον Κώστα Χρονόπουλο, σκηνοθέτη της ταινίας «Ελλάς, Ελλήνων, Χριστιανών» στην Εργατική Αλληλεγγύη (<https://tinyurl.com/kyt3d5rj>)

«28 Απρίλη 1967 στην πρεσβεία στο Λονδίνο, η πρώτη κατάληψη στα χρόνια της χούντας», Εργατική Αλληλεγγύη (<https://tinyurl.com/2j62exs2>)

Επίσης τα βιβλία **«Ιουλιανά 1965»** και το **«Πολυτεχνείο είναι εδώ, ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός»** από τις εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

αλλού. Ταυτόχρονα ήθελαν το ελληνικό κράτος σε ρόλο ορμητηρίου του ιμπεριαλισμού με την Κύπρο να παίζει πρωτεύοντα ρόλο σε αυτό το σχέδιο. Με το πραξικόπημα ένωσαν ότι τους λύνονταν τα χέρια σε όλα αυτά τα επίπεδα.

Έχει σημασία αυτή η ανάλυση, γιατί η θεωρία ότι η χούντα ήταν απλά «αμερικανοκίνητη» κινδυνεύει να «βγάλει λάδι» τον κεντρικό ρόλο της ελληνικής άρχουσας τάξης στο πραξικόπημα. Η πραγματικότητα είναι ότι οι ΗΠΑ, που το ίδιο διάστημα εμπλέκονταν σε μια σειρά από πραξικοπήματα και πολέμους σε ολόκληρο τον πλανήτη, γνώριζαν για τα σχέδια του πραξικοπήματος, δεν το εμπόδιζαν και σε κάθε περίπτωση τα υποδέχτηκαν με χαρά. Ο πρόεδρος Τζόνσον έστειλε γράμματα γεμάτα

επαίνους στον Παπαδόπουλο και η ελληνική χούντα έγινε το αγαπημένο παιδί των ΗΠΑ στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο.

Όπως το συμπυκνώνει η **Μαρία Στύλλου** σε άρθρο της στο περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα κάτω» (Νο 62, Απρίλης - Μάης 2007) για τα «40 χρόνια από την Χούντα»: «Το πραξικόπημα, λοιπόν, δεν ήταν απλά μια προέκταση αντιδημοκρατικών μηχανισμών σαν κατάλοιπο προηγούμενων εποχών υπανάπτυξης και εξάρτησης. Ήταν κατοχύρωση των γεωπολιτικών συμφερόντων της άρχουσας τάξης που συμβάδιζαν με τις ανάγκες των ΗΠΑ στην περιοχή. Και κατοχύρωση της οικονομικής στρατηγικής της που συμβάδιζε με τα σχέδια της ΕΟΚ. Όλοι αυτοί ήθελαν πυγμή απέναντι στο κίνημα που απειλούσε τις επενδύσεις, τις βάσεις και την πολιτική σταθερότητα τους. Και την βρήκαν με το πραξικόπημα των Συνταγματάρχων».

Ανακούφιση

Η ελληνική άρχουσα τάξη υποδέχτηκε με έναν στεναγμό ανακούφισης τα νέα του πραξικοπήματος. Οι τραπεζίτες, οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι στήριξαν την χούντα γιατί τους απάλλαξε από τον βραχνά της τεράστιας πολιτικής κρίσης που έφερε η έκρηξη του κινήματος με τα Ιουλιανά του 1965. Στις 25 Ιούνη του 1967 ο εφοπλιστής και τραπεζίτης **Σ. Ανδρεάδης** έδινε τα εύσημά του στη χούντα «που τόλμησε να πραγματοποιήσει ό,τι οι προηγούμενοι κυβερνήσεις δεν ήταν ικανά να πράξουν».

Η χούντα έσπευσε να ανταμείψει τους υποστηρικτές της. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις 3 Μαρτίου 1972 η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών ανακήρυξε τον Παπαδόπουλο ισόβιο επίτιμο πρόεδρο της, ενώ ο Ωνάσης του παραχωρούσε για να μείνει την βίλα του στο Λαγονήσι. Νωρίτερα είχε νομοθετήσει την απαλλαγή από δασμούς στη ναυτιλία, την βιομηχανία, σε εμπορικά και τουριστικά εγχειρήματα. Τα φορολογικά έσοδα από τις ναυτιλιακές εταιρείες μειώθηκαν από 109 εκατομμύρια το 1968 σε 29 εκατομμύρια το 1972, περίοδο κατά την οποία ο ελληνικός στόλος αυξήθηκε κατά 16,7 εκατομμύρια τόνους. Το 1971, οι φοροαπαλλαγές των 464 μεγαλύτερων επιχειρήσεων ήταν τρεις φορές υψηλότερες από τους φόρους που είχαν καταβάλει.

Σαν μια αναγκαία κατάσταση την υποδέχτηκε και το μεγαλύτερο μέρος του μέχρι τότε πολιτικού προσωπικού της άρχουσας τάξης. Γράφει χαρακτηριστικά ο **Τάσος Κωστόπουλος**: «Όπως πληροφορούμαστε από την αλληλογραφία του εθνάρχη (Κωνσταντίνου Καραμανλή) και τα αμερικανικά αρχεία, στις παραμονές της 21ης Απριλίου η μεταίωση ή ακύρωση των βουλευτικών εκλογών του Μαΐου αποτελούσε σημείο σύγκλισης όλων σχεδόν των πολιτικών της Δεξιάς. Εξ ου και πρώτη αντίδραση των εθνικοφρόνων ήταν συνήθως η ανακούφιση».

Ήταν ελάχιστοι οι εκπρόσωποι του πολιτικού κατεστημένου που συγκρούστηκαν με την χούντα. Την αρχική σιωπήλη ή ηχηρή επικρότηση ακολούθησε βέβαια μια δυσάρεσκα που αφορούσε τον παραγκωνισμό τους καθώς οι πραξικοπηματίες δεν παρέδωσαν την εξουσία στους «νόμιμους» πολιτικούς εκφραστές της πολυκατοικίας. Αλλά και αυτή δεν μεταφράστηκε σε τίποτε παραπάνω από «νουθεσίες» προς τους πραξικοπηματίες και κυρίως το στήσιμο της γέφυρας με αυτούς που θα μπορούσε να δημιουργήσει μια διάδοχη ελεγχόμενη κατάσταση καταλήγοντας στην επιχείρηση «φιλελευθεροποίησης» της χούντας από τον Μαρκεζίνη, που κάρηε στην φωτιά που άναψε η εξέγερση του Πολυτεχνείου.

21 Απρίλη 1967

Οι μήνες μέχρι το πραξικόπημα κύλησαν μέσα σε παρασκηνακές διαπραγματεύσεις και ψίθυρους για το πραξικόπημα που ετοιμαζόταν. Η ΕΔΑ είχε προειδοποιήσει για τον κίνδυνο πραξικοπήματος αλλά δεν είχε προετοιμάσει τον κόσμο.

Δυστυχώς, η ηγεσία της Αριστεράς την περίοδο πριν από το πραξικόπημα βρισκόταν στην ουρά του Γεώργιου Παπανδρέου και της Ένωσης Κέντρου. Το πλαίσιο στο οποίο κινούνταν η ΕΔΑ ήταν η αποκατάσταση της «συνταγματικής τάξης» που είχε παραβιάσει το Παλάτι. Μια τέτοια πολιτική όχι μόνο το κίνημα δεν μπορούσε να ενσχύσει αλλά δεν μπορούσε καν να το υπερασπίσει απέναντι στην απειλή του πραξικοπήματος. Είναι χαρακτηριστικό από αυτήν την άποψη το πρόγραμμα των «πέντε σημείων» που διατύπωσε η ΕΔΑ τον Γενάρη του 1966 με σκοπό να αποφευχθεί ένα στρατιωτικό πραξικόπημα. Το τέταρτο σημείο καλούσε «να συμφωνηθεί και να διακηρυχθεί από τα πολιτικά κόμματα ότι δεν θέτουν πολιτειακό», δηλαδή δεν αμφισβητούν την Μοναρχία.

Αντίθετα η χούντα βρέθηκε αντιμέτωπη με αντιστάσεις από την πρώτη κιόλας στιγμή.

«Κατά τις εφτά το πρωί χτυπάει η πόρτα. Ήταν μια γετόνισσα με το νυχτικό της, ξεμαλλιασμένη από τον ύπνο. “Κύριε Περικλητή”, είπε σχεδόν τραυλίζοντας. “Εγινε πραξικόπημα. Να φύγετε να κρυφτείτε”» θυμάται σε μια από τις συνεντεύξεις του (στο αφιέρωμα του Θωδωρή Αντωνόπουλου για τις 21 Απρίλη), ο **Περικλής Κοροβέσης**, που στη συνέχεια, θα συλληφθεί, θα βασανιστεί και θα καταγράψει την εμπειρία του στους «Ανθρωποφύλακες» Εσηκώνοντας ένα διεθνές κίνημα ενάντια στην χούντα. «Θυμήθηκα πως κάποτε μας είχαν πει στη νεολαία της ΕΔΑ πως σε περίπτωση πραξικοπήματος, όλοι μας έπρεπε να κατέβουμε στο δρόμο. Και το κόμμα τότε θα μας πει τι θα κάνουμε. Και έτσι πράξαμε. Γυρίσαμε όλο το κέντρο της Αθήνας και δεν συναντήσαμε ψυχή. Γυρίσαμε πίσω στο σπίτι... Και αποφασίσαμε, που λες, να κάνουμε οργάνωση. Εγώ είχα στο σπίτι χαρτί και γραφομηχανή. Αποφασίσαμε να κάνουμε τρικάκια και όχι μια προκήρυξη, που αναγκαστικά θα είχε λίγα αντίτυπα. Βγάλαμε περίπου τετρακόσια. Τα μοιραστήκαμε και το βράδυ τα βάλαμε στους τηλεφωνικούς θαλάμους».

«Σήμερα αγόρι μου, πραξικόπημα! Με αυτά τα λόγια θυμάται ο δημοσιογράφος **Γιώργος Βότσης** την δική του εμπειρία. «Πετάγομαι πάνω και μου λένε το και το, κατέβηκαν τα τανκς, άρχισαν συλλήψεις...Το πρώτο που σκέφτηκα πλημμυρίζοντας οργή και αγανάκτηση ήταν πόσο μάλακες και αποπροσανατολιστικοί για τον κόσμο ήταν οι τότε πολιτικοί ηγέτες της Αριστεράς που την ίδια εκείνη βδομάδα διαβεβαίωναν ότι βαδίζουμε κανονικά προς τις εκλογές κι ότι όποιος επισημιάνει τον κίνδυνο δικτατορίας είναι προβοκάτορας...Πηγαίνοντας προς την Ομόνοια κι ενώ ήδη ξεφέρωνε έρχονταν από την Πειραιώς τα πρώτα λεωφορεία που μετέφεραν εργαζόμενους από τις Δυτικές συνοικίες. Καμία σαρανταριά απ' αυτούς άρχισαν να φωνάζουν “δημοκρατία”, “κάτω η χούντα”. Χώθηκα ανάμεσα τους, φώναξα κι εγώ για λίγο αλλά μετά φοβήθηκα... Είδα στη διαδρομή πολλούς αλαφιασμένους γνωστούς, νέους αγωνιστές της Αριστεράς κυρίως που άλλοι ψάχνανε καταφύγιο, άλλοι πάλι αναζητούσαν τρόπους οργάνωσης και αντίστασης...»

Η κατάληψη της ελληνικής πρεσβείας στο Λονδίνο την Παρασκευή 28 Απρίλη ήταν μια από τις πρώτες οργανωμένες αντιστασιακές ενέργειες ενάντια στη χούντα των συνταγματάρχων. Περίπου 50 διαδηλω-

Αντίσταση-από την πρώτη μέρα ως το Πολυτεχνείο

τές υπό την ομπρέλα της πρωτοβουλίας “Σώστε την Ελλάδα τώρα” εισέβαλαν και κατέλαβαν την πρεσβεία το βράδυ της 28ης Απρίλη σε μια κίνηση που ξεκίνησε με πρωτοβουλία της ομάδας γύρω από το αντιπολεμικό περιοδικό Peace News, ένα περιοδικό με δραστηριότητα στο φοιτητικό κίνημα που έκανε τις πρώτες κινητοποιήσεις ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Η κατάληψη κράτησε λιγότερο από μία ώρα αλλά προκάλεσε τεράστιο πανικό και στην πρεσβεία αλλά και στη βρετανική κυβέρνηση, που έψαχνε τρόπο να φτιάξει ομαλά τις σχέσεις με το νέο καθεστώς στην Ελλάδα.

Το πρωτοσέλιδο ρεπορτάζ της εφημερίδας The Sun, της 29ης Απρίλη είναι χαρακτηριστικό: “Η εμβολή άρχισε με τους διαδηλωτές να χτυπάνε το κουδούνι της πρεσβείας. Ο μάπλτερ της πρεσβείας είπε στον κόσμο ότι ο πρόβρησ δεν ήταν εκεί. Τότε ένας άνδρας έριξε γροθιά στο πρόσωπο του μάπλτερ και οι διαδηλωτές εισέβαλλαν στην πρεσβεία. Έστησαν ένα μεγάφωνο στο μπαλκόνι μεταδίδοντας συνθήματα ενάντια στη δικτατορία: “Στείλαμε μηνύματα σε ελληνικές πρεσβείες σε πολλά σημεία του κόσμου λέγοντας πως η ελληνική πρεσβεία του Λονδίνου είναι το πρώτο τμήμα του ελληνικού εδάφους που απελευθερώνεται από τη στρατιωτική χούντα που κυβερνάει στην Ελλάδα» ανέφεραν οι καταληψίες που στη συνέχεια συνελήφθησαν από τις βρετανικές αρχές.

Κρίσιμες στιγμές

«Μια στρατιωτική δικτατορία είναι ένα από τα χειρότερα πράγματα που καλείται να αντιμετωπίσει το εργατικό κίνημα και η Αριστερά» λέει σε συνέντευξη που έδωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη μια από τους καταληψίες, η Μαρία Στύλλου. «Η ευθύνη της Αριστεράς είναι στο πώς αντιμετώπισε αυτήν την απειλή. Η ηγεσία της ΕΔΑ έλεγε στη βάση μην ανησυχείτε δεν πρόκειται να γίνει πραξικόπημα γιατί μου το υποσχέθηκαν ή αντιστρόφως καθήσεται ήσυχα για να μην προκαλέσουμε. Έτσι τους έπιασαν με τις πιτζάμες. Αν είχαν την εκτίμηση ότι έρχεται το πραξικόπημα θα έπρεπε να οργανώσουν τελείως διαφορετικά

τον κόσμο. Και δεν μιλάμε μόνο για την περίοδο 1966-67, αλλά νωρίτερα.

Στην Ιστορία έρχονται κάποιες στιγμές που είναι κρίσιμες και καθοριστικές για το πού θα πάνε τα πράγματα, που αν υποχωρήσεις αφήνεις όλα τα περιθώρια να σε πάρουν φαλάγγι, εσύ αναδιπλώνεσαι και ο άλλος παίρνει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Το 1965 ήταν μια κρίσιμη στιγμή: η άλλη πλευρά είχε την εξουσία αλλά είχε απέναντι την εργατική τάξη εξεγερμένη να επιτίθεται. Η ηγεσία της Αριστεράς τραβώντας τις δικές της δυνάμεις πίσω, δυστυχώς έδωσε την ευκαιρία στην άλλη πλευρά να περάσει στην αντεπίθεση.

Με το που έγινε η χούντα ξεκίνησαν αμέσως οι διεργασίες και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ο κόσμος που πάλεψε, που ήθελε να φάει το λαρύγγι της χούντας και είχε αντιμετωπίσει μια ηγεσία που υποχώρησε, κινήθηκε πολύ γρήγορα για να πει: Εδώ, αν αντισταθούμε! Και βέβαια μαζί με το “θα αντισταθούμε” αρχίζουν να βγαίνουν και τα πολιτικά ζητήματα: με ποιους τρόπους προχωράει η αντίσταση, τι σημαίνει σύγκρουση με τη χούντα, τι σημαίνει αστικό κράτος και πως το αντιμετωπίζεις;

Τη μέρα που έγινε η χούντα, ήμουν στο Παρίσι και το βράδυ έγινε αμέσως μια συγκέντρωση στη Μιουτσιουαλτέ που μαζεύτηκε όλος ο κόσμος, οι φοιτητές και όχι μόνο, η νεολαία της ΕΔΑ. Άρχισε μια σκληρή συζήτηση και το βασικό της θέμα ήταν με τι στρατηγική πάμε. Η συνέλευση εκείνη ήταν η αρχή όχι μόνο μιας τεράστιας κρίσης της ΕΔΑ, που φάνηκε καθαρά μετά από ένα χρόνο, αλλά της δημιουργίας ουσιαστικά νέων οργανώσεων και κινήσεων πέρα από την ΕΔΑ, της δημιουργίας της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Όχι ότι δεν υπήρχε τίποτε πιο πριν, αλλά πλέον εκφραζόταν σε μαζικό επίπεδο. Το ίδιο έγινε και στην Ιταλία που υπήρχαν πολλοί Έλληνες φοιτητές, το ίδιο και στη Γερμανία με τους μετανάστες και στην Αγγλία.

Η ΕΔΑ μαζί με τον **Μίκη Θεοδωράκη** δημιουργήσε το **Πανελλήνιο Αντιδικτατορικό Μέτωπο (ΠΑΜ)** αλλά ταυτόχρονα βγήκαν νέες οργανώσεις ενάντια στη χούντα. Άλλες εμπνευσμένες από τον Τσε Γκεβέρα,

στρατιωτικοπολιτικές, άλλες από τον Μάο, άλλες από τον Τρότσκι και το εργατικό κίνημα. Είναι η αρχή της ελληνικής επαναστατικής αριστεράς και στην Ευρώπη στην Ελλάδα, μπερδεμένα, με μια πανσπερμία οργανώσεων, αλλά ας είμαστε ειλικρινείς, άνοιξε δρόμους που φάνηκαν στην εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Αυτές οι πρώτες απόπειρες επανασυγκρότησης της επαναστατικής αριστεράς μόπλασαν το μαζικό κίνημα που άρχιζε να παίρνει τα πάνω του όταν η χούντα επιχείρησε να προχωρήσει σε μια ελεγχόμενη «φιλελευθεροποίηση», σε μια περίοδο που η οικονομική κρίση έκανε διεθνώς την εμφάνισή της, η ένταξη στην ΕΟΚ είχε παγώσει κάτω από τις αντιδικτατορικές δράσεις και εντεινόνταν οι πιέσεις για εκσυγχρονισμό της διαχείρισης του ελληνικού καπιταλισμού. Τα πανεπιστήμια από το 1972 και μετά γίνονται ένα μέλιτος αντίστασης, προχωρώντας στις καταλήψεις της Νομικής και εν τέλει του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο.

Εργατικές αντιστάσεις

Αλλά η κατάληψη του Πολυτεχνείου δεν θα μπορούσε να είχε πάρει χαρακτήρα εξέγερσης χωρίς την πλατιά συμμετοχή της εργατικής τάξης που την αγκάλασε και τη στήριξε. Μιας εργατικής τάξης, η οποία, αντίθετα με το κυρίαρχο αφήγημα, όχι μόνο δεν ήταν «παρτηρητής» των γεγονότων αλλά πρωτοστάτησε από πολύ νωρίς σπάζοντας την τρομοκρατία και τις απαγορεύσεις της χούντας:

Οι εργάτες Τύπου της «Ακρόπολης» που το 1968 κατέβηκαν σε στάση εργασίας για να πληρωθούν αλλά και οι απόπειρες δημοσιογράφων και εργατών Τύπου να σπάσουν τη λογοκρισία καθ' όλη τη διάρκεια της χούντας. Οι πιλότοι της Ολυμπιακής που προχώρησαν σε στάσεις εργασίας το 1969 για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Οι οδηγοί και οι εισπράκτορες των πράσινων λεωφορέων που το 1971 άρχισαν τις λεγόμενες «κηδείες», δηλαδή την επιβράδυνση των δρομολογίων ζητώντας αύξηση στο μισθό. Οι μεταλλωρύχοι της Χαλκιδικής που το 1973 έκαναν απεργία ενάντια στον Μποδοσάκη και νίκησαν όπως νίκησαν και οι εργαζόμενοι στα τρόλεϊ που το καλοκαίρι του 1973 οργάνωσαν την πιο γωνστή απεργία στη διάρκεια της χούντας. Για να ακολουθήσουν η απεργία των εργαζομένων στη ΔΕΗ-ΠΑΠ τον Οκτώβρη του 1973, ο αγώνας των εμποροϋπαλλήλων που πέτυχαν την καθιέρωση του συνεχούς ωραρίου τον ίδιο μήνα. Για να συνεχίσουν -ακόμη και κάτω από την σκληρυντική της χούντας Ιωαννίδη- με νέους αγώνες εναντίο της χούντας, τα τρόλεϊ, οι εργαζόμενοι στον Τύπο. Αυτός ο εκρηκτικός συνδυασμός ήταν που έκανε το Πολυτεχνείο, αυτός ήταν που άνοιξε τον δρόμο για την πτώση της χούντας και στη συνέχεια τα χρόνια της μεταπολίτευσης κέρδισε στο δρόμο και στην απεργία ένα προς ένα όλα εκείνα τα δικαιώματα - που σήμερα οι πολιτικοί και βιολογικοί απόγονοι όσων άνοιξαν το δρόμο στην χούντα σε συνεργασία με τους πολιτικούς και βιολογικούς απογόνους της ίδιας της χούντας, επιχειρούν να μας φέρουν πίσω.

ΕΥΘΥΣΜΟΣ

Ακροδεξιό “θεματοφύλακες”, κυβερνητικό φύλλο συκής

Τις πρόσφατες επιθέσεις και απειλές σε βάρος εκπαιδευτικών και μαθητών του 1ου Λυκείου Ευόσμου με αφορμή τα self test καταγγέλλει η Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης σε ανακοίνωσή της ύστερα από σειρά περιστατικών που έχουν σημειωθεί το τελευταίο διάστημα.

Τα ΜΜΕ μπορεί να εστίασαν στη Σοφία Ρωμαίου, μητέρα του μαθητή που απαιτούσε ο γιος της να μπει στο σχολείο χωρίς self test αλλά οι εκπαιδευτικοί ξεκαθαρίζουν πως “Δεν πρόκειται για μια μεμονωμένη ενέργεια ενάντια στη χρήση των self test ή της μάσκας. Πρόκειται για οργανωμένη κίνηση γνωστών κύκλων οι οποίοι συνεχώς παρεμβαίνουν στα σχολεία, άλλοτε με εθνικιστικά ζητήματα, άλλοτε ενάντια στη φοίτηση των προσφυγούλων στα σχολεία και στην παρουσία των προσφύγων στη χώρα, άλλοτε με επιθέσεις και απειλές εναντίον όποιου διαφωνεί μαζί τους και στοχοποίηση εκπαιδευτικών”. Η συγκεκριμένη κυρία άλλωστε, ως άλλη Θέμις Σκορδέλη, δεν είναι απλά “μια μητέρα που αντιτίθεται στα self test” όπως την παρουσιάζαν τα ΜΜΕ αλλά γνωστή για τις ακροδεξιές και ρατσιστικές τις τοποθετήσεις.

Οι συγκεκριμένες ομάδες ακροδεξιών που αυτοαποκαλούνται “θεματοφύλακες του Συντάγματος” και κάποιων μαθητών, άδραξαν την ευκαιρία που προσφέρει η καταστροφική κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας. Συγκεντρώθηκαν μπροστά από το σχολείο με “στρατιωτική εμφάνιση, χωρίς μάσκες” με “στόχο να σπείρουν το φόβο για να επιβάλουν τις απαράδεκτες απαιτήσεις τους...”. Η αστυνομία που βρισκόταν εκεί ακολούθησε την πάγια τακτική της απέναντι στις συγκεντρώσεις ακροδεξιών και δεν παρενέβη.

Φαρσοκωμωδία

Οι “θεματοφύλακες” βρήκαν πάτημα από τη μία στη φαρσοκωμωδία των υποχρεωτικών self test και την απογοήτευση και την οργή που έχει δημιουργήσει και στη συνέχεια από την σύλληψη της Ρωμαίου για το αδίκημα της διέγερσης σε ανυπακοή (καθώς παρακίνησε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης τους γονείς να μην κάνουν το self test στα παιδιά τους) για να παρουσιαστούν σαν αγωνιστές ενάντια στην τυραννία του λοκντάουν”.

Οι εκπαιδευτικοί με την ανακοίνωση τους καλούν “Υπουργείο Παιδείας και κυβέρνηση να αναλάβουν τις ευθύνες τους για τη ζωή και την ασφάλεια εκπαιδευτικών και μαθητών”. Συγχρόνως όμως αρνούνται να γίνει ο αγώνας τους ενάντια στους ακροδεξιούς κύκλους της περιοχής, φύλλο συκής των αποτυχημένων κυβερνητικών πολιτικών και αναφέρουν πως “το κράτος αξιοποιεί όλους αυτούς για να καλύψει την αποτυχημένη και εγκληματική κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας... Έχουμε επανειλημμένα διατυπώσει τη θέση ότι τα σχολεία πρέπει να λειτουργούν δια ζώσης με όλα τα μέσα προστασίας, καθώς και συγκεκριμένες προτάσεις από την αρχή της πανδημίας... Η τηλεεκπαίδευση έχει ξεπεράσει τα όριά της προ πολλού, το ίδιο και οι αντοχές μαθητών και εκπαιδευτικών. Τα self test δεν αρκούν, δεν είναι η λύση στο πρόβλημα. Απαιτούμε τώρα 15 μαθητές στα τμήματα, τεστ και ιχνηλατήσεις από συνεργεία του ΕΟΔΥ στα σχολεία, επιπλέον προσωπικό καθαριότητας και άμεσο εμβολιασμό όλου του προσωπικού των σχολείων”.

“Καλούμε όλους τους κοινωνικούς φορείς, όλους τους δημοκρατικούς πολίτες, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς να αγωνιστούμε για τη ζωντανή λειτουργία των σχολείων, απαιτώντας ταυτόχρονα όλα τα μέτρα προστασίας για να μπορέσουν να παραμείνουν τα σχολεία ανοιχτά και να διασφαλιστεί η ζωή, η υγεία, τα δικαιώματα μαθητών και εκπαιδευτικών” καταλήγει η ανακοίνωση τους.

Ο Μηταράκης κλιμακώνει τις απάνθρωπες επιθέσεις κατά των προσφύγων

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σκληραίνει ακόμα παραπάνω την απάνθρωπη πολιτική της σε ότι αφορά τους πρόσφυγες. Τρεις πρόσφατες αλλαγές επιβεβαιώνουν αυτή της την προσπάθεια.

Την θέση του διοικητή της Υπηρεσίας Ασύλου που κατείχε ο Μάρκος Καραβίας αναλαμβάνει ο Μάριος Καλέας. Ο συγκεκριμένος δεν είναι κάποιος τυχαίος. Τον Αύγουστο του 2016 τοποθετήθηκε Προϊστάμενος του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου ενώ από τον περασμένο Γενάρη προϊστάται της Διεύθυνσης Γραφείων Ασύλου Νήσων. Από την αρχή της θητείας του εφαρμόσε και υπερασπίστηκε με τον πιο σκληρό τρόπο την απάνθρωπη συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας. Κορυφαίο ίσως μεμονωμένο “κατόρθωμά” του ήταν όταν τον Νοέμβριο του 2019 και ενώ ήταν προϊστάμενος του, το ΠΓΑ αποφάσισε να απορρίψει το αίτημα ασύλου 28 προσφύγων από την Αφρική, μεταξύ των οποίων βρισκόταν και ένα θύμα βασανιστηρίων από το Ισλαμικό Κράτος (ISIS), χωρίς καν να πραγματοποιηθεί η συνέντευξη ασύλου που αποτελεί απαραίτητο κομμάτι της υπάρχουσας διαδικασίας. Προσπάθησε μάλιστα να δικαιολογήσει αυτή την πράξη λέγοντας ότι δεν είχε βρεθεί διερμηνέας στη μητρική τους γλώσσα! Ακόμα και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε αναγκαστεί τότε να τον προειδοποιήσει για παραβίαση του ευρωπαϊκού δικαίου.

Την ίδια σχεδόν στιγμή η κυβέρνηση ανακοίνωσε δια στόματος Μηταράκη πως προχωρά στο κλείσιμο του Δημοτικού Κέντρου στον Καρα Τεπέ στις 30

Απριλίου. Ο δημοτικός Καρα Τεπέ αποτελεί έργο εκατοντάδων εθελοντών αλληλέγγυων, έχει δυναμικότητα φιλοξενίας 1200 ατόμων, ενώ αυτή τη στιγμή φιλοξενεί 750 πρόσφυγες που θα μεταφερθούν στα αντίσκηνα του καταυλισμού του Καρα Τεπέ. Όταν εγκταστάθηκαν οι πρόσφυγες εκεί για πρώτη φορά ο χώρος ήταν εγκαταλειμμένος. Το επιχείρημα ότι τώρα “θα αξιοποιηθεί προς όφελος της τοπικής κοινωνίας”, τη στιγμή που βρίσκεται δίπλα στον βιολογικό καθαρισμό της πόλης είναι πέρα από ρατσιστικό και τελειώς ψεύτικο.

Αιφνιδιαστικές εκκενώσεις

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που την ίδια στιγμή περίπου έκλεισε με τη σύμφωνη γνώμη και του υπουργού και ο καταυλισμός στα Σφαγεία της Ρόδου. Ο δήμαρχος Ρόδου, Αντώνης Καμπουράκης δεν δίστασε να υποβάλει μήνυση εναντίον των προσφύγων και των αλληλέγγυων στοχοποιώντας τους για διατάραξη οικιακής ειρήνης, τη στιγμή μάλιστα που λίγες μέρες πιο πριν είχαν δεχθεί επιθέσεις από ακροδεξιούς και είχαν κατηγορηθεί ψευδώς για κρούσματα κορονοϊού. Από την πλευρά της η Αριστερά του νησιού κατήγγειλε σύσσωμη το γεγονός. Ο καταυλισμός εκκενώθηκε, την πρώτη μέρα του Ραμαζανιού, χωρίς να έχει καν προβλεφθεί το που θα πάνε οι πρόσφυγες, οι οποίοι πρώτα μεταφέρθηκαν στην Κω και στη συνέχεια στην Αθήνα. Αρκετοί εξ αυτών είναι ήδη αναγνωρισμένοι ως πρόσφυγες και τώρα ψάχνουν που θα μείνουν ενώ δύο οικογένειες που κατευθύνθηκαν

προς τη Θεσσαλονίκη έλαβαν πρόστιμο 1.200 ευρώ για “μετακίνηση εκτός περιφερειακής ενότητας κατοικίας”!

Τρίτο σκέλος της επίθεσης αποτελεί η απόφαση του υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου να μην “δίνεται πλέον οικονομικό βοήθημα, σε αιτούντες διεθνή προστασία, οι οποίοι δεν στεγάζονται σε δομές ευθύνης του ΥΜΑ ή και συνεργαζόμενων με το ΥΜΑ φορέων”. Ο Μηταράκης περηφανεύεται για τη μείωση των ροών και το “θετικό ισοζύγιο αναχωρήσεων/αφίξεων” και στο ίδιο ενημερωτικό δελτίο δεν διστάζει να παρουσιάζει ως αρνητική την μείωση των αιτήσεων για μόνιμη άδεια διαμονής επενδυτή, δηλαδή με Golden Visa. Στεναχωριέται που μειώθηκαν οι Κινέζοι επενδυτές και την ίδια στιγμή στερεί από 25.000 περίπου πρόσφυγες που διαμένουν εκτός δομών και κυρίως στην Αττική, το πενιχρό βοήθημα που λάμβαναν έως τώρα. Μάλιστα από την 1η Ιουλίου η διαχείριση του βοηθήματος που έως τώρα ανήκε στην Ύπατη Αρμοστεία περνάει στα χέρια του υπουργείου.

Όπως μας είπε ο Τζοχόβα Κουαρσίε, πρόσφυγας από τη Γκάνα “παίρνω με 150 ευρώ το άτομο για έναν μήνα κι αυτή τη στιγμή μας τα στερούνε. Μέσα στην πανδημία που είναι αδύνατο να βρει κανείς τρόπο να εξασφαλίσει κάποιο εισόδημα επιλέγουν στην πραγματικότητα να μας καταστρέψουν ψυχολογικά αλλά και σωματικά. Γι' αυτό και στον εορτασμό της Εργατικής Πρωτομαγιάς, στις 6 Μάη, θα είμαστε όλοι στην πλατεία Κλαυθμώνος”.

Δημήτρης Δασκαλάκης

3/4, Πλατεία Αμερικής, Συγκέντρωση ενάντια στα στρατόπεδα του θανάτου. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

17/4, Νεκροταφείο Σχιστού. Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ

Κηδεύτηκε ο Μάκι Ντιαμπατέ

Το Σάββατο 17/4 κηδεύτηκε στο νεκροταφείο του Σχιστού ο Μάκι Ντιαμπατέ, πρόσφυγας από τη Γουινέα που έχασε τη ζωή του από αποφρακτικό ειλέο στο στρατόπεδο προσφύγων της Κω. Εκεί βρέθηκαν για να τον αποχαιρετήσουν η κοινότητα Γουινέας και η ΚΕΕΡΦΑ.

Αποχαιρετισμό απεύθυνε ο πρόεδρος της Κοινότητας Γουινέας στην Ελλάδα Καπί Ντιαλό: “Ο Μάκι άφησε την οικογένεια του για ένα καλύτερο αύριο για αυτόν και τους δικούς του. Από την πλευρά της κοινότητας Γουινέας απευθύνουμε στην οικογένειά του και τους κοντινούς του ανθρώπους τα θερμά μας συλλυπητήρια”.

Ο Πέτρος Κωσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, έδωσε τα συλλυπητήρια του τόσο στην οικογένεια όσο και στην κοινότητα και θύμισε πως ο Μάκι Ντιαμπατέ “νέος άνθρωπος, μουσικός, πατέρας μικρός παιδιών, πέθανε γιατί η αστυνομία δεν τον πήγε ποτέ σε ένα νοσοκομείο”. “Πρόκειται για μια δολοφονία που διαπράχθηκε μέσα σε μια δομή του κράτους” είπε και υποσχέθηκε πως “θα αγωνιστούμε για τη δικαίωση του, γιατί τα δικαιώματα των μεταναστών και των προσφύγων μετράνε, οι ζωές των μαύρων μετράνε, και όσοι διαπράξαν αυτά τα εγκλήματα πρέπει να πληρώσουν”.

Στις ΗΠΑ η αστυνομία έχει ήδη σκοτώσει 30 μαύρους ανθρώπους από την αρχή της χρονιάς. 241 το 2020. Η δολοφονία τον περασμένο Μάη του Τζορτζ Φλόιντ από τον αστυνομικό Ντέρεκ Σόβιν είχε προκαλέσει την έκρηξη του κινήματος Black Lives Matter. Δύο πιο πρόσφατες δολοφονίες σε Μινεάπολη και Σικάγο, την ίδια στιγμή που έχει ξεκινήσει η δίκη του Σόβιν, ρίχνουν και πάλι λάδι στη δίκαιη φωτιά του αγώνα των μαύρων των ΗΠΑ ενάντια στον ρατσισμό και την αστυνομία.

Η τρίτη εβδομάδα της δίκης του Ντέρεκ Σόβιν έκανε φανερό ότι ο θάνατος του Τζορτζ Φλόιντ ήταν μια αστυνομική δολοφονία. Επί 10 μέρες οι ένορκοι άκουγαν αστυνομικούς, ιατρικούς εμπειρογνώμονες και περαστικούς που τότε παρακαλούσαν μάταια για να σώσουν τη ζωή του, να καταθέτουν τα όσα είδαν και άκουσαν.

Οι εισαγγελείς έπαιξαν βίντεο με τον Φλόιντ να παρακαλάει τον αστυνομικό ο οποίος τον κρατάει καθηλωμένο στο έδαφος ακόμα και μετά την παρατήρηση περαστικού πως έχει χάσει τις αισθήσεις του. Μια σειρά ιατρικών εμπειρογνομώνων κατέθεσαν ότι ο Φλόιντ κατέληξε διότι δεν μπορούσε να αναπνεύσει κάτω από το συντριπτικό βάρος των αστυνομικών που ήταν πάνω του. Ένας από αυτούς εξήγησε ότι το αποτέλεσμα ήταν εφάμιλλο με την απώλεια ενός πνεύμονα και ότι αυτό προκάλεσε την εγκεφαλική βλάβη και στη συνέχεια το θάνατο του. Σύμφωνα με άλλους ειδικούς οι ναρκωτικές ουσίες που βρέθηκαν μέσα στο σύστημα του δεν ήταν σε καμία περίπτωση αρκετές για να τον σκοτώσουν.

Ο μοναδικός εμπειρογνώμονας που στήριξε την εκδοχή του αστυνομικού, προσπάθησε να αποδώσει τον θάνατο στη χρήση ναρκωτικών και στο γεγονός πως η σύλληψη έγινε πίσω από την εξάτμιση του αυτοκινήτου πράγμα που οδήγησε στην αύξηση του μονοξειδίου του άνθρακα στο αίμα του και στη συνέχεια επηρέασε την καρδιά του. Αυτοί οι ισχυρισμοί καταρρίφθηκαν με στοιχεία από τις αιματολογικές εξετάσεις του Φλόιντ. Ο συγκεκριμένος εμπειρογνώμονας έχει κατηγορηθεί στο παρελθόν από την Αμερικανική Ένωση για τις Πολιτικές Ελευθερίες πως “δημιουργεί ψευδείς εκδοχές για το τι σκοτώνει τους μαύρους σε συμπλοκές με την

Black Lives Matter Η πάλη συνεχίζεται

16/4, Διαδήλωση στο Σικάγο μετά τη δημοσίευση του βίντεο της δολοφονίας του Άνταμ Τολέδο

αστυνομία”. Ακόμα και αυτός όμως αναγκάστηκε να δεχθεί πως ο “περιορισμός” στον οποίο προχώρησε ο Σόβιν έπαιξε ρόλο στην καρδιακή αρρυθμία του Φλόιντ.

Ενώ όμως η δίκη για τη δολοφονία του Φλόιντ έμπαινε στη τρίτη εβδομάδα, η δολοφονία από την αστυνομικό Κιμ Πότερ του 20χρονου Ντόντε Ράιτ στις 11 Απριλίου, δέκα χιλιόμετρα από εκεί που είχε δολοφονηθεί ο Φλόιντ, ήρθε για να υπενθυμίσει πως ο Σόβιν δεν ήταν απλά ένας “κακός αστυνομικός” αλλά κομμάτι του θεσμού της αστυνομίας των ΗΠΑ. Η λαβή άλλωστε με την οποία σκότωσε τον Φλόιντ ήταν μέρος της αστυνομικής εκπαίδευσης και είχε χρησιμοποιηθεί από την αστυνομία της Μινεάπολης τουλάχιστον 237 φορές από το 2015.

Η Πότερ ισχυρίστηκε πριν παραιτηθεί πως πυροβόλησε τον Ράιτ διότι μπέρδεψε το όπλο της με το τείζερ της. Ο Ράιτ δεν είχε διαπράξει κάποιο έγκλημα. Τον είχαν σταματήσει για παραβίαση του κώδικα κυκλοφο-

ρίας. Σύμφωνα με τη μητέρα του, με την οποία συνομιλούσε, τον σταμάτησαν διότι είχε κρεμάσει κάποιο αποσμητικό στον εσωτερικό καθρέφτη του αυτοκινήτου του.

Άμεση αντίδραση

Η αντίδραση του κόσμου ήταν άμεση. Δεκάδες μαζεύτηκαν γύρω από το συμβάν, έσκισαν την ασπροκόκκινη ταινία οριοθέτησης και ζητούσαν επίμονα εξηγήσεις ενώ φώναζαν “Οι ζωές των μαύρων μετράνε”. Τις μέρες που ακολούθησαν οργισμένοι διαδηλωτές πολιόρκησαν το αστυνομικό τμήμα του Μπρούκλιν (Μινεάπολη) και συγκρούστηκαν με την αστυνομία η οποία έκανε εκτεταμένη χρήση χημικών τραυματίζοντας διαδηλωτές και δημοσιογράφους. Θύματα της αστυνομικής βίας έχουν πέσει και οι κάτοικοι της περιοχής πολλοί εκ των οποίων έχουν διακομιστεί στο νοσοκομείο με προβλήματα του αναπνευστικού. Παρά τη βίαιη καταστολή από την πρώτη στιγμή οι διαδηλώσεις συ-

νεχίστηκαν για πέντε νύχτες με αυξανόμενη συμμετοχή και ένταση.

Την επόμενη της δολοφονίας οι οικογένειες Φλόιντ και Ντόντε παραχώρησαν κοινή συνέντευξη Τύπου. “Πείτε τ’ όνομα του! Οι ζωές των μαύρων μετράνε!” φώναζαν οι παρευρισκόμενοι διακόπτοντας τις συναισθηματικά φορτισμένες ομιλίες για τους δύο νεκρούς. Μαζί με τις οικογένειες βρέθηκε και η Ντέμπορα Ουάτς, συγγενής του 14χρονου Έμετ Τιλ που είχε πέσει θύμα ρατσιστικής δολοφονίας το 1955. “Έχουμε κουραστεί και εξουθενωθεί από την τρομοκρατία ενάντια στις οικογένειες μας σε αυτή τη χώρα” είπε. “Το παρελθόν δεν θα αποτελέσει παρελθόν μέχρι να αποδοθεί δικαιοσύνη και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μέχρι να το καταφέρουμε”. Η Καρίσα Λούις, Εθνική Συντονίστρια του κινήματος Black Lives Matter, είπε χαρακτηριστικά: «Το λέμε ξανά: δεν υπάρχει ‘μεταρρύθμιση’ αυτού του συστήματος - ήρθε η ώρα σταματήσουμε να επενδύουμε σε μια θανατηφόρα αστυνόμευση”. Ο πρόεδρος Μπράιντεν έστειλε τα συλλυπητήρια του στην οικογένεια Ντόντε αλλά την ίδια στιγμή προειδοποίησε ότι οι όποιες διαμαρτυρίες θα πρέπει να παραμείνουν ειρηνικές.

13 μέρες νωρίτερα είχε πυροβοληθεί στο Σικάγο ο 14χρονος Άνταμ Τολέδο. Τα βίντεο από τις κάμερες των αστυνομικών δεν δόθηκαν όμως στη δημοσιότητα παρά μονάχα στις 15 Απρίλη μετά και την δολοφονία του Ντόντε Ράιτ στη Μινεάπολη. Σε αυτά μπορεί κανείς να δει τον αστυνομικό να καταδιώκει τον νεαρό και να τον πυροβολεί τη στιγμή που αυτός έχει ήδη σηκώσει τα χέρια του ψηλά. Τη δημοσίευση των βίντεο ακολούθησαν διαδηλώσεις χιλιάδων στην πόλη του Σικάγου το βράδυ της 16ης Απριλίου με μαζική παρουσία λατίνων, μαύρων και λευκών διαδηλωτών.

Το γεγονός ότι αυτές οι αστυνομικές δολοφονίες διαπράχθηκαν τη στιγμή που είναι σε εξέλιξη η δίκη για τη δολοφονία που πυροδότησε το κίνημα Black Lives Matter, το πιο μεγάλο κίνημα των τελευταίων χρόνων στις ΗΠΑ, είναι η απόδειξη ότι το σύνθημα “Να καταργηθεί η αστυνομία” που ανέδειξε το ίδιο το κίνημα 10 μήνες πριν είναι πιο επίκαιρο και αναγκαίο από ποτέ και στις δυο μεριές του Ατλαντικού.

Δημήτρης Δασκαλάκης

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΚΑΡΑΪΒΑΖ

Στο σκοτάδι οι έρευνες

Με μια ανάρτηση στο facebook και ένα τουίτ “Ξεπέταξε” ο Μητσοτάκης τη δολοφονία Καραϊβάζ. Για τη δήλωσή του αυτή μάλιστα στα social media χρειάστηκε σχεδόν 24 ώρες, αφού είχαν τοποθετηθεί δημοσίως μια σειρά φορείς, αλλά και η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν. Στο μεταξύ βέβαια, στον διεθνή τύπο, η υπόθεση έχει πάρει διαστάσεις. Οι γαλλικές εφημερίδες Liberation και Le Monde, το γερμανικό ραδιόφωνο Deutschlandfunk, το BBC και άλλα διεθνή μέσα έκαναν δημοσιεύματα στα οποία αναδεικνύουν τη σημασία της δολοφονίας του Γιώργου Καραϊβάζ.

Γίνεται λόγος για την έρευνά του όσον αφορά την υπόθεση Λιγνάδη, για την οποία ο δημοσιογράφος είχε πει ότι δόθηκε χρόνος στον δράστη να διαγράψει ουσιαστικά στοιχεία. Επίσης αναφέρεται η έρευνά του για διαφθορά στην ΕΛΑΣ και στον κρατικό μηχανισμό που φτάνει μέχρι τα ψηλότερα κλιμάκια. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του Documentto σε δικογραφία του 2017 αποτυπώνεται η δράση κυκλώματος στην ΕΛΑΣ το οποίο “διαθέτει εσωτερική διάρθρωση, με τη σύνδεση των μελών του να σχηματίζουν ιεραρχική δομή στην κορυφή της οποίας παρουσιάζονται εν ενεργεία υπηρέτουτες και απόστρατοι των σωμάτων ασφαλείας. Πιο συγκεκριμένα, το κύκλωμα έχει καταφέρει να διεισδύσει σε σημαντικές υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, παρέχοντας την απαραίτητη ‘ κάλυψη’ σε καταστήματα με παράνομη δραστηριότητα, χρηματίζοντας εν ενεργεία υψηλόβαθμους αστυνομικούς με τη βοήθεια απόστρατων αξιωματικών, εξασφαλίζοντας την ανάπτυξη της παράνομης δραστηριότητάς του και αποκομίζοντας μεγάλα χρηματικά ποσά”.

Τα διεθνή ΜΜΕ αναφέρουν ότι οι έρευνες του Καραϊβάζ άγγιζαν μέχρι και μέλη της κυβέρνησης. Ο ίδιος ο Γιώργος Καραϊβάζ είχε αναφέρει σε κείμενά του ότι υπήρξαν απειλές σε βάρος του, ενώ αναφέρει χαρακτηριστικά και “συμβόλαιο θανάτου”. Η “δέσμευση” λοιπόν του Μητσοτάκη και του Χρυσοχοϊδη για γρήγορη διαλεύκανση έχει τόση αξιοπιστία όση της δίνει η σιγή ιχθύος που ακολούθησε ή όση της δίνουν οι 6 μήνες που παραμένει ασύλληπτος ο Χ. Παππάς. Άλλωστε, ένας άλλος αστυνομικός συντάκτης, ο Β. Λαμπρόπουλος, παρατηρεί “στα τελευταία 15 χρόνια, το ποσοστό εξιχνίασης στα συμβόλαια θανάτου είναι 2-4%”.

Πρωτοβουλία νομικών

Την ιδρυτική διαδικτυακή συνάντησή της πραγματοποιούσε η “Πρωτοβουλία Δικηγόρων και Νομικών για τα Δημοκρατικά Δικαιώματα” στις 20 Απρίλη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Η συνάντηση ακολούθησε μετά από ανοιχτό κάλεσμα και συλλογή υπογραφών, στο οποίο ανταποκρίθηκαν 475 νομικοί και δικηγόροι.

Το κείμενο της Πρωτοβουλίας αναφέρει μεταξύ άλλων: “Το πλαίσιο δράσης μιας τέτοιας κοινής πρωτοβουλίας είναι αυτονόητο και μας το επιβάλλει η επικαιρότητα: η κυβερνητική επίθεση στο δικαίωμα της συνάθροισης (νόμος Χρυσοχοϊδη, διάλυση δημοσίων ειρηνικών συναθροίσεων, στημένες δικογραφίες, καταχρηστικά πρόστιμα, κοκ), η νομοθέτηση αστυνομικής δύναμης εντός των Πανεπιστημίων (νόμος Κεραμής), η δημιουργία αστυνομικών σωμάτων όπως η ΔΡΑΣΗ κατ’ απομίμηση της διαλυθείσας ΔΕΛΤΑ, η κλιμακούμενη αστυνομική βία και αυθαιρεσία (γεγονότα Ν. Σμύρνης, καταγγελίες για βασανισμούς στη ΓΑΔΑ, κοκ), η αξιοποίηση της πανδημίας για την φαλκίδευση όλων των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Πάνω σε αυτές τις αιχμές, μπορούμε να αναδείξουμε και όλα τα διαχρονικά ζητήματα δημοκρατίας και αυθαιρεσιών των δυνάμεων καταστολής, από την ποινικοποίηση των αγώνων και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες μέχρι τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών που επληγήσαν από όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων. Να δημιουργήσουμε, έτσι, ένα κίνημα αδιαπραγμάτευτης υπεράσπισης των δικαιωμάτων απέναντι στην παρούσα κυβέρνηση, αλλά και σε κάθε επίδοξο κυβερνητικό διαχειριστή που επιλέγει την περιστολή τους για να ασκήσει αντεργατικές και αντιλαϊκές πολιτικές. Πρόταγμά μας είναι όχι μόνο η μαχητική υπεράσπιση των κεκτημένων δικαιωμάτων, αλλά και η διεύρυνσή τους, με την οικοδόμηση μετώπου και με άλλες κοινωνικές δυνάμεις”.

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο και δείτε τις υπογραφές εδώ: tinyurl.com/pdngdd

Πάλη για απλή αναλογική

Την απόσυρση του σχεδίου νόμου Βορίδη για το εκλογικό σύστημα απαίτησαν 49 δημοτικές και 13 περιφερειακές κινήσεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς με κινητοποίηση που πραγματοποιήσαν στις 15 Απρίλη.

Οι κινήσεις με κοινό κείμενο τους καταγγέλλουν τους αποκλεισμούς που θα σημάνει ο νέος νόμος αν εφαρμοστεί, είτε με το όριο του 3%, είτε ξεζουμίζοντας οικονομικά τις υποψήφιες κινήσεις, είτε με μια σειρά άλλες αλλαγές. Οι κινήσεις καλούν σε διαδήλωση στη Βουλή τη μέρα ψήφισης του νόμου, και τονίζουν: “καλούμε σε μαζικές αντιδράσεις για να καταδικαστεί, να αποσυρθεί

και να μην περάσει. Θα παλέψουμε για να ακυρώσουμε και να ανατρέψουμε τα σχέδια τους. Θα παλέψουμε για απλή και ανόθευτη αναλογική, για υπεράσπιση των αγώνων των πολιτών και των λαϊκών συμφερόντων. Θα παλέψουμε για το δικαίωμα συμμετοχής στις εκλογές σε χιλιάδες μετανάστες που ζουν δεκαετίες στη χώρα αλλά αντιμετωπίζονται ως πολίτες β’ κατηγορίας”.

Αποκλεισμός

Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την Ανταρσία στις Γειτονίες της Αθήνας δήλωσε στην κινητοποίηση: “Είναι ένας νόμος που επιχειρεί να αποκλείσει τις φωνές αντίστα-

σης, τις φωνές που δώσανε τις μάχες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, τις φωνές υπεράσπισης των ελεύθερων χώρων, τα κινήματα στήριξης των προσφύγων και των μεταναστών, τον κόσμο που πάλεψε για να πάει η Χρυσή Αυγή στη φυλακή, τον κόσμο που αγωνίζεται σήμερα για να μη φορτωθούμε το θανατικό της πανδημίας στις πλάτες των εργατών και της νεολαίας και που στηρίζει τους υγειονομικούς και το κίνημα της Παιδείας. Θέλουν δεν θέλουν θα συνεχίσουν να υπάρχουν αυτές οι φωνές, γιατί είμαστε το κομμάτι που οργανώνει την αντίσταση. Τρεις να είναι οι μέρες τους”!

Αντί στον Θεολόγο Ψαραδέλλη

Ο Θεολόγος Ψαραδέλλης, που έφυγε στις 11 Απρίλη σε ηλικία 78 χρόνων, υπήρξε ένας αγωνιστής της επαναστατικής αριστεράς και της ευρύτερης τροτσκιστικής παράδοσης για πάνω από μισό αιώνα.

Μαχητικός συνδικαλιστής στο χώρο των λιθογράφων, με ενεργό ρόλο στο αντιδικτατορικό κίνημα, με συμμετοχή στις πολιτικές διεργασίες και στους αγώνες που σφράγισαν την εργατική έκρηξη της μεταπολίτευσης.

Ξεκίνησε την οργανωμένη δράση του στην Αριστερά από πολύ μικρή ηλικία σαν μέλος της νεολαίας Λαμπράκη και της ΕΔΑ στις αρχές της δεκαετίας του 1960. Οι εμπειρίες από τη συμβιβαστική πολιτική των ρεφορμιστικών ηγεσιών γρήγορα τον οδήγησαν να οργανωθεί στο Κομμουνιστικό Διεθνιστικό Κόμμα Ελλάδας (από το οποίο προήλθε η ΟΚΔΕ κι άλλες οργανώσεις του τροτσκιστικού ρεύματος).

Μετά την επιβολή της δικτατορίας τον Απρίλη του 1967 εντάχθηκε στις Δημοκρατικές Επιτροπές Αντίστασης. Συνελήφθη στο τέλος της ίδιας χρονιάς, αλλά μπόρεσε να αποδράσει στην Τουρκία όπου και εκεί οι αρχές τον συνέλαβαν και τον έκλεισαν στη φυλακή. Απέδρασε ξανά, κατόρθωσε να περάσει τα βουλγαρικά σύνορα και να ζητήσει άσυλο. Όμως, το υποτιθέμενο καθεστώς του «υπαρκτού σοσιαλισμού» στη Βουλγαρία, μόλις ανακάλυψε ότι ήταν τροτσκιστής, τον παρέδωσε στην ελληνική χούντα που τον καταδίκασε σε 13 χρόνια φυλακή. Αποφυλακίστηκε για λόγους υγείας το 1972 και δραπέτευσε στη Γαλλία.

Μετά την πτώση της δικτατορίας επέστρεψε στην Ελλάδα και συμμετείχε ενεργά στους αγώνες της μεταπολίτευσης (όπως στη μεγάλη απεργία διαρκείας των λιθογράφων το 1977) μέσα από τις γραμμές αρχικά του Κομμουνιστικού Επαναστατικού Μετώπου (ΚΕΜ) και αργότερα της ΟΚΔΕ, ενώ από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 παρέμενε ανένταχτος στον τροτσκιστικό χώρο. Αντιμέτωπος κατηγορίες ως «τρομοκράτης» αλλά αθωώθηκε.

Ο Θεολόγος Ψαραδέλλης, όπως αναφέρει η ανακοίνωση της ΟΚΔΕ, «σ’ όλη τη διάρκεια της ζωής του πάλεψε ανυποχώρητα κάτω από την σημαία του επαναστατικού μαρξισμού».

Κώστας Πίπτας

Όχι το καζίνο στο Μαρούσι

Ανοίγει ξανά η μάχη ενάντια στην μετεγκατάσταση του Καζίνο της Πάρνηθας στο Μαρούσι. Τον Φλεβάρη του 2020 το ΣτΕ είχε μπλοκάρει τη μεταφορά μετά από προσφυγή φορέων και συλλόγων.

Τώρα, όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Αριστερή Ριζοσπαστική Δημοτική Κίνηση “Εκτός των Τειχών” Αμαρουσίου, “ψηφίστηκε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τροπολογία (του Υπουργείου Υγείας!), με την οποία «φωτογραφικά» ορίζει τις προϋποθέσεις για την κατ’ εξαίρεση μεταφορά του Καζίνο της Πάρνηθας στο κτήμα Δηλαβέρη”.

Φωτογραφική τροπολογία

Η ανακοίνωση προσθέτει: “Συγκεκριμένα, στο άρθρο 74 του νόμου «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις για την προστασία της δημόσιας υγείας από τις συνεχιζόμενες συνέπειες της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, την ανάπτυξη, την κοινωνική προστασία και την επαναλειτουργία των δικαστηρίων και άλλα ζητήματα» προβλέπεται:

«η δυνατότητα κατ’ εξαίρεση μετεγκατάστασης καζίνο για λόγους δημοσίου συμφέροντος, το οποίο λειτουργεί τουλάχιστον επί δεκαετία και έχει αδειοδοτηθεί με οποιοδήποτε καθεστώς για συγκεκριμένη θέση ή περιοχή, είτε ως αυτοτελής δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών τυχερών παιγνίων, είτε μαζί με υπηρεσίες ξενοδοχείου, εστίασης, μαρίνας, αναψυχής ή άλλες, σε άλλη θέση από εκείνη για την οποία έχει χορηγηθεί η άδεια καζίνο και σε κάθε περίπτωση εντός της ίδιας Περιφέρειας”.

Η ανακοίνωση κλείνει με τα αιτήματα να σταματήσουν οι υπερτοπικές χρήσεις στην επίμαχη περιοχή του Μαρουσιού και να αξιοποιηθεί ο συγκεκριμένος χώρος σε χώρο πρασίνου και αθλητικών δραστηριοτήτων προς όφελος όλων των κατοίκων του Μαρουσιού και της ευρύτερης περιοχής.

Διαβάστε ολόκληρη την ανακοίνωση εδώ: bit.ly/3sAuQ3m

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Τα νέα μέλη αλλάζουν τον πυρήνα μας

Τους τελευταίους μήνες η περαιτέρω ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου σε συνδυασμό με το μεγάλωμα του Πυρήνα ΣΕΚ στο Ελληνικό έχει αλλάξει την εικόνα στις εξορμήσεις του Σαββάτου στη γειτονιά. Περίπου 2 μήνες πριν, όταν για πρώτη φορά βρήκα τους συντρόφους ως ανένταχτος την ώρα της εξόρμησης και γνωριστήκαμε, η εικόνα ήταν διαφορετική.

Στη συνέχεια όμως με τα πολλά μέτωπα που άνοιξαν, τόσο τοπικά όσο και κεντρικά πολιτικά, οργανώθηκαν νέα μέλη (5 μέσα στο 2021) και κινητοποιήθηκαν περισσότεροι σύντροφοι που πραγματικά βοήθησαν στο να κάνουμε μεγαλύτερη και πιο αισθητή την παρουσία μας στο κόσμο του Ελληνικού.

Στην πρώτη μου εξόρμηση ως μέλος του ΣΕΚ η διαφορά ήταν και ποσοτική και ποιοτική. Ήμασταν περισσότεροι και βγαίναμε με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Σε αυτό βοήθησε πάρα πολύ και η εξωστρέφεια ενός άλλου νέου, στο κόμμα και στις εξορμήσεις, μέλους του πυρήνα που πραγματικά μας 'δίδαξε' ότι δεν πρέπει να σνομπάρουμε κανέναν κόντρα σε σεχταριστικά στερεότυπα που μπορεί να έχουμε κι εμείς οι ίδιοι. Έτσι δώσαμε πολλές περισσότερες εφημερίδες, νέοι και παλιότεροι σύντροφοι.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι αναβαθμίσαμε τις εξορμήσεις μας που είναι πολύ σημαντικές γιατί μέσα από τις πολιτικές συζητήσεις ερχόμαστε σε επαφή με πολύ αγανακτισμένο κόσμο και οργανώνουμε μαζί του τις μεγάλες πρωτοβουλίες που παίρνουμε. Με την προετοιμασία και την προπαγάνδα των κεντρικών κινητοποιήσεων κατά του σεξισμού στις 8 Μάρτη και ενάντια του κυβερνητικού ρατσισμού στις 20 Μάρτη, το ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη έκανε πολύ εμφανή την παρουσία της επαναστατικής Αριστεράς στη γειτονιά του Ελληνικού. Το ίδιο και η τεράστια καμπάνια για τη συλλογή υπογραφών υποστήριξης του απολυόμενου εκείνη την περίοδο Κώστα Καταραχιά, που η δίωξη του είχε γίνει κυρίαρχο θέμα και είχε ευαισθητοποιήσει τον κόσμο.

Ουσιαστικά, το τελευταίο διάστημα έχουμε καταφέρει να ριζώσουμε ακόμα πιο πολύ σε πολλούς εργαζόμενους και κόσμο της περιοχής γνωρίζοντας ότι κάθε Σάββατο τους περιμένει νέο ανανεωμένο φύλλο εργατικής αλληλεγγύης με άρθρα και εικόνες από όλες τις μάχες που δίνουμε σαν κόμμα πλάι στην εργατική τάξη.

Νίκος Γερωντής, πυρήνας ΣΕΚ Ελληνικού

Μια ακόμη επίθεση σε βάρος του ΚΕΘΕΑ επιχειρείται, ολοκληρώνοντας αυτή που ξεκίνησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τον Σεπτέμβριο του 2019. Τότε, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, είχε αντικαταστήσει το εκλεγμένο ΔΣ του οργανισμού με ένα διορισμένο. Τώρα, μια επιτροπή ορισμένη από το ΔΣ αυτό κατάρτισε ένα σχέδιο νόμου που υποβαθμίζει δραματικά τον οργανισμό.

«Το προσχέδιο νόμου της επιτροπής για έναν νέο κανονισμό λειτουργίας αλλάζει όλο το ΚΕΘΕΑ. Εξαφανίζει θεραπευτικά προγράμματα και κοινότητες ως μονάδες, κάνει αλληπάλληλες συγχωνεύσεις, μειώνει μονάδες πρώτης γραμμής, ενώ συγχωνεύει και αυξάνει τα διοικητικά τμήματα», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων του ΚΕΘΕΑ, **Δημήτρης Κολοκάθης**. «Προκύπτει ένα οργανόγραμμα πιο γραφειοκρατικό, με περισσότερες διοικητικές βαθμίδες και μεγαλύτερο βάρος στον διοικητικό μηχανισμό. Εμείς λέμε ότι κάνει τον οργανισμό δυσκίνητο και πολύ λιγότερο ευέλικτο και επί της ουσίας θα αλλάξει το μοντέλο θεραπείας. Εκεί παραπέμπει η νέα οργανωτική δομή, είναι εξαιρετικά δύσκολο να δουλέψει με τις κοινότητες και στη βάση της δουλειάς στην ομάδα.

Προφανώς φτιάχνει ένα καινούριο κανονισμό εργασίας καταργώντας τη ΣΣΕ που ίσχυε. Ορίζει πράγματα που μέχρι τώρα ήταν στις ΣΣΕ. Στον κανονισμό εργασίας υπήρχαν όλα τα ζητήματα, το πειθαρχικό δίκαιο, οι μεταθέσεις, οι μετατάξεις, οι εκλογές προϊσταμένων του σύστημα αξιολόγησης. Πάνω από 20 χρόνια τώρα αυτά ήταν αντικείμενο των ΣΣΕ. Όλα αυτά πλέον τα ρυθμίζουν μόνοι τους με νόμο. Αφαιρούν όλο το πεδίο για να γίνουν συλλογικές συμβάσεις. Καταργείται η δυνατότητα των εργαζομένων να συνάπτουν συμβάσεις. Είναι επίθεση και εργασιακή, αλλά και στη λειτουργία του οργανισμού. Ο τρόπος δουλειάς με συλλογικότητα, με διάλογο στο εσωτερικό ήταν σε σημαντικό βαθμό προέκυπτε μέσα από τους ίδιους τους εργαζόμενους,

Κάτω τα χέρια από το ΚΕΘΕΑ

Ο Δημήτρης Κολοκάθης, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων, μίλησε στην Αφροδίτη Φράγκου

με την ιδιότητα του στελέχους. Ήμασταν εργαζόμενοι αλλά είχαμε σε μεγάλο βαθμό επιρροή στο σχέδιο δράσης του οργανισμού και στον τρόπο με τον οποίο αναπτυσσόταν σε συνεργασία με την τοπική κοινωνία. Τώρα θα γίνει γραφειοκρατικός οργανισμός που τα πάντα θα καταλήγουν στο ΔΣ. Ότι συλλογικό υπήρχε καταργείται.

Όλο αυτό πολιτικά έχει πίσω του μια λογική μείωσης της δημοκρατίας στους οργανισμούς, μείωσης του ρόλου των εργαζομένων, ελέγχου. Ο έλεγχος του ΚΕΘΕΑ σημαίνει και έλεγχος της πολιτικής που θα ακολουθήσει. Όλα αυτά έχουν ένα πολιτικό πρόσημο, δεν είναι κάτι το τεχνοκρατικό. Έχει να κάνει με επιλογές όσον αφορά τη διαχείριση του δημόσιου χώρου της δημόσιας Υγείας.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό είναι ότι φαίνεται το ΔΣ να επιμένει σε κάτι που έχει την καθολική αντίδραση όλων: εργαζομένων, προηγούμενων διοικήσεων, συλλόγων γονέων και φίλων του ΚΕΘΕΑ. Πώς είναι δυνατόν να διοικηθεί ένας οργανισμός που το ΔΣ του τον διαβάλλει με ψέματα; Όλη αυτή η σύγκρουση διαρρηγνύει και την εμπιστοσύνη που έχουν οι πολίτες στο ΚΕΘΕΑ. Αυτά που λέει το ΔΣ και ο πρόεδρος στα κανάλια και στις εφημερίδες δημιουργούν μια εντύπωση ότι το ΚΕΘΕΑ ήταν αυτοδιαχειριζόμενη συντεχνία που έκανε ό,τι ήθελε και το έκανε με κρατικά χρήματα. Αυτό θα έχει επίπτωση στην εμπιστοσύνη των πο-

λιτών. Όλο αυτό είναι βλαπτικό προς την κοινωνία συνολικά.

Με όλες τις αντιδράσεις που βγήκαν, ο πρόεδρος του ΔΣ είπε ότι παρατείνει τον διάλογο αρχικά, ενώ μας είχαν δώσει 10 μέρες να απαντήσουμε. Ο Σύλλογος ζητάει να ξαναρχίσει ο διάλογος από την αρχή και να γίνει θεσμικά. Ο πρόεδρος σε επιστολή του λέει ότι θα μιλήσει με τους εργαζόμενους αν δεν μιλήσει με τον σύλλογο; Με τον καθένα ξεχωριστά; Θα μιλήσει κάθε ένας εργαζόμενος με τον προϊστάμενό του;

Επίσης παρακάμπτεται η συνέλευση που είναι η αρμόδια με βάση τον νόμο για τέτοιες αποφάσεις. Ζητάμε λοιπόν σύγκλιση γενικής συνέλευσης. Πρέπει να αποσυρθεί αυτό το νομοσχέδιο, δεν μπορεί να είναι βάση συζήτησης εφόσον έχει απορριφθεί από το σύνολο. Να αρχίσει ένας διάλογος, να βάλει ο καθένας ό,τι έχει να βάλει για τη βελτίωση του οργανισμού κι από κει και πέρα να γίνει η διαδικασία της γενικής συνέλευσης και από κει και πέρα να γίνει ό,τι αποφασίσει η ΓΣ. Ο Σύλλογος Εργαζομένων έχει καταθέσει τροποποίηση του κανονισμού λειτουργίας και εργασίας του ΚΕΘΕΑ από το 2017. Αρνήθηκαν να το συζητήσουν.

Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια μικρή υποχώρηση, η οποία βέβαια δεν μας ικανοποιεί γιατί δεν παίρνουν πίσω το σχέδιο και δεν συζητάνε θεσμικά γιατί το φοβούνται. Το 2019, με τον διορισμό του ΔΣ, έγινε μια πρώτη σύγκρουση με την κυβέρνηση, είχε κρατήσει πολύ μεγάλο διάστημα και είχε το ΚΕΘΕΑ με το μέρος του πολύ μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Είχαν γίνει διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις και έτσι συλλογικότητες, κόμματα και οργανώσεις πήραν θέση υπέρ του ΚΕΘΕΑ και απέναντι στην κυβέρνηση».

Όχι στη λεηλασία του Υμηττού

Εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στη λεηλασία του Υμηττού πραγματοποιήθηκε το πρωί της Κυριακής 18/4 στην Ηλιούπολη ενάντια στο Κέντρο Υπερψηφής Τάσης (ΚΥΤ) και τη δημιουργία διαδημοτικού νεκροταφείου Αλμίου-Ηλιούπολης. Στα σκαριά βρίσκεται νέο Προεδρικό Διάταγμα που στηρίζεται πάνω στη λεγόμενη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), η οποία ουσιαστικά αφήνει στα αρπακτικά της αγοράς τη διαχείριση του Υμηττού.

Πιο συγκεκριμένα προωθείται ανάμεσα σε άλλα η αναβάθμιση του ΚΥΤ με βάση τα σχέδια της κυβέρνησης και του ΑΔΜΗΕ. Σχετίζεται με την επένδυση στο Ελληνικό κα-

θώς η ανάγκη για παραπάνω ηλεκτροδότηση λογοδοτεί στο ότι θέλουν ουσιαστικά να χτίσουν μια ολόκληρη νέα πόλη. Όμως η λειτουργία του ΚΥΤ επιβαρύνει την υγεία των πολιτών της γύρω περιοχής, υποβαθμίζοντας περιβαλλοντικά τον ίδιο τον Υμηττό. Γι' αυτό το 2005 το ΣτΕ είχε πάρει απόφαση για απομάκρυνση του ΚΥΤ. Η ανάγκη στον Υμηττό είναι για χώρους υψηλού πρασίνου και όχι ΚΥΤ, νεκροταφεία και καντίνες.

Δημοτικές παρατάξεις της Αριστεράς και συλλογικότητες από Ηλιούπολη, Αργυρούπολη, Ελληνικό, Άλιμο και Γλυφάδα παρευρέθηκαν στη συγκέντρωση και μετά τις ομιλίες, ακολούθησε πορεία στα γύρω στενά.

Δραστηριότητες

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Ίλιον-Αγ.Ανάργυροι
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Πετρούπολης
Ενώτια στο σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7μμ, Skype: bit.ly/sekperisteri fb: ΣΕΚ Περιστερίου
Ενώτια στο σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας - SEK Neas Ionias
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα – Η πρώτη «έφοδος στον ουρανό»
Ομιλήτρια: Ελίνα Φειδοπιάστη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας - SEK Neas Ionias
Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Άννα Αδομίδη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/5, 7μμ, fb: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας - SEK Neas Ionias
21 Απρίλη 1967 – πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 8.30μμ, **21 Απρίλη 1967 – πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε**
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/4, 8.30μμ, **Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ**
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/5, 8.30μμ, **Οι θέσεις του Απρίλη**
Ομιλήτρια: Ντίνα Πετράκη

ΒΡΗΛΗΣΙΑ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
Οι εργατικοί αγώνες είναι η απάντηση
Ομιλητής: Θεοδωρής Λυκογιαννάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Βασιλική Λιακώνη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/5, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
21 Απρίλη 1967 – πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε
Ομιλητής: Κώστας Φοινηνής

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ, fb.com/sekxalandri
Το επαναστατικό κόμμα σήμερα
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/4, 7.30μμ, fb.com/sekxalandri
Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/5, 7.30μμ, fb.com/sekxalandri
21 Απρίλη 1967 – πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε

Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
Το 1821 και οι αστικές επαναστάσεις
Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/4, 7.30μμ fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/5, 7.30μμ fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
21 Απρίλη 1967 – πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
54 χρόνια από τη χούντα: πώς ήρθε και πώς ανατράπηκε
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Χανίων
54 χρόνια από το πραξικόπημα – Ποτέ ξανά!
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΠΑΤΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 6.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Πάτρας
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΙΛΙΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekilisia fb: ΣΕΚ Ιλισίων
54 χρόνια από το πραξικόπημα
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ, Skype: bit.ly/seksmyrni fb: ΣΕΚ Νέας Σμύρνης
Άνοιγμα του τουρισμού: οι εργατικοί όροι και διεκδικήσεις
Ομιλήτρια: Χουάνα Σταυριανού

ΠΕΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ Πειραιά
Πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7μμ, Skype: bit.ly/SEKAMPELO fb: ΣΕΚ Αμπελοκηπίων
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Νίκος Σμπαρούνης

ΓΚΥΖΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, fb ΣΕΚ Γκύζη 7.30μμ
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΚΥΨΕΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Κυψελής
Εργατική Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Γιάννης Μακαράνας

ΘΗΣΕΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ, https://meet.jit.si/PyrinasThiseio

fb: Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα – Πετράλωνα, Θησείο
Πώς επιβλήθηκε και πώς έπεσε η δικτατορία της 21 Απρίλη
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 7.30μμ, https://meet.jit.si/PyrinasXamosterna
Πώς επιβλήθηκε και πώς έπεσε η δικτατορία της 21 Απρίλη
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4, 6.30μμ, Skype: ilirida.mb2
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Άγγελος Σπανόπουλος

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8μμ, fb: ΣΕΚ Νέος Κόσμος-Κουκάκι
54 χρόνια από το πραξικόπημα – Ποτέ ξανά!
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7.45μμ ΣΕΚ Γαλάτσι
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Πατήσια
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τουμπαράκη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Ξεαρχείων
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ- ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
● ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Νίκαιας – Κορυδαλλού
Τι είναι ο εργατικός έλεγχος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 28/4, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Νίκαιας – Κορυδαλλού
Πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΜΑΡΟΥΣΙ
● ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmarousi fb: ΣΕΚ Μαρουσιού – Κηφισιάς
21 Απρίλη 1967 – πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
● ΠΕΜΠΤΗ 29/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmarousi fb: ΣΕΚ Μαρουσιού – Κηφισιάς
Το πανελλαδικό συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/5, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmarousi fb: ΣΕΚ Μαρουσιού – Κηφισιάς
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία

Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8μμ, Skype: bit.ly/sekellini-kou fb: ΣΕΚ πυρήνας Ελληνικού
1941 – 80 χρόνια από την εισβολή των ναζι
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7μμ, Skype: bit.ly/sekragrati fb: ΣΕΚ Παγκράτι
P. Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ΄ ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekzografou fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
60 χρόνια από τη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα – Η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8.30μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
1941 – 80 χρόνια από την εισβολή των ναζι
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμιδού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
1941 – 80 χρόνια από την εισβολή των ναζι
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΤΟΥΜΠΑ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8.30μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Μπορεί η τεχνολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 9μμ, link: bit.ly/sekvolos fb: ΣΕΚ Βόλου
Είναι η ανθρωπίνη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό;
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7μμ, fb: ΣΕΚ πυρήνας Ιωαννίνων
Πώς επιβλήθηκε και πώς έπεσε η δικτατορία της 21 Απρίλη
Ομιλήτρια: Αρετή Κανελλου

ΚΙΛΚΙΣ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Κιλκίς
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Νένα Παμπουκίδου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 22/4, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ πυρήνες Ηρακλείου
1941 – 80 χρόνια από την εισβολή των ναζι
Ομιλητής: Μάνος Χατζηανέστης

ΞΑΝΘΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/4, 8.30μμ, fb: ΣΕΚ Ξάνθης
21 Απρίλη 1967 – πώς ήρθε η χούντα και πώς ανατράπηκε
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

λος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/4

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/4

ΠΑΤΡΑ Πλατεία Γεωργίου 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/4

Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΙΛΙΣΙΑ

Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 6μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 4.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/4

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Νέγρη 11.30πμ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 12μ

ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11.30πμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11.30πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 11.30πμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 12μ

ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Παλούκι, πλατεία 12μ

Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μ

Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΘΗΣΕΙΟ

Σκλαβενίτης 12μ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Ματζαργιωτάκη και Θησεώς 11.30πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 12μ

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ

ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 12μ

ΒΡΗΛΗΣΙΑ Πλατεία Αναλήψεως 12μ

Ν. ΙΩΝΙΑ

Πλ. Σημηριώτη Ηρακλείου 12μ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 12μ

ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Περιβολάκι 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ

Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11.30 πμ

ΑΝΩ ΤΟΥΜΠΑ

Λαϊκή Παιστανία 11.30πμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 11.30πμ

ΞΑΝΘΗ Παζάρι 11πμ

ΚΙΛΚΙΣ Λαϊκή 11.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΔΕΥΤΕΡΑ 26/4

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΑΒ Δεκελείας 6.30μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατέψει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδι-

ου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενώτια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώσουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέ-

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,

Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερέδ, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίτσας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikl@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΙΡΛΑΝΔΙΑ Η Εξέγερση του Πάσχα

Πάσχα του 1916 και ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος μαινόταν. Μόλις το Γενάρη είχε τελειώσει η εκστρατεία της Καλιφόρνιας με πάνω από μισό εκατομμύριο νεκρούς. Μέσα σε λίγους μήνες, τον Ιούλη, θα ξεκινούσε μια από τις πιο αιματηρές μάχες όλων των εποχών, η μάχη του Σομ, με πάνω από ένα εκατομμύριο νεκρούς. Η Βρετανική Αυτοκρατορία έστελνε στο σφαγείο εκατομμύρια ανθρώπους για να σώσει τα κεκτημένα της, τις αποικίες της, από τη Νότια Αφρική ως την Ινδία και τη σημερινή Μιανμάρ.

Όμως, το χτύπημα στις 24 Απρίλη, Δευτέρα του Πάσχα, ήρθε εκεί που δεν το περίμεναν. Στο Δουβλίνο, 1.300 περίπου Ιρλανδοί, οργανωμένοι στους "Εθελοντές" και άλλες ένοπλες οργανώσεις, κατέλαβαν τα σημαντικότερα δημόσια κτίρια, απαιτώντας την αποχώρηση των Βρετανών και την ανεξαρτησία της Ιρλανδίας. Η Ιρλανδία δεν ήταν τυπικά "αποικία", αλλά κομμάτι του "Ηνωμένου Βασιλείου της Βρετανίας και της Ιρλανδίας". Όμως οι συνθήκες ζωής και η εγκατάλειψη των φτωχών δεν ήταν διαφορετική στο Δουβλίνο ή στη Βεγγάλη. Στο "Λιμό της πατάτας", το 1850, ένας στους οχτώ κατοίκους του νησιού πέθανε από πείνα και ένα εκατομμύριο έφυγαν μετανάστες. Για τη βρετανική Αυτοκρατορία, οι Ιρλανδοί και οι Ιρλανδές ήταν προβληματικοί άνθρωποι δεύτερης κατηγορίας που το μόνο που ήξεραν είναι να κάνουν πολλά παιδιά. Καλύτερα να πηγαιναν στα λιμάνια του Λίβερπουλ και του Μάντσεστερ για δουλειά, μπορεί και να έριχναν τα μεροκάματα, ή να κατατάσσονταν στο βρετανικό στρατό. 200 χιλιάδες Ιρλανδοί πολέμησαν και 30 χιλιάδες σκοτώθηκαν στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η εξέγερση του Πάσχα κράτησε έξι μέρες. Οι μυστικές υπηρεσίες πιάστηκαν στον ύπνο. Μέσα σε λίγες ώρες οι επαναστάτες είχαν καταλάβει τα βασικά κτίρια, είχαν περικυκλώσει αστυνομικά τμήματα, είχαν στήσει οδοφράγματα και όταν Βρετανοί στρατιώτες επιχειρήσαν την ανακατάληψη, το πλήρωσαν με αρκετές απώλειες.

Το σημείο κλειδί ήταν η κατάληψη του Γενικού Ταχυδρομείου της πόλης, όπου ένας από τους ηγέτες της εξέγερσης, ο **Πάτρικ Πιρς**, διάβασε το κείμενο ανακήρυξης της Ιρλανδικής αβασίλευτης δημοκρατίας. Οι μάχες απλώθηκαν σε διάφορα σημεία του Δουβλίνου, την Τρίτη είχε κηρυχθεί στρατιωτικός νόμος, αλλά οι Βρετανοί κατάφεραν να φέρουν χιλιάδες ενισχύσεις και να περικυκλώσουν τα σημεία στα οποία είχαν ταμπουρωθεί οι εξεγερμένοι, αναγκάζοντάς τους τελικά να παραδοθούν το Σάββατο.

Για διάφορους λόγους, και στην ιρλανδική

εκδοχή και στη βρετανική εκδοχή της κατεστημένης ιστορίας η εξέγερση παρουσιάζεται σαν τουφεκιά στον αέρα, που είχε συμβολικό παρότι αιματηρό χαρακτήρα. Η ιστορική έρευνα έχει αποδείξει το αντίθετο. Τα σχέδια της εξέγερσης είχαν πανεθνικό χαρακτήρα, παρότι απέτυχαν στην εφαρμογή τους. Οι "Εθελοντές" είχαν χιλιάδες άλλους ένοπλους που δεν κατάφεραν να τους συντονίσουν. Ενώ, τη Μεγάλη Βδομάδα, γύρω από τις ιρλανδικές ακτές έπλεε και ένα γερμανικό πλοίο (με ψεύτικο νορβηγικό όνομα) που κουβαλούσε 20 χιλιάδες τουφέκια, δέκα πολυβόλα και ένα εκατομμύριο σφαίρες. Η εξέγερση στο Δουβλίνο δεν είχε τη φαντασίωση ότι θα απελευθερώσει τη χώρα μέσα σε λίγες ώρες, αλλά ότι θα μετατρέπεται σε μια παγίδα για το βρετανικό στρατό, με όλη την Ιρλανδία να φλέγεται και τα γερμανικά υποβρύχια να βυθίζονται τα βρετανικά πλοία που θα έφερναν ενισχύσεις. Όμως, το γερμανικό πλοίο εντοπίστηκε πριν ξεσπάσει η εξέγερση, ενώ την Κυ-

μερα αποτελείται μόνο από τις 32 κομητείες που συμφωνήθηκαν να αποκοπούν από το Ηνωμένο Βασίλειο. Η "Βόρεια Ιρλανδία" παραμένει στο "Ηνωμένο Βασίλειο". Για την ιρλανδική αστική τάξη, το 1922 ήταν η "Παλιγγενεσία", γιατί μέχρι τότε ο ιρλανδικός λαός "κοιμόταν", και η διχασμένη Ιρλανδία ήταν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Οι εξεγερμένοι του 1916 ήταν "φωτισμένες" ή "ρομαντικές" μειοψηφίες.

Η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Η πορεία προς το 1916 ήταν σπαρμένη από αγώνες σαν αυτούς του 1913, που στην πλειοψηφία τους ήταν αγώνες ταξικοί, για γη και για δουλειά, όχι εθνικοί. Το **"Ιρλανδικό Κοινοβουλευτικό Κόμμα"** (ΙΚΚ) που ήταν το μαζικό όχημα με το οποίο η ιρλανδική ελίτ ενσωμάτωνε τον ιρλανδικό λαό στην πολιτική του Λονδίνου, έχανε σιγά σιγά τη σύνδεση με την οργή που έβραζε στις φτωχογειτονιές. Και ήρθε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος να διαλύσει ό,τι ήταν σταθερό. Η ηγεσία του ΙΚΚ θέλησε να μπει στην πρώτη γραμμή

Οδοφράγμα στο Δουβλίνο. Απρίλης 1916.

ριακή του Πάσχα οι "Εθελοντές" εκτός Δουβλίνου είχαν δεχτεί αντιφατικές εντολές από τα πιο συντηρητικά τμήματα της ηγεσίας που τελικά τους άφησαν εκτός μάχης.

Αγώνες ταξικοί

Οι ηγέτες της Εξέγερσης του Πάσχα εκτελέστηκαν για παραδειγματισμό. Ανάμεσά τους και ο σοσιαλιστής επαναστάτης **Τζέιμς Κόνολι**, που τον εκτέλεσαν δεμένο σε καρέκλα γιατί είχε ήδη τραυματιστεί στο πόδι κατά την κατάληψη του Ταχυδρομείου. Ο Κόνολι ήταν επικεφαλής του "Στρατού των Ιρλανδών Πολιτών", μιας ένοπλης οργάνωσης που δεν είχε εθνικιστικές καταβολές. Είχε προκύψει στη διάρκεια της μεγάλης εργατικής μάχης του 1913-14 του Δουβλίνου, της πιο σκληρής απεργίας στην ιρλανδική ιστορία. Η εργοδοσία προχώρησε σε λοκ-άουτ για μήνες και έφερε χιλιάδες απεργοσπάστες, για να μην ενδώσει στις απαιτήσεις του συνδικάτου ITGWU για αυξήσεις. Οι συγκρούσεις με την αστυνομία ήταν τόσο σκληρές που το συνδικάτο έστρεψε τον δικό του "Στρατό".

Ο λόγος που ακόμη και η επίσημη ιρλανδική ιστορία υποτιμά την εξέγερση του Πάσχα είναι γιατί θέλει να αποφύγει αυτές τις συνδέσεις με το κοινωνικό κίνημα που οδήγησε στην εξέγερση. Το 1922 ιδρύθηκε το **"Ελεύθερο Ιρλανδικό Κράτος"**, το οποίο μέχρι σή-

της αποικιοκρατίας, ζητώντας από τους Ιρλανδούς να καταταγούν μαζικά για να αποδείξουν πόσο πιστοί ήταν στο στέμμα και άρα δικαιούνται κάποια "αυτοκυβέρνηση". Τα πιο συντηρητικά και δεμένα στη Βρετανία στρώματα οργανώνουν ένοπλες οργανώσεις για να σταματήσουν κάθε σκέψη για "διαχωρισμό". Παίζουν το χαρτί όχι μόνο του ρατσισμού αλλά και του θρησκευτικού διαχωρισμού, για να πείσουν τους Προτεστάντες ότι έχουν συμφέρον να ταχθούν με τη Βρετανία. Οι ένοπλες οργανώσεις όπως οι "Εθελοντές" που οργάνωσαν την Εξέγερση δεν φτιάχτηκαν αρχικά ενάντια στη Βρετανία, αλλά για να αμυνθούν απέναντι στις επιθέσεις των παραστρατιωτικών Προτεσταντών που στηρίζονταν από το Λονδίνο.

Η διάσπαση της Ιρλανδίας δεν ήταν το όραμα των επαναστατών του 1916. Άνθρωποι σαν τον Κόνολι, δεν έβλεπαν τον κόσμο χωρισμένο σε Άγγλους και Ιρλανδούς, ούτε σε Καθολικούς και Προτεστάντες, αλλά ανάμεσα σε εργάτες και αφεντικά. Το 1922, η ανεξαρτησία και η διχοτόμηση της Ιρλανδίας, δεν ήταν η ολοκλήρωση του 1916, αλλά η κατάληξη του συμβιβασμού ανάμεσα στις ελίτ από τις δυο μεριές, ώστε να αποφύγουν τον κοινωνικό ξεσηκωμό και να μπορέσει ο καθένας να επιβάλει "τάξη" στη "δική του" χώρα.

Νίκος Λούντος

Η κληρονομιά του διχασμού

Την πρώτη βδομάδα του φετινού Απρίλη, ξέσπασαν επεισόδια στη Βόρεια Ιρλανδία. Συγκρούσεις με την αστυνομία, μολότοφ, κάψιμο κτιρίων και ενός λεωφορείου. Στο επίκεντρο ήταν η προτεσταντική νεολαία, και όπως φάνηκε και από τις συλλήψεις, ανάμεσά τους αρκετά μικρά παιδιά.

Έχουν περάσει πάνω από 20 χρόνια από τις συμφωνίες της Μεγάλης Παρασκευής, όταν η βρετανική πολιτική ηγεσία και η ηγεσία του ιρλανδικού κινήματος έσφιξαν τα χέρια και διακήρυξαν πως έλυσαν το ζήτημα της Βόρειας Ιρλανδίας, μετά από 30 χρόνια "ταραχών". Όμως οι συγκρούσεις επανέρχονται ανά κύματα. Το πιο άμεσο υπόβαθρο έχει να κάνει με την κρίση στο στρατόπεδο των "Ενωτικών", της δεξιάς φανατικά αντικαθολικής και φιλοβρετανικής πτέρυγας που κυριαρχεί στη βορειοϊρλανδική πολιτική. Από χαϊδεμένα του στέμματος, έχουν βρεθεί ριγμένοι λόγω της τροπής που πήρε το Μπρέξιτ. Από την εποχή της Τερέζα Μέι μέχρι τώρα τον Τζόνσον τους είχαν υποσχεθεί ότι θα λάβουν υπόψη τις "ευαισθησίες" τους, αλλά στην πράξη σήμερα υπάρχει εμπορικό σύνορο ανάμεσα στη Βρετανία και τη Βόρεια Ιρλανδία, σαν απαίτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία ανήκει η Δημοκρατία της Ιρλανδίας. Έτσι, αφού καλλιέργησαν κι άλλο διχασμό για χρόνια, οι "Ενωτικοί" τώρα έχουν να διαχειριστούν μια "προδοσία", η οποία μεταφράζεται σε καινούργιο κύκλο καλλιέργειας μίσους ανάμεσα στους φτωχούς ανθρώπους. Η προτεσταντική νεολαία που βγήκε στο δρόμο λέει πως αφορμή ήταν πως η αστυνομία άφησε να γίνει πολυπληθής κηδεία ενός παλιού στελέχους του IRA (του Ιρλανδικού Δημοκρατικού Στρατού), παρά τα μέτρα για την πανδημία. Η αλήθεια είναι πως η αστυνομία συνεχίζει να κάνει πολύ περισσότερο τα στραβά μάτια απέναντι στις προκλήσεις των Προτεσταντών παρά στις εκδηλώσεις των Καθολικών.

Μηχανισμός μίσους

Όμως, η κληρονομιά της βρετανικής αποικιοκρατίας και του διχασμού οδηγεί τους ανθρώπους στην Ιρλανδία να βλέπουν τα πάντα μέσα από το φακό του θρησκευτικού διαχωρισμού. Δεν πρόκειται απλά για "ιδεολογία", αλλά για μια πραγματικότητα που βιώνεται μέσα από χωριστές γειτονιές, χωριστά σχολεία, ακόμη και νηπιαγωγεία. Σε μια περιοχή ούτε δύο εκατομμυρίων ανθρώπων, τα περισσότερα παιδιά φτάνουν 18 χρονών χωρίς να έχουν συνομιλήσει με έναν συνομήλικό τους διαφορετικής θρησκείας. Οι διαχωρισμοί τα τελευταία χρόνια, αντί να μειώνονται αυξάνουν. Στο σχολικό σύστημα έχει ξεπεράσει το 90%. Αυτή είναι η λύση από τα πάνω που διαφημίζεται σαν "πρωτοπόρα" εδώ και 25 χρόνια. Η αντίφαση είναι ότι την ίδια στιγμή, οι συνθήκες ζωής είναι πλέον εντελώς ίδιες για την εργατική τάξη και των δύο κοινοτήτων. Για πρώτη φορά ιστορικά, από το 2017, ο μέσος καθολικός εργάτης πληρώνεται το ίδιο με τον μέσο προτεστάντη, 11 λίρες την ώρα.

Όσοι πιστεύουν ότι έχουν να αντιγράψουν κάτι από τις συμφωνίες της "Μεγάλης Παρασκευής" της Ιρλανδίας και να το εφαρμόσουν στην Κύπρο, ας σκεφτούν καλύτερα. Ο διχασμός δεν είναι λύση. Είναι μηχανισμός που αναπαράγει το μίσος και την αποξένωση. Ο καπιταλισμός μάς θέλει ίσους μόνο όταν μοιραζόμαστε τη φτώχεια μας. Η λύση απέναντι στο εθνικιστικό μίσος και στις παρεμβάσεις των ιμπεριαλιστών είναι οι κοινότητες αγώνες από τα κάτω, εκεί που βλέπεις ποιος πραγματικά είναι ο εχθρός σου και ποιος ο σύντροφός σου.

Οι αστικές επαναστάσεις και το

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση παρουσίασης της νέας έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, Το 1821 και οι Αστικές Επαναστάσεις, το Σάββατο 17 Απρίλη. Στην εκδήλωση μίλησαν για το βιβλίο και για τα ζητήματα που ανοίγει στη σημερινή συζήτηση για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση οι πανεπιστημιακοί Αλ. Ιωαννίδου, Άννα Καρακατσούλη και Δ. Κουσουρή και επίσης τρεις από τους συγγραφείς των κειμένων που περιλαμβάνει η έκδοση, ο Λ. Μπόλαρης, η Στ. Πανίδου και ο Π. Γκαργκάνας.

Την συζήτηση άνοιξε η Αλ. Ιωαννίδου επικεντρώνοντας την τοποθέτησή της στην σημασία της έκδοσης στην σημερινή πολιτική συγκυρία:

«Το πρώτο ερώτημα που έχω να θέσω για αυτή την πολύ ωραία έκδοση είναι γιατί ακόμα ένα βιβλίο για το 1821. Μέσα από τη ζωή μας σαν δάσκαλοι, ερευνητές και άνθρωποι που ενδιαφερόμαστε γενικά για την ιστορία, βρισκόμαστε σε μια διαρκή πάλη για να ξεπεράσουμε αλληπάλληλες αποσιωπήσεις και διαστρεβλώσεις που πλαισιώνουν τη λεγόμενη επίσημη, δημόσια ιστορία που μας ακολουθεί σαν ένα φάντασμα από το δημοτικό μέχρι τα γεράματα.

Πρόσφατα είδα ένα πολύ ενδιαφέρον αγγλικό ντοκιμαντέρ για τον Έρικ Χόμπσμπομ, το Consolations of History, ο οποίος σε αυτό αναφέρεται στη σχέση εθνικισμού και ιστορίας: οτιδήποτε λέει ένας εθνικιστής για την ιστορία είναι λάθος. Μια προϋπόθεση όχι μόνο για τον εθνικισμό αλλά και για την ίδια τη δημιουργία του έθνους είναι να παίρνεις την ιστορία λάθος, να ξεχνάς την ιστορία. Θα σας θυμίσω την κ. Νίκη Κεραμέως, που σκοπεύει να μας φέρει κι αστυνομία στα πανεπιστήμια, η οποία στις 25/9/2020 είπε το καταπληκτικό 'η ιστορία δεν πρέπει να έχει χαρακτήρα κοινωνιολογικό αλλά να αναπτύσσει την εθνική συνείδηση'.

Δηλαδή η Ελλάδα ως ένα απέραντο σχολείο, που γιορτάζουμε την εθνική παλιγγενεσία, όλοι οι Έλληνες ενωμένοι, μια μεγάλη ευτυχισμένη παρέα. Στο βιβλίο αυτό λοιπόν τέτοιου είδους κουταμάρες έρχονται να βρουν μια μεγάλη απόκρουση σε πέντε κείμενα.

Ένα βασικό που θέλω να τονίσω είναι αυτό που αναφέρει το πρώτο κείμενο, δηλαδή την αντίφαση ότι γιορτάζουμε μια επανάσταση που μας λένε ότι δεν πρέπει να επαναληφθεί; 'να τιμάμε τον Κολοκοτρώνη, τον Καραϊσκάκη και τους μπουρλοτιέρηδες αλλά να καθόμαστε στ' αυγά μας'. Αυτή είναι η τρελή αντίφαση αυτή την στιγμή».

Διευρυμένη οπτική

Στη συνέχεια η Άννα Καρακατσούλη αναφέρθηκε στη σημασία της έκδοσης για τον τρόπο που πρέπει να αναλύεται το 1821.

«Αυτός ο τόμος κάνει πράξη, δίνει υλική μορφή στο αίτημα για μια μελέτη της ελληνικής επανάστασης σε άμεση συνάρτηση με το διεθνές της περιβάλλον. Δηλαδή αυτή η εθνική ιστοριογραφία που ξεκινάει το 19ο αιώνα και συνεχίζεται ακόμα σήμερα, να αντικατασταθεί από μία σύγχρονη μελέτη που θα λαμβάνει υπόψη της τι συμβαίνει στην Ευρώπη και τον

κόσμο την ίδια εποχή, θα αναγνωρίζει αναλογίες και θα χρησιμοποιεί σύγχρονα ερμηνευτικά σχήματα για να εξηγήσει και τι συνέβη στην ελληνική περίπτωση, την Επανάσταση εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Η έκδοση μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε μια κριτική ματιά στην εθνική ιστοριογραφία με όλα τα μυθεύματα που κυκλοφόρησε και έχουν ριζώσει στην συλλογική συνείδηση μέσω της εκπαίδευσης που όλοι έχουμε περάσει για ένα 'μοναδικό γεγονός χωρίς προηγούμενο', για ένα 'ομόψυχο έθνος που αγωνίζεται για τη χριστιανική του πίστη και την ελευθερία' χωρίς να υπάρχουν κοινωνικά αιτήματα, διεκδικήσεις.

Αυτό το επιτυγχάνει η έκδοση βάζοντας δίπλα-δίπλα τις τρεις ελληνικές συμβολές με δυο πολύ σημαντικά άρθρα ξένων μελετητών που ασχολούνται γενικότερα με το επαναστατικό φαινόμενο στην Ευρώπη και το ρόλο της αστικής τάξης στη μετάβαση από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό.

Πρόκειται για δυο εξαιρετικά άρθρα. Ο μεν Καλλίνικος μας προσφέρει ένα πανόραμα των ερμηνειών της Αγγλικής και Γαλλικής Επανάστασης και του αναθεωρητισμού που εκδηλώθηκε στις δυο αυτές περιπτώσεις προκειμένου να αποτρέψουν τις μαρξιστικές ερμηνείες που ήταν κυρίαρχες για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ο αναθεωρητισμός άρχισε να κερδίζει έδαφος μετά τη δεκαετία του '80.

Ο Καλλίνικος κάνει μια επισήμανση που είναι χρήσιμη και στη δική μας περίπτωση για να καταλάβουμε τον αστικό χαρακτήρα της ελληνικής επανάστασης. Λέει ότι οι αστικές επαναστάσεις δεν είναι εκείνες που έκαναν συνειδητά οι αστοί αλλά εκείνες που προάγουν τον καπιταλισμό. Ο Χάρμαν μας δίνει μια πλήρη σύνοψη της μετάβασης από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό. Μας δίνει ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για να κατανοήσουμε την εξέλιξη στη Δυτική Ευρώπη με την οποία πρέπει να συνδεθεί η ελληνική επανάσταση.

Με αυτή τη διευρυμένη οπτική που είναι πια απαραίτητη μπορούμε να δούμε το '21 ως μια αστική επανάσταση με τη συμμετοχή όμως μη-αστικών πληθυσμών, αγροτικούς, σε συνθήκες δημογραφικής ανάπτυξης και στην συγκεκριμένη συγκυρία μιας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που βρισκόταν σε κρίση και σε αδυναμία να αντιδράσει ακαριαία όπως θα έκανε στην περίοδο της ακμής της. Αυτή την πολύ χρήσιμη και δημιουργική σύνθεση μας δίνει αυτό το βιβλίο».

Ο Δ. Κουσουρήσ στάθηκε στη συμβολή της έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου σε «μια δημόσια συζήτηση τόσο για την ιστορία όσο και για την πολιτική και ιδεολογική συγκυρία», όπως είπε.

«Η πρώτη βασική συνεισφορά αυτού του τόμου είναι ότι εμφανίζεται στη 200ετία της Ελληνικής Επανάστασης με τρία κείμενα για το 1821 και δυο κείμενα που δημοσιεύτηκαν στα 200 χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης. Με ένα τρόπο 'μετράει' και συμπυκνώνει την ιδεο-

λογική και ιστοριογραφική απόσταση μιας τριακονταετίας η οποία σήμανε και την πλήρη κίνηση του ιδεολογικού εκκρεμούς προς τα δεξιά.

Μια αντιδραστική διαδικασία που ξεκίνησε στη γαλλική 200ετηρίδα που συνέπεσε με την πτώση του Τείχους και των καθεστώτων του λεγόμενου 'υπαρκτού σοσιαλισμού'. Τα κείμενα του Καλλίνικος και του Χάρμαν αναδεικνύουν ότι πρόκειται για ένα αναθεωρητικό ρεύμα που δεν αναπτύχθηκε απλά μετά την Πτώση του Τείχους.

Εποχή των επαναστάσεων

Το βασικό σημείο αυτού του ρεύματος δεν ήταν η ερμηνεία της Γαλλικής Επανάστασης στενά, αλλά ο ρόλος της επανάστασης σαν η μήτρα για τις αστικές επαναστάσεις του 'μακρού 19ου αιώνα' και τις εργατικές και αντιμπεριαλιστικές επαναστάσεις του 'σύντομου 20ου αιώνα'. Με αυτή την έννοια αφορά το ρόλο της επανάστασης στην ιστορική εξέλιξη. Το ρόλο της Γαλλικής και όποιας επανάστασης ακολούθησε σαν εμπειρία χειραφέτησης. Πρόκειται για ένα τόμο που δίνει τα εργαλεία να αντιληφθούμε την Ελληνική Επανάσταση στα πλαίσια της ευρύτερης 'εποχής των επαναστάσεων'.

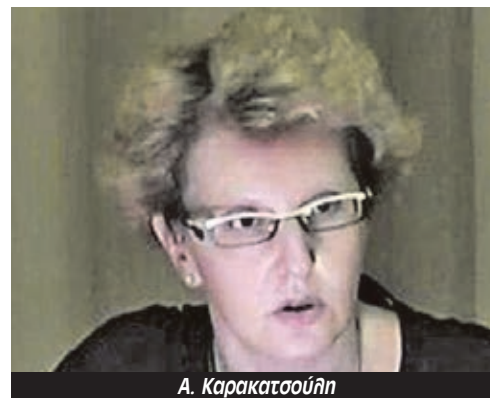
Το δεύτερο σημείο είναι η επαναπίσκεψη, επανεξέταση της μαρξιστικής παράδοσης στην ερμηνεία της Ελληνικής Επανάστασης, μέσα από τα κείμενα του Κορδάτου, του Σκληρού, του Μάξιμου κ.ο.κ. Ο τόμος μας δίνει τη δυνατότητα να επαναοικειωθούμε μια συζήτηση που ξεκινάει 100 χρόνια πριν. Προσφέρει τη δυνατότητα της μετατόπισης στην συζήτηση που διεξάγεται και αυτή την στιγμή στη βάση όχι ενός εθνικού αφηγήματος και βεβαιότητων, αλλά επαναφέροντας την επανάσταση σαν ερώτημα για τα κοινωνικά της χαρακτηριστικά, τις δυνάμεις που συμμετείχαν σε αυτή. Και ένα τρίτο σημείο για την συνεισφορά αυτού του τόμου είναι η συζήτηση που ανοίγει άλλοτε έμμεσα και άλλοτε άμεσα στα πλαίσια μιας κριτικής σε άλλες μαρξιστικές ή μαρξίζουσες προσεγγίσεις της εθνικής ιστορίας και της Επανάστασης.

Αυτός ο τόμος επαναφέρει τη σημασία της μεθόδου, του ιστορικού υλισμού, με την οποία διαβάζουμε το παρελθόν. Τα κείμενά του θέτουν την Ελληνική Επανάσταση στο πλαίσιο της 'εποχής των επαναστάσεων' στην Ευρώπη και τον κόσμο».

Ο Λ. Μπόλαρης στη συνέχεια αναφέρθηκε στον τρόπο με τον οποίο καλλιεργήθηκαν οι εθνικοί μύθοι από μια άρχουσα τάξη που θέλει

A. Ιωαννίδου

A. Καρακατσούλη

Δ. Κουσουρήσ

1821

να επιβάλλει με κάθε ευκαιρία την ιδεολογία της «εθνικής ενότητας» και να ξορκίσει την επανάσταση. Η Στ. Πανίδου παρουσίασε την ελληνική επανάσταση στα πλαίσια μιας σειράς από αντεπαναστατικές απόπειρες της Ιεράς Συμμαχίας που δεν κατάφεραν ωστόσο να διακόψουν την «εποχή των επαναστάσεων» που εκδηλώθηκαν σε όλο το 19ο αιώνα. «Οι ίδιες αναγκαιότητες που οδήγησαν στη Γαλλική Επανάσταση οδήγησαν και την ελληνική αστική τάξη να καταλάβει ότι δεν μπορούσε να συνεχίσει στα πλαίσια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και έπρεπε να δημιουργήσει το δικό της κράτος».

Εργαλεία για το σήμερα

«Πρέπει να σταθούμε στην στιγμή που κάνουμε αυτή τη συζήτηση» τόνισε ο Π. Γκαργκάνας στη δική του παρέμβαση. «Η επέτειος συμπίπτει με μια από τις πιο σκληρές περιόδους κρίσης της σημερινής κοινωνίας. Η κρίση που συγκλονίζει ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο και ιδιαίτερα την Ελλάδα έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Το ερώτημα αν αλλάζει η κοινωνία και πως αλλάζει, δεν αφορά απλά το τι έγινε πριν 200 χρόνια. Αφορά τον κόσμο που θέλει σήμερα να αλλάξει η κοινωνία».

Στην συνέχεια ο Π. Γκαργκάνας επέμεινε στην σημασία να σταθούμε στα «βασικά» εργαλεία, στον Μαρξ, στο ρόλο της ταξικής πάλης στην αλλαγή της κοινωνίας, στη σχέση ανάμεσα στα κοινωνικά συστήματα «στο πέρασμα από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό σαν μια ιστορική διαδικασία που έχει να κάνει με τις παραγωγικές δυνάμεις, τον τρόπο που οι άνθρωποι εξασφαλίζουν τα προς τα ζην, αλλά που σε αυτή μέσα έρχεται ο ρόλος της ταξικής πάλης που καθορίζει ρυθμούς, διαδικασίες, άλματα. Τα έχουμε ανάγκη όλα αυτά, είναι μια σύγχρονη πολιτική μάχη που δεν είναι κερδοσιμότητα γιατί η Αριστερά έχει κάνει πολλές υποχωρήσεις στο κυρίαρχο αφήγημα».

Τις παρεμβάσεις των ομιλητών ακολούθησε συζήτηση. Ο Σ. Ρίζος και ο Μ. Τζεμαλί, εκπαιδευτικοί και συνδικαλιστές στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση έθιξαν τον «αποσπασματικό» και διαστρεβλωμένο τρόπο με τον οποίο διδάσκεται στα σχολεία το 1821. Για να καλλιεργήσει τον εθνικισμό όπως κατέθεσε με δικές του εμπειρίες ο Τζεμαλί και να παράγει «ιστορικό αναλφαβητισμό» όπως επεσήμανε ο Σ. Ρίζος. Ο Γ. Ράγκος, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αναφέρθηκε στη συζήτηση που έχει ανοίξει στην Αριστερά για το 1821 με αφορμή τις νέες επεξεργασίες του ΚΚΕ για την Ελληνική Επανάσταση.

Ο Π. Ψάνης, που έχει μεταφράσει το κείμενο του Κ. Χάρμαν, αναφέρθηκε στη διαδικασία της συγκρότησης του έθνους σαν γέννημα της ανάπτυξης του καπιταλισμού κόντρα στις αφηγήσεις για το τρισχιλιόχρονο έθνος. Στο ίδιο ζήτημα στάθηκε στη δική του παρέμβαση ο Κ. Βλασσόπουλος, καθηγητής στο πανεπιστήμιο στο Ρέθυμνο. Ο Δ. Δασκαλάκης, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης έθιξε πλευρές του διεθνούς πλαισίου της Ελληνικής Επανάστασης, ενώ η Α. Φράγκου καταπιάστηκε με το ζήτημα των εμφυλίων που ξέσπασαν στη διάρκεια της επανάστασης με αφορμή σχετική ερώτηση του Μπ. Κουρουνη. Ο Κ. Παπαδάκης, έθιξε τα ζητήματα του ταξικού χαρακτήρα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και των κοινωνικών αντιθέσεων στη διάρκεια της Επανάστασης.

Ήταν μια πλούσια συζήτηση που θα συνεχιστεί με διάφορες αφορμές και τρόπους όπως επεσήμανε ο Κ. Πίττας υπεύθυνος των εκδόσεων του ΜΒ.

Λεάνδρος Μπόλαρης

“Πακέτο Μπάιντεν”: Κρατικός παρεμβατισμός για να ενισχυθεί ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός

Ο Τζο Μπάιντεν, βετεράνος πολιτικός του Δημοκρατικού Κόμματος, θεωρούνταν υποψήφιος της συνέχισης όταν διεκδίκησε με επιτυχία την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών. Η λέξη “συνέχιση” εδώ εννοείται σχετικά με τις προηγούμενες διακυβερνήσεις των Μπιλ Κλίντον και Μπάρακ Ομπάμα. Αυτοί είχαν χρησιμοποιήσει τη δύναμη της Ουάσινγκτον για να προωθήσουν τον νεοφιλελευθερισμό παγκόσμια και για να διατηρήσουν την ηγεμονία των ΗΠΑ.

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Αναμφίβολα η ομάδα συμβούλων του Μπάιντεν είναι γεμάτη από βετεράνους αυτών των διακυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένων πολλών γερακιών που πίστευαν πως ο Ομπάμα ήταν πολύ διστακτικός στο να αναλάβει στρατιωτική δράση. Πράγματι ο Μπάιντεν ακολουθεί μια πολιτική συνέχισης χτυπώντας με νέες κυρώσεις τη Ρωσία. Όμως συγχρόνως, αποκλίνει από το πατρών Κλίντον-Ομπάμα, με πιο προφανή την ανακοίνωσή του για την απόσυρση των στρατευμάτων των ΗΠΑ από το Αφγανιστάν πριν από την 20ή επέτειο των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου. Οι αντιστάσεις του Πενταγώνου είχαν σταματήσει τον Ομπάμα, και ακόμα και τον Ντόναλντ Τραμπ, από το να κάνουν αυτό το βήμα.

Αλλά η πιο σημαντική στροφή είναι αυτή στην οικονομική στρατηγική. Ο Μπάιντεν μετά το “Αμερικάνικο Σχέδιο Διάσωσης” - που προβλέπει 1,9 τρις δολάρια δαπάνες- ανακοίνωσε επιπλέον ένα “Αμερικάνικο Σχέδιο Θέσεων Εργασίας” ύψους 2 τρις δολαρίων με στόχο την ανανέωση των παρηκμασμένων υποδομών.

Ένας σχολιαστής τουίταρε πως η εποχή του «μικρότερου κράτους» που εγκαίνιασε ο Ρόνταλντ Ρίγκαν αποτελεί παρελθόν. Σε μια συναρπαστική συνέντευξη στους Τάιμς της Νέας Υόρκης, ο Μπράιαν Ντιζ, διευθυντής του Εθνικού Οικονομικού Συμβουλίου, κατέδειξε τρεις αλλαγές που έχουν οδηγήσει σε αυτή τη στροφή.

Η πρώτη είναι η κλιματική αλλαγή, η οποία απαιτεί ένα πρόγραμμα υποδομών. Δεύτερον, λέει ο Ντιζ, “η οικονομία μας έχει γίνει πιο άνιση”. Αυτό έχει ενδιαφέρον γιατί ούτε ο Κλίντον ούτε και ο Ομπάμα δεν είχαν δώσει την εντύπωση ότι τους ένοιαζε πολύ το πως οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές είχαν διευρύνει τις ανισότητες.

Αυτή η στροφή πιθανόν να αντικατοπτρίζει εν μέρει την επίδραση που είχαν ο Μπέρνι Σάντερς, αριστερά μέλη του Κογκρέσου όπως η Αλεξάντρια Οκάζιο-Κόρτεζ και οι νεαροί υποστηρικτές τους που τράβηξαν ακόμα και συμβατικούς Δημοκρατικούς όπως ο Μπάιντεν προς τα αριστερά.

Αποτελεί όμως και μια απάντηση στην πρόκληση της κοινωνίας των ΗΠΑ υπό τον Τραμπ. Ο Μπάιντεν λέει πως “το σχέδιο δίνει προτεραιότητα στην αντιμετώπιση της μακροχρόνιας και επίμονης φυλετικής αδικίας. Το σχέδιο θέτει ως στόχο το 40% από τα οφέλη των κλιματικών και καθαρών υποδομών να πάνε στις μειονεκτούσες κοινότητες”.

Τρίτον, σύμφωνα με τον Ντιζ, “Η Κίνα βρίσκεται σε μια πολύ διαφορετική θέση απ’ ό,τι πριν μια δεκαετία. Εμείς είμαστε σε μια διαφορετική θέση απέναντι στους διεθνείς ανταγωνιστές μας. Πιστεύω πως δεν παίζουμε επί ίσοις όροις. Δεν υπάρχει μια λύση βασισμένη στην αγορά που να μπορεί να αντιμετωπίσει κάποιες από τις μεγάλες αδυναμίες που βλέπουμε να ανοίγουν στην οικονομία μας όταν αντιμετωπίζουμε ανταγωνιστές όπως η Κίνα που δεν παίζουν με τους όρους της αγοράς”.

Αυτό κάνει ξεκάθαρο ότι ο Μπάιντεν σκοπεύει να χρησιμοποιήσει την κρατική παρέμβαση για να ανανεώσει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό απέναντι στην Κίνα, την οποία ο Ντιζ αποκαλεί “η ανερχόμενη οικονομική και στρατιωτική δύναμη στον κό-

σμο”. Ο Μπάιντεν λέει πως το σχέδιο υποδομών “θα ανοικοδομήσει και θα κινητοποιήσει τη χώρα για να ανταπεξέλθει στις μεγάλες προκλήσεις των καιρών μας: την κλιματική αλλαγή και την αυταρχική Κίνα”.

Ο Τραμπ όμως συγκρούστηκε όχι μόνο με την Κίνα αλλά και με τον πιο σημαντικό σύμμαχο των ΗΠΑ, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα μείζον ζήτημα ήταν οι Ευρωπαϊκές προτάσεις για επιβολή ψηφιακών φόρων στις αμερικάνικες εταιρείες-γίγαντες της πληροφορικής, τις λεγόμενες FAANGs (Facebook, Amazon, Apple, Netflix, και Google).

Ο Τραμπ τις υπερασπίστηκε, όπως είχε κάνει και ο Ομπάμα πριν από αυτόν, γιατί οι FAANGs αποτελούν τον πιο επικερδή τομέα του καπιταλισμού των ΗΠΑ. Είναι όμως και οι πιο μεγάλοι και κραυγαλέοι φοροφυγάδες. Ο Μπάιντεν προτείνει τώρα μια διεθνή συμφωνία για έναν ενιαίο παγκόσμιο φόρο επιχειρήσεων της τάξης του 21%. Κάτι τέτοιο θα μείωνε την διαφυγή των αμερικάνικων εταιρικών κερδών προς φορολογικούς παράδεισους όπως η Νότια Ιρλανδία και ως εκ τούτου θα επέφερε τα απαραίτητα για την χρηματοδότηση του προγράμματος υποδομών έσοδα. Μπορεί όμως και να μειώσει την πίεση από την Ευρώπη για ψηφιακούς φόρους και με αυτόν τον τρόπο να κάνει πιο εύκολο για τις ΗΠΑ να ενώσει τον Δυτικό καπιταλισμό απέναντι στον Κινέζικο ανταγωνισμό.

Είναι ανοιχτό ερώτημα το αν όλα αυτά θα δουλέψουν. Ο ιστορικός των οικονομικών Άνταμ Τούζ, που εξερευνά την ιδεολογική στροφή της Ουάσινγκτον, πιστεύει πως το οχταετές σχέδιο υποδομών είναι πολύ ταπεινό για να έχει τον απαραίτητο αντίκτυπο. Αλλά αυτό δεν αναιρεί τις φιλοδοξίες του Μπάιντεν.

Οι δηλώσεις του Νίκου Δένδια από την Άγκυρα μπροστά στις κάμερες της τηλεόρασης στο τέλος των συνομιλιών με τον Μεβλούτ Τσαβούσογλου δεν ήταν ούτε έμπνευση της στιγμής, ούτε λάθος χειρισμός, ούτε «ηρωική υπεράσπιση των εθνικών δικαιών». Ήταν προσχεδιασμένη προκλητική διπλωματία.

Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις έχουν επιδεινωθεί επικίνδυνα. Τα ελληνικά μέσα μαζικής ενημέρωσης ρίχνουν τις ευθύνες για αυτόν τον ψυχρό πόλεμο που μαίνεται στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο στον «τούρκικο επεκτατισμό» και τις «νέο-οθωμανικές βλέψεις του Σουλτάνου Ταγίπ Ερντογάν». Η πραγματικότητα όμως είναι εντελώς διαφορετική: στην ελληνοτουρκική διαμάχη δεν υπάρχει μια επιτιθέμενη και μια αμυνόμενη πλευρά. Υπάρχουν δυο αρπαχτικές, επεκτατικές άρχουσες τάξεις που βρίσκονται εδώ και δεκαετίες σε μόνιμο ανταγωνισμό για τον έλεγχο της «γειτονιάς» μας – που απλώνεται, σύμφωνα με τις ιμπεριαλιστικές τους ονειροπολήσεις, από την Ουκρανία και τα Βαλκάνια έως την Ανατολική Μεσόγειο και τα παράλια της Λιβύης.

Υπάρχουν δυο βασικοί παράγοντες που έχουν οξύνει την ένταση τα τελευταία χρόνια. Ο πρώτος είναι η ήττα των Ηνωμένων Πολιτειών στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Ο πρόεδρος Μπους (ο νεότερος) εισέβαλλε το 2001 στο Αφγανιστάν και το 2003 στο Ιράκ, με πρόσχημα την επίθεση στους Δίδυμους Πύργους της Νέας Υόρκης με στόχο να στείλει ένα μήνυμα προς τους «εχθρούς» και τους «φίλους» ότι ο 21ος αιώνας θα είναι, όπως και ο 20ος, ένας «αμερικανικός αιώνας» -ότι οι ΗΠΑ παρά την σχετική τους οικονομική αποδυνάμωση εξακολουθούν να είναι, χάρη στη στρατιωτική τους δύναμη, ο κύριος του πλανήτη. Ο πόλεμος, όμως, εξελίχθηκε άσχημα για τις ΗΠΑ. Το Ιράκ ελέγχεται σήμερα πρακτικά από την Τεχεράνη – μια ταπεινωτική εξέλιξη για το γόητρο της «μοναδικής υπερδύναμης». Στο Αφγανιστάν οι τελευταίοι Αμερικανοί στρατιώτες θα φύγουν από την χώρα τον Σεπτέμβρη, είκοσι χρόνια μετά, χωρίς να έχουν πετύχει κανέναν από τους στόχους τους. Αυτή η επίδειξη αδυναμίας άφησε τον χώρο όχι μόνο στη Ρωσία να αρχίσει να παίζει ξανά ένα σημαντικό ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις, αλλά και στις περιφερειακές δυνάμεις να χώνουν τα χέρια τους πιο βαθιά στη γειτονιά τους. Οι στρατιωτικές συγκρούσεις στη Συρία δεν θα μπορούσαν να κρατήσουν τόσα χρόνια χωρίς τις φανερές ή κρυφές παρεμβάσεις της Ρωσίας, της Τουρκίας, του Ιράν και των άλλων περιφερειακών δυνάμεων.

Ο δεύτερος λόγος είναι οι υδρογονάνθρακες. Μέχρι στιγμής τα δυο

“Διάλογος” με πολεμικά και αντιδραστικά παζάρια

σχετικά μικρά κοιτάσματα φυσικού αερίου που έχουν βρεθεί στα «κυπριακά οικόπεδα» δεν είναι, με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα, εκμεταλλεύσιμα. Οι έρευνες, όμως, στην περιοχή έχουν αποκαλύψει δύο «γιγαντιαία» κοιτάσματα – τον «Λεβιάθαν» που ελέγχεται από το Ισραήλ και το «Ζορ» που ελέγχεται από την Αίγυπτο. «Η ιταλική εταιρία Eni», γράφει η εφημερίδα Financial Times, «που ανακάλυψε το Ζορ, άρχισε την παραγωγή το 2017 με έσοδα δισεκατομμυρίων κάθε χρόνο».

Λυκοσυμμαχίες

Η ελληνική διπλωματία προσπάθησε, σύμφωνα με την πάγια τακτική της, να απομονώσει την Τουρκία με τη «διεθνοποίηση» της διαμάχης – μέσα από ένα πλέγμα συμμαχιών με τις μεγάλες και τις περιφερειακές δυνάμεις. Το κονσόρτιο του διαβόητου αγωγού East Med -που αν υλοποιηθεί θα μεταφέρει τους υδρογονάνθρακες από τα κοιτάσματα της Ανατολικής Μεσογείου στις αγορές της Ευρώπης, περιλαμβάνει εκτός από την Ελλάδα την Αίγυπτο, το Ισραήλ, την Ιορδανία και την Ιτα-

λία. Η σημασία του αυτή τη στιγμή είναι πολύ περισσότερο γεωπολιτική παρά οικονομική -το κόστος και οι δυσκολίες της κατασκευής είναι τεράστια.

Οι συμφωνίες που υπέγραψε τον Νοέμβριο του 2020 η κυβέρνηση του Ερντογάν με την κυβέρνηση της Τρίπολης της Λιβύης ήταν ένα μεγάλο πλήγμα για την ελληνική διπλωματία και την κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Η Ελλάδα κατήγγειλε τη συμφωνία ως άκυρη, έτρεξε να συμμαχήσει με τον πολέμαρχο Χαφτάρ και δήλωσε συμμετοχή σε μια διεθνή ναυτική δύναμη που περιπολούσε στα ανοιχτά της Λιβύης για να ελέγχει, υποτίθεται, τις «παράνομες μεταφορές οπλισμού».

Όλες οι προσπάθειες κατέληξαν σε φιάσκο. Πριν από λίγες μέρες ο Μητσοτάκης δέχτηκε στο Μέγαρο Μαξίμου τον Μοχάμεντ αλ-Μένφι, τον νέο πρόεδρο της Λιβύης. Ο Μένφι ήταν παλαιότερα ο πρόεδρος της κυβέρνησης της Τρίπολης στη Λιβύη. Ο Μητσοτάκης τον είχε απελάσει τον Νοέμβρη του 2020 ύστερα από την υπογραφή των συμφωνιών Λιβύης – Τουρκίας.

Ο Δένδιας και ο Μητσοτάκης τυπικά στηρίζουν τις πρωτοβουλίες διαλόγου με την Τουρκία. Στην πράξη κάνουν ό,τι μπορούν για να εξασφαλίσουν ανταλλάγματα. Η κυβέρνηση προσπαθεί να αξιοποιήσει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Τουρκία -την οικονομική κρίση, την επιδείνωση των σχέσεων της Άγκυρας με την Ουάσινγκτον και την ΕΕ-για να κατοχυρώσει τις απαιτήσεις των καπιταλιστών στην Ανατολική Μεσόγειο, τις ΑΟΖ και τα κοιτάσματα.

Οι εντάσεις δεν περιορίζονται στη Μεσόγειο. Τις τελευταίες ημέρες έχει αναζωπυρωθεί η διαμάχη ανάμεσα στην Δύση και τη Ρωσία γύρω από την Ουκρανία.

Η Ουκρανία ήταν κομμάτι της ΕΣΣΔ. Μετά την κατάρρευσή της, άρχισαν οι προσπάθειες της Δύσης να την φέρει στη δική της επιρροή και αυτές κατέληξαν σε έναν «εμφύλιο» πόλεμο ανάμεσα στις «φιλοευρωπαϊκές» δυτικές και τις «φιλορωσικές» ανατολικές επαρχίες και στην κατάληψη και προσάρτηση της χερσονήσου της Κριμαίας από τη Ρωσία.

Η κυβέρνηση της Ουκρανίας και οι δυτικοί της σύμμαχοι κατηγορούν τώρα τη Ρωσία ότι συσσωρεύει στρατιωτικές δυνάμεις στα σύνορα με την Ουκρανία. Η κυβέρνηση του Μπάιντεν ανακοίνωσε πριν από λίγες ημέρες την επιβολή κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας. Τις ίδιες μέρες η κυβέρνηση της Τσεχίας απέλασε 18 Ρώσους διπλωμάτες. Η Ρωσία απειλεί με αντίστοιχα μέτρα και η απειλή ναυτικής σύγκρουσης στη Μαύρη Θάλασσα μεγαλώνει.

Ο Ερντογάν που είχε κάνει ανοίγματα στη Ρωσία με την αγορά πυραύλων, τώρα κάνει στροφή και προσφέρει στρατιωτική βοήθεια στην Ουκρανία. Η πολεμοκάπηλη διπλωματία του Μητσοτάκη βλέπει άλλη μια ευκαιρία για παζάρια για τους όρους «αποκατάστασης των σχέσεων της Τουρκίας με το ΝΑΤΟ».

Οι απλοί άνθρωποι, οι εργάτες, οι φτωχοί αγρότες, οι άνεργοι, οι νέοι, οι συνταξιούχοι δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από τις ψυχροπολεμικές εξορμήσεις των κυβερνήσεων και των αρχουσών τάξεων στην περιοχή. Έχουν μόνο να χάσουν. Για την ακρίβεια πληρώνουν ήδη πολύ ακριβά το κόστος αυτής της αντιπαράθεσης -όχι μόνο μέσα από την έκρηξη των στρατιωτικών δαπανών αλλά και μέσα από την αύξηση της θητείας.

Κανένας Βαρδινογιάννης δεν μοιράστηκε ποτέ τα κέρδη του με τους εργάτες του. Οι πετρελαιοπαραγωγικές χώρες είναι κατά κανόνα οι χώρες με τις μεγαλύτερες αντιθέσεις – τον μεγαλύτερο και πιο προκλητικό πλούτο στην κορυφή και τη μεγαλύτερη φτώχεια και δυστυχία στη βάση. «Όχι πόλεμο για τα πετρέλαια», «Εμείς δεν πολεμάμε για τον Βαρδινογιάννη» φώναζαν οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές που πλημύριζαν τους δρόμους ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ το 2003. Αυτά τα συνθήματα είναι και πάλι επίκαιρα. Καμιά θυσία για τις εξορμήσεις του Δένδια και του Μητσοτάκη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

